

صفت کرامت و شکر فضل خلد و نور و نور
عروج ملکین بن دول بقین مان

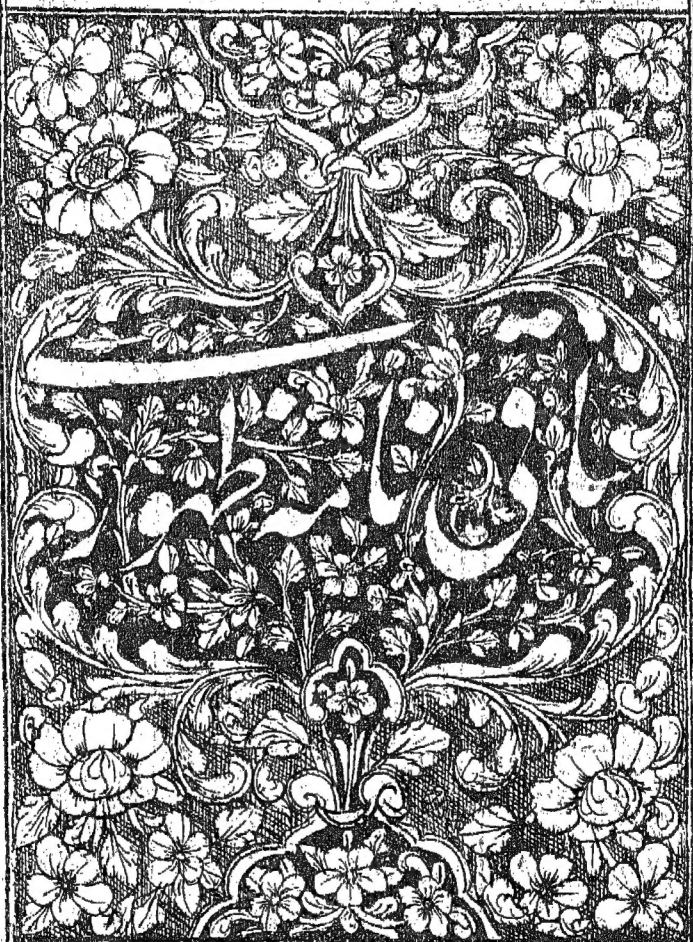

در مطبع نامی پیشی بن استو بطبع بن جهان

فهرست ثنویات و ذیوانات فارسی موجوده مطبع بشیریه

۱۱	سکندر نامہ برہمی تصنیف نظامی جوہری	۱۱	مثنوی مخزن اسرار تصنیف مولانا نظامی
۱۲	الایقانہ کاغذ کندہ سفید و گلانی	۱۲	مثنوی تحفہ العراقدین مثنی تصنیف حکیم نظامی
۱۳	سکندر نامہ برہمی تصنیف مولانا نظامی	۱۳	مثنوی تحفہ الاسرار تصنیف ملا حامی رحمت اللہ علیہ
۱۴	شرح سکندر نامہ تصنیف محمد نصیر الدین شاہ	۱۴	مثنوی یوسف زلیخا حامی نفس نیرسی زہد چاہی
۱۵	امیر سلطان صفیانی اس شیخ مین اشعار شکستہ	۱۵	شرح زلیخا مطبوعہ گلشنہ تصنیف حکیم محمد شاہ
۱۶	سکندر نامہ کوہل کیا ہے طلباء علوم کی قدر دانی	۱۶	یوسف زلیخا ناظم ہمدانی بہار یوسف زلیخا
۱۷	اسے آٹھ حصے میں مکرر طبع ہوئی۔	۱۷	یوسف زلیخا فردوسی کھان تصنیف فردوسی
۱۸	شرح سکندر نامہ معروف بہ شرح محمد کوہل	۱۸	یوسف زلیخا فردوسی چار مصرعہ
۱۹	یہ شیخ دیار پنجاب خیرہ مین نہایت مستند و محب	۱۹	نظم سکندر نامہ مولانا ہاتھی نمبر کے فیضات کا نام
۲۰	قوائمش میاں چراغ دین تاج کتب لاہور و تریبول	۲۰	نظم سکندر نامہ کے ہے۔
۲۱	اس طبع میں طبع ہوئی حصہ اول	۲۱	مثنوی سہیلستان بہار بوستان سہیل
۲۲	شرح سکندر نامہ گلانی۔ موسوم بہ منتخب	۲۲	مثنوی ہرگو پال تفتہ
۲۳	و مشہور بشیر عجمی گلشنہ مولفہ جناب مولوی	۲۳	نظم من فارسی تصنیف نیا فی مثنویات مین
۲۴	بزرعلیہ صاحب عظیم آبادی و مولوی سید حسین علیا	۲۴	ہمایون زلیخا سے جامی ہے۔
۲۵	جوہری جو یک صاحبان کو نسل گلشنہ میں شریعت	۲۵	لیلیٰ مجنون ملا ہاتھی مشہور قصہ ہے
۲۶	کثیرہ سے مرتب ہوئی فی الحقیقت بہ شرح مجمل ہے	۲۶	لیلیٰ مجنون مین بیٹل ہے۔
۲۷	مثنوی شیرنگ عشق تصنیف محمد اکرم	۲۷	لیلیٰ مجنون خسرو ابوسعرو کے پنج گنج سے
۲۸	لاہوری۔	۲۸	یہ ایک کتاب ہے۔
۲۹	مثنوی نشتر عجم تصنیف مولوی محمد تقی ہزاروی	۲۹	لیلیٰ مجنون نظامی تصنیف مولانا نظامی
۳۰	مثنوی قضا و قدر تصنیف میر علی رضا مخلص	۳۰	لیلیٰ مجنون ہے۔
۳۱	بہ تجلی۔	۳۱	خسرو شیرین نظامی گنجوی مشہور کتاب ہے
۳۲	تاکہ منظر تصنیف سید ظہور احمد	۳۲	ہفت سکر نظامی تصنیف نظامی جوہری

صفت کرم و مشکا فضل خلا بر و فزاید
چون پیران و پیران و پیران و پیران

در طبع نامی و فیتی و کتب و طبع و پیران
در طبع نامی و فیتی و کتب و طبع و پیران

M.A. LIBRARY, A.M.U.

PE438

بسم الله الرحمن الرحيم

شریادو طاہر تماک را
 شراب شفق در خم شام از دست
 وز دوش کر نغمہ در کام شے
 لکد کوب مہشتی سر خم از د
 از دست گردہ گرافتاب
 طلبکارا دویسے و سحر
 یکی در شب بابت مست نیاز
 پر از نقل انحر کنہ خوان شب
 دھہ ساغر نقل تر لاکہ را
 بجام خللا رات صبح داد
 کہ از سر ساقش گرد و دست
 کہ شد نقل آن شب ز لاکہ
 کہ دار و نمراب ہوا شمس بجام

شاہر سہ از د پاک را
 کہ خورشید را صورت جام از دست
 از د لاکہ نشہ بر فرق سے
 رگ تاک امیہ را خم از د
 سکون در شمس معنائی بابت
 پرستار و رنبرے و داکہ
 یکی در حرم پائے بست نماز
 فی شب نشینان بزم طرب
 گنہ مہرب بزم خشم نہ را
 زخم آنہ فیض ہر یاد داد
 خمار کسے را کوثر شکست
 سے داکہ در مجلس شام
 شقائق از دست سرخوش مرام

Handwritten notes and signatures at the bottom of the page, including a date "2002" and various names.

Extensive handwritten notes in Urdu script on the right margin, including a large heading "معارف" and various commentary on the poem.

در خان رعایا و زکریا
 زلفش و عکسش و فو
 زخم از آنکه زکریا
 زمشوق و شربستان راز
 صیحه کنان صبح از جام مهر
 سحرش ربانے غم سینہ گز
 ز شرح قدرش ماه و سال
 بطرف چین بدر هر خبر
 بلطف از مر اسے لطف و داد
 بی میکش و ضیاع و عطار
 تنم آسے آن رند بیخمان
 چرامی نه نوشم بهار آمدست
 کشیدم دگر خوان برگ و نوا

برکش از آن صورت چتر دارد
 فلاطون دل در چشم اندرون
 بدر و شمر خویش راسته خمار
 دیان مہ نو بہ خیمت از ہار
 سیمہ مست و اغم شب و دیو چمر
 بجان داروئے صبر ہمار رز
 بشدرج پرتہ جامہ ملال
 ترا شیدہ از کہر با ساغر
 کہ در نینور زمر بر زبان نہاد
 بیا آست بانی فصل بہار
 کہ آوردم از بی نشان نشان
 نہال نشاطم بار آمدست
 بدو نیک و بیرون جان بر اصداد

در تعریف بہار

بہار است زلس قبح برگرفت
 بہار است بی حی حرام است نیست
 بہار است ای باور و خواران بہار
 بہار است ای خلوتی فرود باد
 بہار است خوت و برع کن گز
 بہار است بلبل بر او خوش
 بہار است گو سائے جانفرا

بروئے چمن لاله ساغر گرفت
 براحوال ز ہاد باید گرفت
 فرارست تھیل و اعط فرار
 چسان می نشینی حمادے حماد
 نے کہنہ دار و شگون سال نو
 بخندست مینامی قفل فروش
 کہ آمد و طافت بست میر جود

ساقی نامہ طووسے
 فاقہ در حوض
 زین صفا و زین
 فنی یا شافہ نشان
 قنست ۱۲ سالہ
 دستر بست کہی نشان
 شاہ خورشید شفا اندہ
 یا خالہ دہا اولو دہ سنہ
 فی زشتہ ہای دین ایام
 بہار حق تعالی صورت
 مشفقانہ بیدار کردہ
 لکونہ برین سامان
 گوشت ہرک
 در کمال کثرت برین قوم
 ادرت ۱۲ سالہ
 نسبت بہار دانی کردہ ۱۲
 دفعہ نشان کہ سید
 ست از قضا و قضا
 انور دانی تم داروی
 جان بیدارست و نشانیہ
 من گویند بارانہ کورد
 دیگر ملامت شریانیہ
 کشت کہ با بول و کب
 ام قشہ شمشاد
 است یعنی صفای بری
 زکس کہ صورت بیادنگ
 زہرہ در ساعی از کرم
 ساقی نامہ طووسے
 فاقہ در حوض
 زین صفا و زین
 فنی یا شافہ نشان
 قنست ۱۲ سالہ
 دستر بست کہی نشان
 شاہ خورشید شفا اندہ
 یا خالہ دہا اولو دہ سنہ
 فی زشتہ ہای دین ایام
 بہار حق تعالی صورت
 مشفقانہ بیدار کردہ
 لکونہ برین سامان
 گوشت ہرک
 در کمال کثرت برین قوم
 ادرت ۱۲ سالہ
 نسبت بہار دانی کردہ ۱۲
 دفعہ نشان کہ سید
 ست از قضا و قضا
 انور دانی تم داروی
 جان بیدارست و نشانیہ
 من گویند بارانہ کورد
 دیگر ملامت شریانیہ
 کشت کہ با بول و کب
 ام قشہ شمشاد
 است یعنی صفای بری
 زکس کہ صورت بیادنگ
 زہرہ در ساعی از کرم

ساقی نامہ طووسے
 فاقہ در حوض
 زین صفا و زین
 فنی یا شافہ نشان
 قنست ۱۲ سالہ
 دستر بست کہی نشان
 شاہ خورشید شفا اندہ
 یا خالہ دہا اولو دہ سنہ
 فی زشتہ ہای دین ایام
 بہار حق تعالی صورت
 مشفقانہ بیدار کردہ
 لکونہ برین سامان
 گوشت ہرک
 در کمال کثرت برین قوم
 ادرت ۱۲ سالہ
 نسبت بہار دانی کردہ ۱۲
 دفعہ نشان کہ سید
 ست از قضا و قضا
 انور دانی تم داروی
 جان بیدارست و نشانیہ
 من گویند بارانہ کورد
 دیگر ملامت شریانیہ
 کشت کہ با بول و کب
 ام قشہ شمشاد
 است یعنی صفای بری
 زکس کہ صورت بیادنگ
 زہرہ در ساعی از کرم

کتابخانه

[illegible]

چہ آمد بدینا ہوا کے بہشت +
 ہوا آنچہ بین گروے بکار
 چونقاش گید و قلم در بستان
 نہاند لفظ سدا ب ابر مستم
 عجب نیست اگر کو کی سے زمان
 کہ وہ فرشیخ در رخ آگستا صاحب ^{ابو سعید خدری}
 چنان فوق می رخیت در سینہ جوش
 چنان بردے طبع ہار از دست
 بیاساتے آن سہرینیا بیا ^{ابو سعید خدری}
 با تازہ آن ز جاشے قدح +
 فروزین از آن غیرت از غوان ^{ابو سعید خدری}
 کہ صد نو ہار شش بر او افگتم +
 بیاساتے اسے یار خا طر شکار ^{ابو سعید خدری}
 ز گلبن چن گشت طایرس دم
 بدہ تا درین دامگا و محش ^{ابو سعید خدری}
 بیاساتی اسے من سنگ کوئے کو ^{ابو سعید خدری}
 شکارے بہنجا ر طر ح افگتم
 بیار انخ زو غم شود گم بیار
 بگردم گشت ہیوشے +
 در غم گر شود دین پیہر
 عشق بخت فعل حرہا شہم

[illegible][illegible]

[illegible]

از ان باده در ساغرم ریو چشم
نگارد و خراب تو از باده مست
ز من باده و تو ^{ای کائنات} ز من زباید توانی
بیا از سبب خرابی تو و آفتش
ز سبب باده کن عیش بهرام را
باده مستی که کردم و دیدن چشم
سهرت کردم از سبب ساقی نازنین
چو از جام مستی ^{ای کائنات} زباید جسم جدا
براستی تو خواستی هم عمر شریف
که را بیک ماگ ^{ای کائنات} زباید بنام
خراب از شد و کاخ کون و فساد
ز بی سلیقه چرخ پروا که است
و به که ^{ای کائنات} زباید التفات تو بخش
غنا را شمارم زباید اما ن زکات
شوم ^{ای کائنات} زباید چار سو ^{ای کائنات} زباید
توان جام بزم اجل را ^{ای کائنات} زباید
نیار و در کونج عشم ^{ای کائنات} زباید
توان دیدن زباید و درون ^{ای کائنات} زباید
کسته در نظر را زباید و است
دل از دست ^{ای کائنات} زباید و در ^{ای کائنات} زباید
شعبه در روز ^{ای کائنات} زباید و در ^{ای کائنات} زباید

که قلزم ز بخشش کشته است ^{چون} ^{۱۱}
 مانند ازده ساغر به ظرف هست
 آنقدر ^{۱۲} ^{۱۳} ^{۱۴} ^{۱۵} ^{۱۶} ^{۱۷} ^{۱۸} ^{۱۹} ^{۲۰} ^{۲۱} ^{۲۲} ^{۲۳} ^{۲۴} ^{۲۵} ^{۲۶} ^{۲۷} ^{۲۸} ^{۲۹} ^{۳۰} ^{۳۱} ^{۳۲} ^{۳۳} ^{۳۴} ^{۳۵} ^{۳۶} ^{۳۷} ^{۳۸} ^{۳۹} ^{۴۰} ^{۴۱} ^{۴۲} ^{۴۳} ^{۴۴} ^{۴۵} ^{۴۶} ^{۴۷} ^{۴۸} ^{۴۹} ^{۵۰} ^{۵۱} ^{۵۲} ^{۵۳} ^{۵۴} ^{۵۵} ^{۵۶} ^{۵۷} ^{۵۸} ^{۵۹} ^{۶۰} ^{۶۱} ^{۶۲} ^{۶۳} ^{۶۴} ^{۶۵} ^{۶۶} ^{۶۷} ^{۶۸} ^{۶۹} ^{۷۰} ^{۷۱} ^{۷۲} ^{۷۳} ^{۷۴} ^{۷۵} ^{۷۶} ^{۷۷} ^{۷۸} ^{۷۹} ^{۸۰} ^{۸۱} ^{۸۲} ^{۸۳} ^{۸۴} ^{۸۵} ^{۸۶} ^{۸۷} ^{۸۸} ^{۸۹} ^{۹۰} ^{۹۱} ^{۹۲} ^{۹۳} ^{۹۴} ^{۹۵} ^{۹۶} ^{۹۷} ^{۹۸} ^{۹۹} ^{۱۰۰} ^{۱۰۱} ^{۱۰۲} ^{۱۰۳} ^{۱۰۴} ^{۱۰۵} ^{۱۰۶} ^{۱۰۷} ^{۱۰۸} ^{۱۰۹} ^{۱۱۰} ^{۱۱۱} ^{۱۱۲} ^{۱۱۳} ^{۱۱۴} ^{۱۱۵} ^{۱۱۶} ^{۱۱۷} ^{۱۱۸} ^{۱۱۹} ^{۱۲۰} ^{۱۲۱} ^{۱۲۲} ^{۱۲۳} ^{۱۲۴} ^{۱۲۵} ^{۱۲۶} ^{۱۲۷} ^{۱۲۸} ^{۱۲۹} ^{۱۳۰} ^{۱۳۱} ^{۱۳۲} ^{۱۳۳} ^{۱۳۴} ^{۱۳۵} ^{۱۳۶} ^{۱۳۷} ^{۱۳۸} ^{۱۳۹} ^{۱۴۰} ^{۱۴۱} ^{۱۴۲} ^{۱۴۳} ^{۱۴۴} ^{۱۴۵} ^{۱۴۶} ^{۱۴۷} ^{۱۴۸} ^{۱۴۹} ^{۱۵۰} ^{۱۵۱} ^{۱۵۲} ^{۱۵۳} ^{۱۵۴} ^{۱۵۵} ^{۱۵۶} ^{۱۵۷} ^{۱۵۸} ^{۱۵۹} ^{۱۶۰} ^{۱۶۱} ^{۱۶۲} ^{۱۶۳} ^{۱۶۴} ^{۱۶۵} ^{۱۶۶} ^{۱۶۷} ^{۱۶۸} ^{۱۶۹} ^{۱۷۰} ^{۱۷۱} ^{۱۷۲} ^{۱۷۳} ^{۱۷۴} ^{۱۷۵} ^{۱۷۶} ^{۱۷۷} ^{۱۷۸} ^{۱۷۹} ^{۱۸۰} ^{۱۸۱} ^{۱۸۲} ^{۱۸۳} ^{۱۸۴} ^{۱۸۵} ^{۱۸۶} ^{۱۸۷} ^{۱۸۸} ^{۱۸۹} ^{۱۹۰} ^{۱۹۱} ^{۱۹۲} ^{۱۹۳} ^{۱۹۴} ^{۱۹۵} ^{۱۹۶} ^{۱۹۷} ^{۱۹۸} ^{۱۹۹} ^{۲۰۰} ^{۲۰۱} ^{۲۰۲} ^{۲۰۳} ^{۲۰۴} ^{۲۰۵} ^{۲۰۶} ^{۲۰۷} ^{۲۰۸} ^{۲۰۹} ^{۲۱۰} ^{۲۱۱} ^{۲۱۲} ^{۲۱۳} ^{۲۱۴} ^{۲۱۵} ^{۲۱۶} ^{۲۱۷} ^{۲۱۸} ^{۲۱۹} ^{۲۲۰} ^{۲۲۱} ^{۲۲۲} ^{۲۲۳} ^{۲۲۴} ^{۲۲۵} ^{۲۲۶} ^{۲۲۷} ^{۲۲۸} ^{۲۲۹} ^{۲۳۰} ^{۲۳۱} ^{۲۳۲} ^{۲۳۳} ^{۲۳۴} ^{۲۳۵} ^{۲۳۶} ^{۲۳۷} ^{۲۳۸} ^{۲۳۹} ^{۲۴۰} ^{۲۴۱} ^{۲۴۲} ^{۲۴۳} ^{۲۴۴} ^{۲۴۵} ^{۲۴۶} ^{۲۴۷} ^{۲۴۸} ^{۲۴۹} ^{۲۵۰} ^{۲۵۱} ^{۲۵۲} ^{۲۵۳} ^{۲۵۴} ^{۲۵۵} ^{۲۵۶} ^{۲۵۷} ^{۲۵۸} ^{۲۵۹} ^{۲۶۰} ^{۲۶۱} ^{۲۶۲} ^{۲۶۳} ^{۲۶۴} ^{۲۶۵} ^{۲۶۶} ^{۲۶۷} ^{۲۶۸} ^{۲۶۹} ^{۲۷۰} ^{۲۷۱} ^{۲۷۲} ^{۲۷۳} ^{۲۷۴} ^{۲۷۵} ^{۲۷۶} ^{۲۷۷} ^{۲۷۸} ^{۲۷۹} ^{۲۸۰} ^{۲۸۱} ^{۲۸۲} ^{۲۸۳} ^{۲۸۴} ^{۲۸۵} ^{۲۸۶} ^{۲۸۷} ^{۲۸۸} ^{۲۸۹} ^{۲۹۰} ^{۲۹۱} ^{۲۹۲} ^{۲۹۳} ^{۲۹۴} ^{۲۹۵} ^{۲۹۶} ^{۲۹۷} ^{۲۹۸} ^{۲۹۹} ^{۳۰۰} ^{۳۰۱} ^{۳۰۲} ^{۳۰۳} ^{۳۰۴} ^{۳۰۵} ^{۳۰۶} ^{۳۰۷} ^{۳۰۸} ^{۳۰۹} ^{۳۱۰} ^{۳۱۱} ^{۳۱۲} ^{۳۱۳} ^{۳۱۴} ^{۳۱۵} ^{۳۱۶} ^{۳۱۷} ^{۳۱۸} ^{۳۱۹} ^{۳۲۰} ^{۳۲۱} ^{۳۲۲} ^{۳۲۳} ^{۳۲۴} ^{۳۲۵} ^{۳۲۶} ^{۳۲۷} ^{۳۲۸} ^{۳۲۹} ^{۳۳۰} ^{۳۳۱} ^{۳۳۲} ^{۳۳۳} ^{۳۳۴} ^{۳۳۵} ^{۳۳۶} ^{۳۳۷} ^{۳۳۸} ^{۳۳۹} ^{۳۴۰} ^{۳۴۱} ^{۳۴۲} ^{۳۴۳} ^{۳۴۴} ^{۳۴۵} ^{۳۴۶} ^{۳۴۷} ^{۳۴۸} ^{۳۴۹} ^{۳۵۰} ^{۳۵۱} ^{۳۵۲} ^{۳۵۳} ^{۳۵۴} ^{۳۵۵} ^{۳۵۶} ^{۳۵۷} ^{۳۵۸} ^{۳۵۹} ^{۳۶۰} ^{۳۶۱} ^{۳۶۲} ^{۳۶۳} <

از آن باد در ساغر مریو چشم
 نگردد و خراب تو از باد است +
 ز من باد و دوسه رباید توان
 بیایه خجسته قبا و قشام
 ز سبزه تاز کن عیش مبرام را
 بدیده که گردم فریدون چشم
 سهرت گردم اسے ساسه قازین
 چه از جامم شاد نهی جسم جدا
 بر اسے تو خوا شیم عمر شریف
 گدایم اما که اسے بنام
 خراب از شد و کاش کون و نشاد
 ز بی سلفی چرخ پروا کراست
 و دیگر مین التفات تو بخش
 غنار شمارم تدا مان زکات
 شوم خود چه چار سوسه
 توان جام بزم اجل را شست
 نیار و دگر موی چشم اشتلم
 توان دیدار ز دیوان سله نقاب
 کس در نظر از ایام داشت
 دل از دست فردا شوش دار
 شب جمعه در روز آفتابیت

که تلموز ز شمش کشته اشتلم
 مانند از سه ساغر به نرست
 که ریزد نگاه تو مستی در آمل
 جنت گسترین منده بردار جام
 بکشش در غ خود گورایام را
 پریشان کنتم مغر صفاک چشم
 من کنش جامے بر زمین
 نقرش کشید از دست بلا
 چه گویم خود سے شناسه حریف
 جم وقت خویشیم پر ساز جام
 چه پروا خرابات آباد باد
 اگر لطف ساقی نباشد بلاست
 از آن چاه افزون کن عمر بخش
 کنتم سلفی بیرون زناه حیات
 کنتم نقطه در کار عین عتب
 به تنیکه میان به پیانه
 نشد رخت عقل ارنگه داب خم
 اگر عینک در وقت از جهات
 که در دست آیت جام داشت
 عیان است انجام ز غاف کار
 بدیده الغفور اسیم

[illegible]

[illegible]

15

۱۲
 ۱۳
 ۱۴
 ۱۵
 ۱۶
 ۱۷
 ۱۸
 ۱۹
 ۲۰
 ۲۱
 ۲۲
 ۲۳
 ۲۴
 ۲۵
 ۲۶
 ۲۷
 ۲۸
 ۲۹
 ۳۰
 ۳۱
 ۳۲
 ۳۳
 ۳۴
 ۳۵
 ۳۶
 ۳۷
 ۳۸
 ۳۹
 ۴۰
 ۴۱
 ۴۲
 ۴۳
 ۴۴
 ۴۵
 ۴۶
 ۴۷
 ۴۸
 ۴۹
 ۵۰
 ۵۱
 ۵۲
 ۵۳
 ۵۴
 ۵۵
 ۵۶
 ۵۷
 ۵۸
 ۵۹
 ۶۰
 ۶۱
 ۶۲
 ۶۳
 ۶۴
 ۶۵
 ۶۶
 ۶۷
 ۶۸
 ۶۹
 ۷۰
 ۷۱
 ۷۲
 ۷۳
 ۷۴
 ۷۵
 ۷۶
 ۷۷
 ۷۸
 ۷۹
 ۸۰
 ۸۱
 ۸۲
 ۸۳
 ۸۴
 ۸۵
 ۸۶
 ۸۷
 ۸۸
 ۸۹
 ۹۰
 ۹۱
 ۹۲
 ۹۳
 ۹۴
 ۹۵
 ۹۶
 ۹۷
 ۹۸
 ۹۹
 ۱۰۰

سید علی حسینی
میرزا حسن میرزا

سید علی حسینی
میرزا حسن میرزا

[illegible]

دست اورنگ سعادت
چرخ سعادت را بر سر
چرخ سعادت را بر سر
چرخ سعادت را بر سر

گر اندازد آن با دو پر تو برودن +
اگر یکس جانش نشد بر بکار
شود که نصیب طمع یکت ایام
اگر شمش فقر را دل دهنده
از وضعت یابد اگر یا ور
زند و گر بخو طه در لای او
فشان بر پشت آنکه شود
برنگی که گر دشمن فطن نام
جو ری که از مجلس جانش سدها
بر دزدی که در مجلس شیخ و شایخ
بعطی که که زو رس خیار کام
سجانی که در برج نیک اختر
بنامیک یک قطره اش سید رنگ
به نفع که در دشمن کشد درد را
سجود که که اگر از دغم کشد
سید کاری از نو نشود عذار
چکان از دوطره در گوشش که
فشان از و شمش بر بال ران
بردگشته بچرخ گردو کار
گدافی خند نور از دگر پلان
دور نش اگر شب شود مبره وار

بایمان شود گفت ^{در این} بایمان
 نهی به سجده ابریا قوت بار
 ز رویش توان کرد روشن چراغ
 گدایا به برفق طغی نه
 و جا بر گشته شد اسکندر
 پر به چهره گرد و سر پای او
 از وریک تر گرد و خست شود
 چو یا قوت ریزد لالی ^{از کج} کلام
 سحر رشید بخشد ز کوه ضیا
 ز یادش فدیای دست و خراب
 نقطه بر ترا و دیز ^{در این} شام
 ز حل ترا کند خراب ^{در این} شام
 وقت که ^{در این} چند ز مغرب
 دلاش ^{در این} کند مرد تر در
 ز مغرب نباتات قائم کشد
 گل چهره ز کند در کنار
 سر گوشت و هم گوید خبر
 خند آمد ^{در این} و ^{در این} سخن بیان
 و در ^{در این} پیش گل خند بهار
 شب اول آید با وج کمال
 شود بر رخسار خال جرم

[illegible][illegible]

در این کتاب که در این کتاب است
که در این کتاب است که در این کتاب است

سہ ماہی رسالہ

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

از و برین گردیده درخ جلالت
 در بخت اندر رسد فیض و انعام او
 از و برکش حسن مناخ و زیست
 که ایستادند و ایستادند
 که در مصاف سخن داد و داد
 به بنده که انویسند خود را
 نویسنده شاعر که درین بنشیند
 از و شوق غمگی رنگباران
 از و شوق است از این جسم را
 چون رخ رشید گردیده بر جا علم
 گس را آن شود و سپس بر جگر
 چو هر چه درین می نویسنده است
 خورشید منهدم و از گناه
 سحر بخت را در دست سحر
 سر بخت در پایی تینای او است
 صدراعجل را در او که ده اند
 بهین نشسته باشد اگر سبیل

از و برکش حسن مناخ و زیست
 که ایستادند و ایستادند
 که در مصاف سخن داد و داد
 به بنده که انویسند خود را
 نویسنده شاعر که درین بنشیند
 از و شوق غمگی رنگباران
 از و شوق است از این جسم را
 چون رخ رشید گردیده بر جا علم
 گس را آن شود و سپس بر جگر
 چو هر چه درین می نویسنده است
 خورشید منهدم و از گناه
 سحر بخت را در دست سحر
 سر بخت در پایی تینای او است
 صدراعجل را در او که ده اند
 بهین نشسته باشد اگر سبیل

از و برکش حسن مناخ و زیست
 که ایستادند و ایستادند
 که در مصاف سخن داد و داد
 به بنده که انویسند خود را
 نویسنده شاعر که درین بنشیند
 از و شوق غمگی رنگباران
 از و شوق است از این جسم را
 چون رخ رشید گردیده بر جا علم
 گس را آن شود و سپس بر جگر
 چو هر چه درین می نویسنده است
 خورشید منهدم و از گناه
 سحر بخت را در دست سحر
 سر بخت در پایی تینای او است
 صدراعجل را در او که ده اند
 بهین نشسته باشد اگر سبیل

خداوند

بیاد ابد خویش را از آن زمان
 دل و جان و دین نذر گویان بر
 اگر کسی در آن راه در گریز
 هست ساز از سجده فرو آید

شایسته آن و سنان و سنان
 ز پیر عفت آن قاصد افکار
 تبار هست طالب دین رستخیز
 چو بر استیانت رسد از کتب

این قول گشته
 از کوه ای جزو
 سوره مجاهد
 ۱۲

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

برادران خان از قزاق
کند ۱۳۵۰
مهرای نامور
سپه سالار
۱۳۵۰

شکسته و سوزان
دردی که در دل
دردی که در دل

دردی که در دل
دردی که در دل
دردی که در دل

دردی که در دل
دردی که در دل
دردی که در دل

دردی که در دل
دردی که در دل
دردی که در دل

که می لرزم از غصه چون شامخ بید
که که مانده آرزوی دینا
بر و نقل پیش لبش نوشند
با غم ده از گریه محراب غم
کشم پوست از فرق این گریه
نشاند مگر ابروی سیاه گریه
نگرد و دهبان اندوه ط
سکندر جفا بخش خود چشم پید
منم که منم تار سیاهی روزگار
کشتی که طرب کرد و کادوس

بیا ای سحر و باغ امید
بره زان چشمه زهم بدیع طلال
شود اشک تافش بر دامن خشک
بیا ای غزال ز باغ غم
بیک ساغر مگر کنه شیر گیر
فلک خاک ایام خیر مال کرد
نباشد اگر بر این خضر
نه دار از گریه تار ابدید
قوسه ساقیا غیرت تو بهار
بره س که گویم با و از نه

دردی که در دل
دردی که در دل
دردی که در دل

دردی که در دل
دردی که در دل
دردی که در دل

نه حاجت مانده و نه نشود و آن
تو خود و ما کوای که بدین حسیت خالی
که خون شیاوش درشت کرد
که هم گریه است هم بهر نش
که هر دم اشک غار خیمه است
چو اندازد افراست با نیت
چو چرخ گشت به گشت شوهر بزار
شماره زود داده اسیران چو قهر
بهار شکسته و مانده بکن
براست که آفتاب است خفا خالی او

عین مست شیدا و صلی جهان
برستم چه کرد این جفا پیشه زان
شود دست از صلی این پر خیزد
چرخ کند دستان مگر و نش
سهمای گردون بر تنم نویست
نگوید بخون سیاوش درین
نزارد وفا با قوسه روزگار
سفیدست زلف سپاسش چو شیر
زلفش مشاب طراز کین
مشو در رو شده یا مال او

دردی که در دل
دردی که در دل
دردی که در دل

دردی که در دل
دردی که در دل
دردی که در دل

دردی که در دل
دردی که در دل
دردی که در دل

دردی که در دل
دردی که در دل
دردی که در دل

دردی که در دل
دردی که در دل
دردی که در دل

دردی که در دل
دردی که در دل
دردی که در دل

مخبر از کجایان
مخبر از کجایان
مخبر از کجایان
مخبر از کجایان

مخبر از کجایان
مخبر از کجایان
مخبر از کجایان
مخبر از کجایان

مخبر از کجایان
مخبر از کجایان
مخبر از کجایان
مخبر از کجایان

مخبر از کجایان
مخبر از کجایان
مخبر از کجایان
مخبر از کجایان

چون نازک بابر و سه این ماه نو
ز خون قد کشه نخل بالا سه او
گهری را بدید زریاسه
بپای پاشش بیدار شود اندک
کسی که ز سورشش شدی بهر
گوشه شب میخیزد پراز گوی سست
شود و روز بهر سو جهان کباب
بلاش تیرترین موی کف
نداره تعبیب ز نیک و بد
درین عتبه که آرزو و دل چو
چو هر روز همیشگان بیاد بجا
ز غم و دشت که در بدست گیر
گرفت هم حریر منقلب است
چه لذت ز انعام عام فلک
فلک از گلشن خوار و شمع شوق
جگر تشنگان را کند جان کباب
بشوق میبخت چو پزند در شمع
تو آن داشت چشم محبت زده
زمانه شود دوست نال جهان
فلک را است که دو بابل و فنا
که از دفرش برکشاید نال

با این داس کرد دست سر نادر
چو داره سر تویش در پاسبان
خز کن ازین دزد کالاسه
که خواست از دست یاران
نمی که دود خود زخت مایه
که هر گویش دایه نیک اختر
زانش نشان اگر آفتاب
که از عسیر پاکان
که آرد نیک حقه نیک
که چون میکشانی در دست
که قارون فرو زشت در چاه
ز با هم سارست بگردون مرو
نه زخم درشت اجل در قفاست
که خوان نویش نادر دنگ
نگذر بهر از شکرش کام شوق
بصحرای رتو از نال سرب
همه حرف خصم فشانده فکرم
اگر کارشکر بر آید ز زهر
که عتق است که دند نه سربان
اگر حاکم گردد و خط استعدا
بر آید که اسه واسه بر اهل حال

مخبر از کجایان
مخبر از کجایان
مخبر از کجایان
مخبر از کجایان

مخبر از کجایان
مخبر از کجایان
مخبر از کجایان
مخبر از کجایان

مخبر از کجایان
مخبر از کجایان
مخبر از کجایان
مخبر از کجایان

مخبر از کجایان
مخبر از کجایان
مخبر از کجایان
مخبر از کجایان

مخبر از کجایان
مخبر از کجایان
مخبر از کجایان
مخبر از کجایان

مخبر از کجایان
مخبر از کجایان
مخبر از کجایان
مخبر از کجایان

مخبر از کجایان
مخبر از کجایان
مخبر از کجایان
مخبر از کجایان

[illegible]

بصدق از فشانند تحسین فداق
نهند بر آتش چو گری کنند
بنیاط کشته سر سر گره
ببیدان یار سناه گریز
بخوارش گلو گیر ترا ز خناق
ز بس ^{ای سیراب} مایه شل و دق
گر محط شد بحر و کان را چش
نه نشین افسانه نوش محبت

۱۲
 در دست و پا بر کند و نقصان
 درستی بر سر چو نرسد نکند
 چو دنبال عفت بگره بگره
 به قطع مست چو مست اصرار
 دمان باز تر قطع از شقاق
 مضاج در آزار ایشان محق
 ستم مور شتر میان را چه شد
 ستم خار گل در گلستان نیست

خطاب سیاست

بیاسایست که خرمین گل با
 بیاسی خرامنه و طاوس مست
 ساری پس نام ساقی لقب
 مگر ششم از جان برد تاب روا
 قوی لاله و سحر و سحرین عذار
 خطاب تو مستی ماه و شش
 دتاب زنت ششم بدایع به
 بریند ان دردی کشش نیرایان
 بر دیم و نسیه و ستن چیرا
 چه گردید و قح ششم سیاه
 چه دنیال ابرو گر کرده
 بکش پرده بر چهره ای رشک ماه

تو گل من تزان دیده بلبلیا
 بنه پرسمم پاکد رفتم ز دوست
 بمن بر نشان رشخ جامه طرب
 بکشد چشم پر خواب را
 منم صفت دل رنزد و لای گوهر
 مرانم بسیار که آه کش
 نگاه مرا درین باغ به
 حدیث و کواکب و نشان
 تبسم لب و شکستن چرا
 نگه باز گرداند از نیمه راه
 کمان سیه تو زره کرده
 کو در آفتاب از چهرم نگاه

کتابخانه عمومی
مکتب خانقاه
کتابخانه عمومی
کتابخانه عمومی
کتابخانه عمومی

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

بنور روز صحرای زرد آیدان
 بگلگون ز زینت روی زرد
 باشک درون تفت شعله بار
 بنجارتی مشک و کان عشق
 لبش تپید ستی آیدان
 بایه های خاموش عاشق فغان
 بنیر مرده گیسو کشت و فنا
 بعبور آتشین عاجز بقیرا
 بشوق کلام کس صا و قان
 برنگین لاله باغ داس
 بعلو فان خون خراش درون
 بسود ز باغ کار لاس و درد
 بسود داس درد و علو مراد
 بجنت دل از خویش پردهن
 بارش قطره حجر جوش
 بر لب شیب بالب ماسه
 بشیر آده دستر اخلاط
 بنور شید بی باد صان کا
 بر گشتی دولت مجری
 بفریاد و افغان درو ست بیان
 بر لب طیف ارباب پند

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

۱
دور از دور و دور از دور
در جاده ساران افروخت
تقصی ۱۲ ساله
اسم شاه خوزرا
عقیده زین خان نازانک
رفت در کربلا
لب من بفرما که چاکر
نیز در دوازده

دانشگاه تهران
کتابخانه مرکزی
دفتر اسناد و کتابخانه ملی
تهران

دل تو ای راحت برنج دل است
 دل آمد بیا هر یک قطره خون
 اگر از فضل دل نطق بستی زمین
 هر کس که دل آتشنا میشود
 کشد جان صدکسب از آب و گل
 در می حاصل بجز آب و گل است
 شود و خرد و در قفسه تیغ خطه
 با نمی که گردید دل با انسان
 کسی را که دل در کعبه است
 بکشد فنا باد شایسته کنند
 ز دل زنده گردید این آب و گل
 اهل را تو ان جا که بجنب بست
 در کشتی اهل دل ننگ وید مات
 در ایامه دل عشق آمد عشق من
 شمع عشق چون چشم غمت کشاد
 نظر پروری میکند کاس بار
 گمراه دل پایش شکست
 چه در سر کعبه مشکو است
 چه در اندوه کنج جان آب و گل
 ای آید از جان چو تن سپهر کار
 در جنت تبان در دل خوش جا

طاعت بدین مهر کنج دل است
 که در جنت است ترا و در بدن
 نه بود رنگین آب طاعت
 غمش غمش و در دوش و دوش
 کشاید زبان و اگر در دل
 که در جنت سر مهر دل است
 چه در کعبه دل سپرد از جگر
 خرد و سیلی از چوکی روان
 فلک را از غلین افسر نه
 کسایک از دل گدای کنند
 خدا یا نمک و از مرغی و دل
 اگر داشت دل در آید بدست
 اگر دل نذر از نذر حیات
 دل دوستی جوهر اند و عرض
 در او ان دل تحت جنت نهاد
 چو آینه دل نذر و عیار
 چو بهت ز دل بسته حالت
 اگر از راه دل مهر و مهر
 نباشد اگر لقب تقشیرش و دل
 بدو نیک خود را بدل و گذار
 بشه بلکه بادل شوی آشنا

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

یاساقی اسے آگہ از حال دل
 بسین کمر باسے رخ خال را
 بدہ آن عفتیق مے پرہیز
 کہ ریزم بستی جو خوب از چین
 چکد از حبسین فسر و انجس
 بنجوش آمد از شوق خون درون
 شرابی کرم کن کہ در رنگ و چو
 باشد صراحی چو عطش بیز
 زبے التفاسے کن آہن ان
 بیاتاد کہ تازہ کارے کنیم
 زخم کہ چرخ سازہ را بردین
 سرت کہ دم ای ساقی بغیل
 جان گشت از کہ دمنست سیاہ
 طلب کہ دمنست لبید ان مرا
 بدست کہ مہ تیغ احسان بکن
 بر تل عدوت بچشم در آرز
 قوی گشتہ بازوی خود
 ہر اکیم بکینہ اش و باس
 کہ کہ مہ را در گونے خود
 سرت کہ دم ای ساقی پرستین
 بکلبانک خیر اسل گوش دار

کہ صورت گرفت دست و پناہ دل
 به سخن آریا قوت سنان را
 که سازد فرخ خوش حسایل را
 سپوشه سبیل از آدمین
 دست که از ان خبر وانی قسم
 سرست گردم ای سامی که مخون
 بدیا قوت و غیر کن گفت و گو
 که کام و زبان شست غنازه غیر
 که ساغر سمجیازه و وزند و مان
 رخ شش را غنازه کا کینیم
 بدست تو باشد همان چشم من
 برافروز ساغر ناز خلیس
 برانگخت فرد و دست سپاه
 بنفشان در دمی بوشان مرا
 بے آب و گردن غنم بزن
 که خوردم شب خون نیل آغا
 سرست گردم ای سامی بر هر
 بهر آن شراب بهور و آس
 صف شیر را یک در پی دود
 و میدان از حق صبح کا فخر بین
 صبحی که زار و زلفا سے بیار

یاساتی اسے آگہ از حال دل
 بسین کمر باسے رخ حال را
 برده آن عقیق سے پرہیز
 کہ ریزم بستی جو خوب از چین
 چکد از جبین شکر و انجم
 بنوش آمد از شوق خون درون
 شرابی کرم کن کہ در رنگ و چو
 نباشد قمری چرا عطر شد بیز
 زبے التفاتے مکن آہنجان
 بیات دیگر تازہ کارے کنیم
 زخم کہ چو خمیازہ را بر دین
 سرت گردم ای ساتی بتغییل
 جان گشت از گرد منت سیاه
 طلب گرد سرت لبیدان مرا
 بیت کرم تیغ آہسان بکن
 بر گل صیوت بچشم در آرز
 قوی گشت بازوی خوش طبع
 بر آسم بربینہ افشرد باسے
 کہ گمور را در گشت و دوو
 سرت گردم ای ساتی پرستیز
 بگلستان خیر اسل گوش دار

کہ سرت گرفت دست و نہال دل
 محسوس رخ آریا قوت شال را
 کہ سازد فروغش خمیل از سما
 سچوشت سہیل از اودم مین
 دستہ گردان خبر وانی قسم
 سرت گردم ای ساتی گرد خون
 پدیا قوت و عنبر کن گفت و گو
 کہ کام و زبان گشت خمیازہ خیر
 کہ ساغر خمیازہ و و زرد و گمان
 رخ عیش را غارہ کاہنیم
 بدست تو باشد جان چشم من
 بر افروز ساغر ز ناز خلیس
 بر انگشت فرد و سرت سپاہ
 بنفستان در دلی بچو شان مرا
 بے آتش وہ گردن غنم بزن
 کہ خور و دم شب خون فیل خمار
 سرت گردم ای ساتی بر جگر
 برہ آن شراب سمور و آسے
 صفت شیر بادکہ در پیے دوو
 و میدار از تیغ صبح کاخ و بیز
 صیوت ندارد و تفاسے بیار

این کتاب در بیان معانی و اسرار کتب قدسی است
 و در بیان اسرار و معانی کتب قدسی است
 و در بیان اسرار و معانی کتب قدسی است

<p> بخوابید و در آن بغیر از وفات در دنیا که خود می شویم شرمسار بلی محبت ما فیه از باب محبتش بسیار کن آن اشک محبت سوز که از عیب و عار خود شسته و در هم بر آئینه تا چند رنگ خود سه و سه شا بد بخت در بر کشم بر کون تا نزد دست از دوست کام </p>	<p> بر و ساده کن لوح دل از عشاق گشت پرده بر دور هم از دوست کار سرست گدوم ای ساقی عیب پوش چراغ هست در اذان بر فروز بخت تر تو بر سرق خود با نفهم بلائی بزرگست تنگ خود سه که خود را از آن خوشش نیکو کشم نشسته حاشش از لب دوست کام </p>
---	--

خطاب به تاج

<p> چه میخوانی ای تاج از جان خوش مرغ از من اردو خاتم خوش هر جا زبانی که گوید و ایم برو گوید و زو فونی بس است اثر در کین دعای من است سبونی بدوشم نهاد و دوش سب و گرب می کشم نیست نم سبین جرمستان خود را سه کسی که دوسه این غل غل کشید اسیر بی همی خواهد این روی و موی توان دید لبین ز روی چنین در افشای آسرا زندان مکوش </p>	<p> بلا که ز خجاست لب گشت لبش که زشت آشنیدن برون رعیت گوش سریند گویان در و کرده ایم جنون کرد و عیان زبونی شست که و شتام ساقی برای من است درین عالم آیت مروج دوش که زد و بر کد و سه سرم این رقم سبین رمت ساقی آراسه سا بر آتش هم افتاده آسره خدای می دارد این رنگ و بوی برای خدا و بختین در با بین درین صحنه است ناصح هموش </p>
--	---

این کتاب در بیان معانی و اسرار کتب قدسی است
 و در بیان اسرار و معانی کتب قدسی است
 و در بیان اسرار و معانی کتب قدسی است
 و در بیان اسرار و معانی کتب قدسی است
 و در بیان اسرار و معانی کتب قدسی است
 و در بیان اسرار و معانی کتب قدسی است
 و در بیان اسرار و معانی کتب قدسی است
 و در بیان اسرار و معانی کتب قدسی است
 و در بیان اسرار و معانی کتب قدسی است
 و در بیان اسرار و معانی کتب قدسی است

این کتاب در بیان معانی و اسرار کتب قدسی است
 و در بیان اسرار و معانی کتب قدسی است
 و در بیان اسرار و معانی کتب قدسی است

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

۱- حضرت علی (ع) فرمودند که هر کس در راه خدا کشته شود و در راه خدا کشته شود و در راه خدا کشته شود
 ۲- حضرت علی (ع) فرمودند که هر کس در راه خدا کشته شود و در راه خدا کشته شود و در راه خدا کشته شود
 ۳- حضرت علی (ع) فرمودند که هر کس در راه خدا کشته شود و در راه خدا کشته شود و در راه خدا کشته شود
 ۴- حضرت علی (ع) فرمودند که هر کس در راه خدا کشته شود و در راه خدا کشته شود و در راه خدا کشته شود
 ۵- حضرت علی (ع) فرمودند که هر کس در راه خدا کشته شود و در راه خدا کشته شود و در راه خدا کشته شود
 ۶- حضرت علی (ع) فرمودند که هر کس در راه خدا کشته شود و در راه خدا کشته شود و در راه خدا کشته شود
 ۷- حضرت علی (ع) فرمودند که هر کس در راه خدا کشته شود و در راه خدا کشته شود و در راه خدا کشته شود
 ۸- حضرت علی (ع) فرمودند که هر کس در راه خدا کشته شود و در راه خدا کشته شود و در راه خدا کشته شود
 ۹- حضرت علی (ع) فرمودند که هر کس در راه خدا کشته شود و در راه خدا کشته شود و در راه خدا کشته شود
 ۱۰- حضرت علی (ع) فرمودند که هر کس در راه خدا کشته شود و در راه خدا کشته شود و در راه خدا کشته شود

405

سوز و غمهای من خفته
 در لب صورت که
 در تار و پودش خفته گشته
 است اگر عشق من باشد
 در عیش و سرور من
 نیست اگر عشق من باشد
 در غم و اندوه من
 نیست اگر عشق من باشد
 در تنهایی من
 نیست اگر عشق من باشد
 در هر حال من

درجہ اولیٰٰ

[illegible]

۱۲۳۴۵۶۷۸۹۱۰۱۱۲۱۳۱۴۱۵۱۶۱۷۱۸۱۹۲۰۲۱۲۲۲۳۲۴۲۵۲۶۲۷۲۸۲۹۳۰۳۱۳۲۳۳۳۴۳۵۳۶۳۷۳۸۳۹۴۰۴۱۴۲۴۳۴۴۴۵۴۶۴۷۴۸۴۹۵۰

مطلوبان سکه ایام انقلاب
با مهر بنیاد ملی نهادهای
مختصه اقتصاد مقاومتی
طی ۱۴۰۲

✓

شماره

3

۱۲۸

14

12

1

۱۰۰

1

10

100

[Faint handwritten notes at the bottom of the page]

ز تیغ قنائل کہ سے برد زنگ
 نکدی شکر خندہ بر حسن نور
 کے ابرو بایا کشادی زبان
 ملاحت کہ کہ دی نکھای لختیں
 کجا خراج میگشت کا لاشے ناز
 نیفا اند باز گھسہ بال و پر
 نشد ^{کوڑا ل} غمہ ز نگین سنان
 کہ قاست پی جلوہ برداشت گام
 دم تیغ جہرست باطن عشق
 ظفر بند و از گرد ^{آواز} میدان آواز
 مسلمانے و کافرانے بردار
 بروں کش زولق روح تار
 اگر گویدت بر بہن بکش باشر
 سے عشق خورشید ہر جام
 کہ بردل ^{عشق} عشق آور روز
 کہ بہت شک عاشق سپند
 بے تلام دیدہ گوہر بیلا
 سبیل بر افشاخ از چشم
 کہ بستم فرو شوید از دیدہ خواہ
 زول حسرت پسند بریزم
 گھر را کمتر از وقت رشک آس

نیکو دار عشق با سبب جناب
 نیکو شد از عشق این اشک شور
 نیکو بود اگر عشق را از ازان
 بود اگر سینه عشق ریش
 اگر عشق دکان نیکو دبان
 نشسته طایر عشق تا حبلوگر
 نشسته عشق تا مریدان جان
 عشق شد خاک که در پی خاک
 فراغت حرامست در دین عشق
 بر زنی که محکم کند عشق پاس
 به زنی که عشاق جان پروران
 طلب گشت عشق ز قمار پا
 جو اسرار شب پیش تو گشته فاش
 گفت عشق در من سر به خرام باد
 بیاسانی ای مایه عیش و جور
 بیایه است ای سبب عشق نشنیده
 ازان آباد و گریه آور بیار
 که آرم عشق لب و نطرس
 جهان بشیله ^{ای} که ز چشم رب
 زنده جوش خناب دل در چاک
 چو ساغر آرد در شکم حساب

[illegible][illegible]

[Handwritten Persian script from the manuscript]

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

۱۲ رجب
مهریاب ارغوانی

2

۲۰
 کلاه سرت حسن که
 گریه تبیین رنگ
 که در است ۱۲ روت
 ۱۵
 بهر خوش بهش ۱۲
 روت
 ۱۵
 آستان در رنگ
 من تصور ذات ساق
 من سرت ۱۲ روت
 ۱۵
 بهر به تا از سیمان
 آن عهد و غم
 از گوشه خود ۱۲ روت
 ۱۵
 روت
 ۱۵

که تمیسه ویرانه دل کنم
که اشک آورد گوشت شب چراغ
که آن گریه تلخ شیرین ترست
ولی بیش گشت ز تو شب آید
که جو شیده از گریه ام از خوان
که من گمانه گریه کردید گریه
که چشم من از گریه آید
که گریه کنم که تو شب آید
چو اطفال از شیده گلگون بپند
که شد تیران گریه با پای پای
که می کارم از گریه چشم مراد
زهر برگ آن نام ستاقتی وید
بجای ز منم برون کش خوار
که شد در گلو گریه چشم گریه
برای شب عشرت مرا با تیر

در بیان ششم

<p>دگر شاه شام شد دشمن و بگلگشت حساب بیرون فرام چنان پروا نشاند شع مشد زمین را که بود از وقت مهر تاب براه نوبه چشم اختر سفید</p>	<p>سرت گردم ای ساقی صبح رسد که لبریز شد ماه را با ز جام که زد شعله اموشل لاله گمان بپوش که دید از ماه تاب بیرون آید ای ماه برج امید</p>
--	---

۱۲۰۰
 ۱۲۰۱
 ۱۲۰۲
 ۱۲۰۳
 ۱۲۰۴
 ۱۲۰۵
 ۱۲۰۶
 ۱۲۰۷
 ۱۲۰۸
 ۱۲۰۹
 ۱۲۱۰
 ۱۲۱۱
 ۱۲۱۲
 ۱۲۱۳
 ۱۲۱۴
 ۱۲۱۵
 ۱۲۱۶
 ۱۲۱۷
 ۱۲۱۸
 ۱۲۱۹
 ۱۲۲۰
 ۱۲۲۱
 ۱۲۲۲
 ۱۲۲۳
 ۱۲۲۴
 ۱۲۲۵
 ۱۲۲۶
 ۱۲۲۷
 ۱۲۲۸
 ۱۲۲۹
 ۱۲۳۰
 ۱۲۳۱
 ۱۲۳۲
 ۱۲۳۳
 ۱۲۳۴
 ۱۲۳۵
 ۱۲۳۶
 ۱۲۳۷
 ۱۲۳۸
 ۱۲۳۹
 ۱۲۴۰
 ۱۲۴۱
 ۱۲۴۲
 ۱۲۴۳
 ۱۲۴۴
 ۱۲۴۵
 ۱۲۴۶
 ۱۲۴۷
 ۱۲۴۸
 ۱۲۴۹
 ۱۲۵۰
 ۱۲۵۱
 ۱۲۵۲
 ۱۲۵۳
 ۱۲۵۴
 ۱۲۵۵
 ۱۲۵۶
 ۱۲۵۷
 ۱۲۵۸
 ۱۲۵۹
 ۱۲۶۰
 ۱۲۶۱
 ۱۲۶۲
 ۱۲۶۳
 ۱۲۶۴
 ۱۲۶۵
 ۱۲۶۶
 ۱۲۶۷
 ۱۲۶۸
 ۱۲۶۹
 ۱۲۷۰
 ۱۲۷۱
 ۱۲۷۲
 ۱۲۷۳
 ۱۲۷۴
 ۱۲۷۵
 ۱۲۷۶
 ۱۲۷۷
 ۱۲۷۸
 ۱۲۷۹
 ۱۲۸۰
 ۱۲۸۱
 ۱۲۸۲
 ۱۲۸۳
 ۱۲۸۴
 ۱۲۸۵
 ۱۲۸۶
 ۱۲۸۷
 ۱۲۸۸
 ۱۲۸۹
 ۱۲۹۰
 ۱۲۹۱
 ۱۲۹۲
 ۱۲۹۳
 ۱۲۹۴
 ۱۲۹۵
 ۱۲۹۶
 ۱۲۹۷
 ۱۲۹۸
 ۱۲۹۹
 ۱۳۰۰

ساقی نہ کہ تھکاوڑ
اسے جا بجا کر
منتشر کر
دوام نظام
مستطاب

با میسر سپید تو روز طریقه شب
 برون آگه اگر درون شب زنده دار
 براسه تماشا نشد و رخ حشر
 برون آگه شب بخت از دستت
 ز شوق حشام تو ماه استام
 برون آگه در بزنگاه طرب
 زمرغ خور زلف غنم طرب
 خوشنار روز پروانه شب مشکبوی
 معطر چوپریان باغ جمال
 بوی که کز کسب کرده تجو
 گریبان شیرین عذاران حین
 شب قدر را پیش این شب بقدر
 شبی را قصه در عدم رخسار
 تو گوئی نشاط از زمین بروی
 طرب افتد در وقت حساب
 ز جام تو محتاب میسر و ملگ
 بنا ز مبان ز کس نخیواب
 نشین ماه را در مقابل سنا
 چو طاقوس مناسک کنه جلوه گر
 شیشه را که نور تو تابد بران
 ز شوقست همین از سحر خبر و تاب

[illegible]

از جمله این استقامت
از کردار او استقامت
از جمله این استقامت
از کردار او استقامت
از جمله این استقامت
از کردار او استقامت
از جمله این استقامت
از کردار او استقامت

<p>که شمع غولہ خزانے در غولہ شمع بلی شمع نغمه در پرده جبه بهار گل نغمه آمد و گ قدرت باد چون قول عشاق است بزین برقعہ نغمه راه حجاز توانی ز تار نقش یافت و نام نباشد چرا نغمه رنگین و تر بجوای عقل سبک سبک نماند و سحر را کند نغمه فوت</p>	<p>سرست گردم ای مطرب خوبوس در خسار خود پرده یک گوشه نغمه صبا بر نواز صبیح نو روز سحر زخم قاست بیند ایان دوست بجا نغمه ز ویران است نواز بے عند آب گمان در آستان سلام نغمه لاله گون بر دوید است سحر برده نغمه سائے تر نغمه نغمه نو و یافت جان چون حسن صفت</p>
--	---

[illegible]

مسوز و ترو خشک در آتش
 و بسم لعبت شعله را برقص یاد
 زهر موسی صد بال و یک سرزند
 بفتیاشم از خویشی گردنم و
 عرشش و غم را کف با شمال
 که در محمول جاگشته بود
 که خدا بچشم سان گذشت از صراط
 کند مصیبت رقص از دوسه نان
 ز چشم مهر قطره زد و بکیش
 بهم چرخ کرده است از دوسه
 بدست که گوش قافون بهال
 بر فرد کالاسه پوشش مرا
 گشته که غم تا به جاغم گرفت
 تو نمیشد اینجا بی بیار
 بن کانیس راه احوال ما
 غم سخنانی که شود خوش بجاست

س

براه غمت پان سر ساشتم
نذاریم با آنکه چو دای سر
دل از آفت مرهم آسوده شد
خوشت بادای تلخ کاسه بر د

زهر بودی و در ساقیم
 به آغوش تو باز گشتیم
 که ز خشم تو خیز جاگشتیم
 که ما ز بهر خود را گشتیم

[illegible]

۱۴۰۵

[illegible]

در عشق و آن شرف را تو
 چشم و زبان من که
 صورت لعل تو را
 در چشم من بنشیند
 که تو نمانی در چشم
 من و دیده جان را
 در صورت پادشاه کرده
 آن چشم مرا
 دست نه از حق را
 به خیر و شر
 به خیر و شر
 به خیر و شر

[illegible]

بیا ساقی ایست ختم ز بند و صلاح
 سجا نغمه ز شمعین ز راه
 کافور با کافور ^{الذی یسجد} ^{الذی یسجد} ^{الذی یسجد}
 برستم زده آن ساقی تو بر خوا
 کس را شود دیگر نه نافرود
 بیا ای زلفت شکر را نمانگ
 اسیر خم زلف و کاکل شوم
 سر انداز شد زلف منیل ^{شعله} شیخ
 بنام زدم تان ز کس بر خمار
 نماندست پیش تو تاب نشست
 سی را خدا بخت بیدار داد
 سحر و که ده نماند در جگر

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

79.

اشکب یحیون نجاست
یاقوم ۱۲ اردو

ز لیسید لیم زهر قند کے
 بشور سے بدشت جنوں آدم
 ز دم در محبت بپائش
 خاستندہ شد ناله ام آخچیان
 شد آن رشتہ جاہل کہ در پیش صبح
 ز شور ابریشم سرست نشان
 مگر از غنیمت مرجم آزاد شد
 مرجم نباشد دلم را نیار
 نگیرد و گر رنگ مرآت جان
 چه گلهما کہ راحت بد امان کند
 نیارم بسجده دل داغ داغ
 ز جو ر تو گردن نیارم کشید
 جو در کار من عقل کو دست غفل
 مرا نیست در کار خود اختیار
 محال ہے اگر عقل و دماغ نیست
 خبر دارم از خویش بنمای رنج
 ز سودا سے کون و مکان غافل
 بسا ہے کہ سے گر کند جلوہ حور
 گناہم ز خشم تو گردیدہ مست
 بنے گھر کے بگشت روم
 کہ امست بہت جو گوی تو بہت

اسرار و حقیقت تو خدایا
 با حقیکان در عالم ۱۲۱
 و کلام و تفسیر و شرح
 آن مرتبه حاصل دارم
 که بهر مجلس سانس
 پیران و بزرگان و جوانان
 شمع سحر و دور و داس
 هزار و دویست و یک
 مشغول تو خدایا می
 و سانس و اسرار و حقیقت
 من نمی شود و ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱
 ۴۷۲
 ۴۷۳
 ۴۷۴
 ۴۷۵
 ۴۷۶
 ۴۷۷
 ۴۷۸
 ۴۷۹
 ۴۸۰
 ۴۸۱

کما یفرقہ ۱۱
 کما یفرقہ ۱۲
 کما یفرقہ ۱۳
 کما یفرقہ ۱۴
 کما یفرقہ ۱۵
 کما یفرقہ ۱۶
 کما یفرقہ ۱۷
 کما یفرقہ ۱۸
 کما یفرقہ ۱۹
 کما یفرقہ ۲۰
 کما یفرقہ ۲۱
 کما یفرقہ ۲۲
 کما یفرقہ ۲۳
 کما یفرقہ ۲۴
 کما یفرقہ ۲۵
 کما یفرقہ ۲۶
 کما یفرقہ ۲۷
 کما یفرقہ ۲۸
 کما یفرقہ ۲۹
 کما یفرقہ ۳۰
 کما یفرقہ ۳۱
 کما یفرقہ ۳۲
 کما یفرقہ ۳۳
 کما یفرقہ ۳۴
 کما یفرقہ ۳۵
 کما یفرقہ ۳۶
 کما یفرقہ ۳۷
 کما یفرقہ ۳۸
 کما یفرقہ ۳۹
 کما یفرقہ ۴۰
 کما یفرقہ ۴۱
 کما یفرقہ ۴۲
 کما یفرقہ ۴۳
 کما یفرقہ ۴۴
 کما یفرقہ ۴۵
 کما یفرقہ ۴۶
 کما یفرقہ ۴۷
 کما یفرقہ ۴۸
 کما یفرقہ ۴۹
 کما یفرقہ ۵۰
 کما یفرقہ ۵۱
 کما یفرقہ ۵۲
 کما یفرقہ ۵۳
 کما یفرقہ ۵۴
 کما یفرقہ ۵۵
 کما یفرقہ ۵۶
 کما یفرقہ ۵۷
 کما یفرقہ ۵۸
 کما یفرقہ ۵۹
 کما یفرقہ ۶۰
 کما یفرقہ ۶۱
 کما یفرقہ ۶۲
 کما یفرقہ ۶۳
 کما یفرقہ ۶۴
 کما یفرقہ ۶۵
 کما یفرقہ ۶۶
 کما یفرقہ ۶۷
 کما یفرقہ ۶۸
 کما یفرقہ ۶۹
 کما یفرقہ ۷۰
 کما یفرقہ ۷۱
 کما یفرقہ ۷۲
 کما یفرقہ ۷۳
 کما یفرقہ ۷۴
 کما یفرقہ ۷۵
 کما یفرقہ ۷۶
 کما یفرقہ ۷۷
 کما یفرقہ ۷۸
 کما یفرقہ ۷۹
 کما یفرقہ ۸۰
 کما یفرقہ ۸۱
 کما یفرقہ ۸۲
 کما یفرقہ ۸۳
 کما یفرقہ ۸۴
 کما یفرقہ ۸۵
 کما یفرقہ ۸۶
 کما یفرقہ ۸۷
 کما یفرقہ ۸۸
 کما یفرقہ ۸۹
 کما یفرقہ ۹۰
 کما یفرقہ ۹۱
 کما یفرقہ ۹۲
 کما یفرقہ ۹۳
 کما یفرقہ ۹۴
 کما یفرقہ ۹۵
 کما یفرقہ ۹۶
 کما یفرقہ ۹۷
 کما یفرقہ ۹۸
 کما یفرقہ ۹۹
 کما یفرقہ ۱۰۰

کتاتون از منی در اوردن
 قوت از خان معرفت کلام
 حاصل اینک از معرفت
 انقلاطال کلام
 عالم فرستاده
 افکار بودیم در اوردن
 فرستاده اسما سرایه
 دکان بدست سرایه
 از ان سرایه کلام
 سرایه سرایه
 سرایه سرایه

ساتھی نامزد ہوئے۔

استحضار فرمایند و در صورت لزوم اقدام فرمایند و در صورت لزوم اقدام فرمایند و در صورت لزوم اقدام فرمایند

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

عالمی و فرخنده
ایوان و پیش
گسترده و
استادان و
از
داده شده و
ایوان و
گسترده و
استادان و
از
داده شده و
ایوان و
گسترده و
استادان و
از
داده شده و

تبا بان ز سیه کله که آتش بران
سبا خرن آن جنبش فکرت از
نگه که داسه هر گویا کباب است
گلو آب رز آتش خام نر
گرم کن سحرشان من خام را
که در بزم با سینه روئے سخن
که گویم سخنهای خورشید روئے
که از دوزخ من گشت آفتاب
و قهریت فلک خورشید بران
تبر صفت خوان جهان نوال
با حکام ایام بران شمشیر

سرست گردم ای ساسی سحرگران
 بیانا در صاحب اختیاران در اسے
 رسم در آفت ^{نور} کی سیاست
 فروزین در ساغر غم آب گریزان
 بغیرم رسان شعبله جام را
 بیا ساسی اسے زینت انجمن
 عبا غر کن آن نیز حرم گریسے
 زرد و فی و هم گشت از لیلیه آب
 بهار اورم به بادغ بیان
 کشم غرود استخوان جنال
 و هم تنگ نام و هم تنگ

در معاشاہ بیہ خان الملک

در این نشین سیر بردکن
 بهین گوهرت از من نه صدق
 تن زور منده دل پر دین
 لبید ان جرات تهنن جگر
 بقولت جاهاش سخن کوشت
 نطق ز کلاش صواب نیست
 پناه ضعیفان به سخت قوس
 زبردتیش را فلک زیر دست
 فلک پایسته سلم مرتبت

زمین و آوار و پشته و گاه ز من
 قلمب عقل و ۱۲ قلمب سرور گشت چار صفت
 ۱۲ قلمب سرور و ۱۲ قلمب سرور
 در اقلیم شصت سکندر شصت
 ز شبیه کف طش گره قیمتی
 موشع نباشد کتاب بنسب
 بر اندر اندر انبهر خضر و
 ۱۲ قلمب سرور و ۱۲ قلمب سرور
 بلند ان عجب بلند شصت
 ز من خسته و ۱۲ قلمب سرور

۱۲ از شنبه
مقداد و فرزند او
در مقابل سادات
سلامت
منفعتی جز زحمت
در حساب و حسب
امانت
ایمانی بی خوفیه
شود ۱۲ سلام
گفته که در سر نیست
و در دادگاه

[illegible]

انوار

✓

1944

17-00000

12/16/68

ALL INFORMATION CONTAINED
HEREIN IS UNCLASSIFIED
DATE 11/20/2011 BY 60322

لغات و معانی

100

اندر

۱۲۸۰

مجلس شورای اسلامی

بسم الله الرحمن الرحيم

12/12/1912

۹۰

—

17

10

20

10

100

10

5

10

10

100

بیتیم حین چاکر ان کمین +
 زهرش نے زنداگے صبح دم
 ناز و چون عارضش آب و تاب
 ہر آنکس کہ افتد ز طاق دیش
 سخن از وفا و شش چو رازد زبان
 ز طبعش رسد کہ بود وسط مثال
 ز آیش سہا کہ برد آب و تاب
 بیاساتی ای مایہ شیش و سوسور
 سہا کے لبہ را آرزو چاک

فکاست نیست و می بیند بر زمین
 همیشه در عالم نور و فیض عظم
 به بیند این ماه و در این آفتاب
 عید علم شود حقیقت رب و کاش
 در روز دگر آن روز و در میان
 و کشت قد کشد چون نویسد دال
 در خشد از و منتهی آفتاب
 ز قوما هر و غائب از هر حضور
 که از غیبت آید هر کجاست خطاب

بد بیهوشی زبان از حرف غیب
و بر بختی زبان زنگ ملال
تر یا جفا با فلک در گما
شده شاه ایوان احسان توئی
نماز جهان باس زبان تست
نه تخت تو بالیده ایوان ملک
ز رخ تو پر مغرب از وسع فتح
از انداز نیست خطر در و داغ
لماں ترا بیم مرغ دوز
صد شیت حصول از کم و کاست
بوالا نرا دی نذر سے عدلی
بروز شکار تو بهرام گو

خطاب انتقال نمودن
آئینه خاطر زودون
از سرار شایسته
به میان صاحب خوان تو
بے قبل ملک ایمان تست
بعد تو نازیده و جوان ملک
کمان تو مشوق از و سنج
بر آواز کوست ظفر در سما
سنان تر آب خورشید سوز
کلام تو صفت بقیه راست
سخن از خناسے تو کردد این
بنظاره گردان فراتر زو

1. *Chlorophyll a* (Chl *a*)

[illegible]

چنان خواست از راه خوبیت کرد
 ز حق یافت معنی و صورت نظر
 نذر ای که گیدم آینه پیش
 چهره تو تا که در آینه خود
 ز جیش تو عکس تو بر کنه
 تماشا کند رشک حشید را
 تعقل کند صورت حال خویش
 بجای وز در آینه شکست درو
 که تا دور خورشید کفان گشت
 دلم هیچگاه به عیاره بنود
 سجده ابد آن تیره روز به مانند
 غم شاد تشام خدا داد من
 ز تو گر بکتاب با من خطاب
 بجز سرور پیش بین هر که هست
 به در همه عالم آراسته من
 بذره دل مخرن بان کشید
 چو گاه به دهم عرض باغ و بهار
 بهر که شده سینه دارم نهان
 فروغم نغمه حبیب قیاس
 اگر خیمه بیرون زند نور من
 بجز شمع آفتاب ازلان روی دور

که خوش شید گردید پیغمبر کرد
 که عاشق شده نذران تو بر یکید
 ستم میکنی بزرگه های خویش
 منو بپهر افشا و از حشیم او
 بر آینه سکنند و عا ستر کند
 بطلان کند دل غم خورشید را
 بیاید بن از دیا قبال خویش
 زند شکوه گویان در گشتار
 چو گویم دستم چو برهان گشت
 گل پر تو م رو بهار شمع بنود
 جاسه ز شام سحر با دماند
 نگردد طلا خاک نولاد من
 بود مهر بر پیشش از آفتاب
 همی بایش در پس من نشسته است
 چه خوش است صورت نقاشی من
 و در خوش گاه سینه کتمان رسید
 بهر که شد سینه دارم نهان
 بهر که شد سینه دارم نهان
 بهر که شد سینه دارم نهان
 بهر که شد سینه دارم نهان

10

[illegible]

ماهی تاز و خوش
 آن که در آید و خوش
 بر سر سبزی چترت اندر چمن
 ز سر سبزی چترت اندر چمن
 کند چشم با نواز مستقیمش
 کند چشم با نواز مستقیمش
 کند سینه خویش را بچمن باغ
 کند سینه خویش را بچمن باغ
 ز سر سبزی چترت اندر چمن
 ز سر سبزی چترت اندر چمن
 کند تازگی جلوه بر شاخسار
 کند تازگی جلوه بر شاخسار
 فتد سایه جو است در پای سرو
 فتد سایه جو است در پای سرو
 ز حبیب تو نسیم بر بلبل نسیم
 ز حبیب تو نسیم بر بلبل نسیم
 صفای بود ز آب آئینه رنگ
 صفای بود ز آب آئینه رنگ
 ببالند اشجار بر بطون جو
 ببالند اشجار بر بطون جو
 ز میوه می آید چو بلبل بهوش
 ز میوه می آید چو بلبل بهوش
 چو بلبل گشتا گشتا گشتا گشتا
 چو بلبل گشتا گشتا گشتا گشتا
 چو بلبل گشتا گشتا گشتا گشتا
 چو بلبل گشتا گشتا گشتا گشتا
 ز غصه شود تاز و چون جان آب
 ز غصه شود تاز و چون جان آب
 بستان ز سر وقت یک گذار
 بستان ز سر وقت یک گذار
 نشانی که دارد به بیت جهان
 نشانی که دارد به بیت جهان
 همه کا صا محو در شهید تست
 همه کا صا محو در شهید تست
 ولی را که بیدار دوران شکست
 ولی را که بیدار دوران شکست
 بر آید نو و زمانت مسود
 بر آید نو و زمانت مسود
 زمان شد لب لب ز روز و حال
 زمان شد لب لب ز روز و حال
 جهان گرد غم از رخ خویش رفت
 جهان گرد غم از رخ خویش رفت
 لب خورشیدی مای و مهر برگرفت
 لب خورشیدی مای و مهر برگرفت
 ز بس خرسه در مزاج جهان
 ز بس خرسه در مزاج جهان

و هر یاد آووب تعظیمش
 و هر یاد آووب تعظیمش
 که چینه بران فعل خویش تو داغ
 که چینه بران فعل خویش تو داغ
 ز نذر خرسه چترت بر نازون
 ز نذر خرسه چترت بر نازون
 و هر تاز و دست و عازن چتر
 و هر تاز و دست و عازن چتر
 که پاسه تو بود سبز بالای سرو
 که پاسه تو بود سبز بالای سرو
 بیدار امان کند تا گریبان نسیم
 بیدار امان کند تا گریبان نسیم
 بر صقیل خویش از سینه رنگ
 بر صقیل خویش از سینه رنگ
 گل آید بر روز و رنگ و بو
 گل آید بر روز و رنگ و بو
 کند حلقه حلقه مو گوش
 کند حلقه حلقه مو گوش
 بپای نسیم گشت شود غنچه باز
 بپای نسیم گشت شود غنچه باز
 حلقه خار حلقه گشت بر زبان
 حلقه خار حلقه گشت بر زبان
 ز گل بردماند گل آفتاب
 ز گل بردماند گل آفتاب
 بر آید چمن بهتر از صد بهار
 بر آید چمن بهتر از صد بهار
 و هر ز اول عشق اول نشان
 و هر ز اول عشق اول نشان
 خوشا این خوش شیدا که در وقت
 خوشا این خوش شیدا که در وقت
 ز لطف تو در مویشانی تست
 ز لطف تو در مویشانی تست
 رخ کاشه و اشک گلگون نوذ
 رخ کاشه و اشک گلگون نوذ
 بدو ز و شب بجز از ماه و سال
 بدو ز و شب بجز از ماه و سال
 بیا در طرب غنچه دل شکفت
 بیا در طرب غنچه دل شکفت
 گل خرمی رنگ و بو برگرفت
 گل خرمی رنگ و بو برگرفت
 غصه صحت نشد ز زعفران
 غصه صحت نشد ز زعفران

ماهی تاز و خوش
 آن که در آید و خوش
 بر سر سبزی چترت اندر چمن
 ز سر سبزی چترت اندر چمن
 کند چشم با نواز مستقیمش
 کند چشم با نواز مستقیمش
 کند سینه خویش را بچمن باغ
 کند سینه خویش را بچمن باغ
 ز سر سبزی چترت اندر چمن
 ز سر سبزی چترت اندر چمن
 کند تازگی جلوه بر شاخسار
 کند تازگی جلوه بر شاخسار
 فتد سایه جو است در پای سرو
 فتد سایه جو است در پای سرو
 ز حبیب تو نسیم بر بلبل نسیم
 ز حبیب تو نسیم بر بلبل نسیم
 صفای بود ز آب آئینه رنگ
 صفای بود ز آب آئینه رنگ
 ببالند اشجار بر بطون جو
 ببالند اشجار بر بطون جو
 ز میوه می آید چو بلبل بهوش
 ز میوه می آید چو بلبل بهوش
 چو بلبل گشتا گشتا گشتا گشتا
 چو بلبل گشتا گشتا گشتا گشتا
 چو بلبل گشتا گشتا گشتا گشتا
 چو بلبل گشتا گشتا گشتا گشتا
 ز غصه شود تاز و چون جان آب
 ز غصه شود تاز و چون جان آب
 بستان ز سر وقت یک گذار
 بستان ز سر وقت یک گذار
 نشانی که دارد به بیت جهان
 نشانی که دارد به بیت جهان
 همه کا صا محو در شهید تست
 همه کا صا محو در شهید تست
 ولی را که بیدار دوران شکست
 ولی را که بیدار دوران شکست
 بر آید نو و زمانت مسود
 بر آید نو و زمانت مسود
 زمان شد لب لب ز روز و حال
 زمان شد لب لب ز روز و حال
 جهان گرد غم از رخ خویش رفت
 جهان گرد غم از رخ خویش رفت
 لب خورشیدی مای و مهر برگرفت
 لب خورشیدی مای و مهر برگرفت
 ز بس خرسه در مزاج جهان
 ز بس خرسه در مزاج جهان

۱۲
 ۱۱
 ۱۰
 ۹
 ۸
 ۷
 ۶
 ۵
 ۴
 ۳
 ۲
 ۱

بهر که چه از این سبب طریش ط
 زروئے تیان کار با لغز تر
 بهشت زمان موم در آستینه
 کند آشنا طرفه پنجه پیش
 شعله عروس رجا جلوه گر
 چنان روز و هفته وسیع الکیالی
 بقایون عدد و مدهم و لغزبان
 دل خصم در کوته رود کار
 چو بخت عدد و فتنه مفتون خواب
 براسه بقائے شه داد گر
 دعایای ارباب حاجت قبول
 پی حبتن دایه غبند و نیان
 وفا و عده جو در پیش رو
 ز تر دستان سانه رود کار
 حریفان می اندر سبکو ده اند
 تب حاسدان آخونی شده است
 کند مائے فوج که مونس
 خوشیدن کوس هر صبح و شام
 ز بس شمشال و صبا نایب
 خلعت همه پاسه کوبان روند
 بیاساتی ای مجلس آراسه من

اول تنگ موران سیابان لسا ط
 بهشت دل از پسته پر مغز تر
 پیراز دوسته خال و دشمنی
 صیبه کفان کرم شبگیرش
 که گردید یاس از شوش شوخ تر
 که گنجید و حبیب محبتش سال
 ز بس گشته بهر خاطر خود گران
 چو اخگر بر آورده از خود عجا
 سهرای ستمگر چو جاش خراب
 و عا در دعا و اثر در اثر
 بد بنال هر مطلبه صد حصول
 نصیب دیر پروایه کبر و تاز
 بر آورده امین رخت از گرو
 بر و ن رخت خشک و منفر خا
 لب نغمه راز و رو که ده اند
 گل سر و مهر ان خزان شده است
 تر خم شود چون بر آرد نفس
 جهان را بهشت صلاست عام
 ز بس گشته دیوار و در نغمه خیر
 بهر آن کشته عطر و زبان روند
 بیاماه خورشید سیاه من

۵۵
 غالب از دست
 ای امید رخت خوردار
 چو جاکر دندار در داور
 پس ای اگر دست
 برقی آید از دست
 باطن بادی که از دوزخ
 بهشت از دوزخ
 عباد شغال با کس که گویند
 چرا که در اصل نیست شغال
 بهشت در دست چوبست
 دامن جانانی نیست که برون
 بهشت کینه برون نیست

۱۲
 ۱۱
 ۱۰
 ۹
 ۸
 ۷
 ۶
 ۵
 ۴
 ۳
 ۲
 ۱

۱۲
 ۱۱
 ۱۰
 ۹
 ۸
 ۷
 ۶
 ۵
 ۴
 ۳
 ۲
 ۱

[illegible]

اول نام مبارک آن بزرگوار
 مانند یار و دوست خود است
 که در دست خود دارد
 آنکه همه را در آغوش
 آید و مانند یار
 ای عزیز
 در نزد او که دوست و یار
 است از این
 بگشتن از خفته و در
 یعنی آنکه او را که

[illegible]

۱۲۸۲
 کربلا
 ۱۲۸۳
 ۱۲۸۴
 ۱۲۸۵
 ۱۲۸۶
 ۱۲۸۷
 ۱۲۸۸
 ۱۲۸۹
 ۱۲۹۰
 ۱۲۹۱
 ۱۲۹۲
 ۱۲۹۳
 ۱۲۹۴
 ۱۲۹۵
 ۱۲۹۶
 ۱۲۹۷
 ۱۲۹۸
 ۱۲۹۹
 ۱۳۰۰
 ۱۳۰۱
 ۱۳۰۲
 ۱۳۰۳
 ۱۳۰۴
 ۱۳۰۵
 ۱۳۰۶
 ۱۳۰۷
 ۱۳۰۸
 ۱۳۰۹
 ۱۳۱۰
 ۱۳۱۱
 ۱۳۱۲
 ۱۳۱۳
 ۱۳۱۴
 ۱۳۱۵
 ۱۳۱۶
 ۱۳۱۷
 ۱۳۱۸
 ۱۳۱۹
 ۱۳۲۰
 ۱۳۲۱
 ۱۳۲۲
 ۱۳۲۳
 ۱۳۲۴
 ۱۳۲۵
 ۱۳۲۶
 ۱۳۲۷
 ۱۳۲۸
 ۱۳۲۹
 ۱۳۳۰
 ۱۳۳۱
 ۱۳۳۲
 ۱۳۳۳
 ۱۳۳۴
 ۱۳۳۵
 ۱۳۳۶
 ۱۳۳۷
 ۱۳۳۸
 ۱۳۳۹
 ۱۳۴۰
 ۱۳۴۱
 ۱۳۴۲
 ۱۳۴۳
 ۱۳۴۴
 ۱۳۴۵
 ۱۳۴۶
 ۱۳۴۷
 ۱۳۴۸
 ۱۳۴۹
 ۱۳۵۰
 ۱۳۵۱
 ۱۳۵۲
 ۱۳۵۳
 ۱۳۵۴
 ۱۳۵۵
 ۱۳۵۶
 ۱۳۵۷
 ۱۳۵۸
 ۱۳۵۹
 ۱۳۶۰
 ۱۳۶۱
 ۱۳۶۲
 ۱۳۶۳
 ۱۳۶۴
 ۱۳۶۵
 ۱۳۶۶
 ۱۳۶۷
 ۱۳۶۸
 ۱۳۶۹
 ۱۳۷۰
 ۱۳۷۱
 ۱۳۷۲
 ۱۳۷۳
 ۱۳۷۴
 ۱۳۷۵
 ۱۳۷۶
 ۱۳۷۷
 ۱۳۷۸
 ۱۳۷۹
 ۱۳۸۰
 ۱۳۸۱
 ۱۳۸۲
 ۱۳۸۳
 ۱۳۸۴
 ۱۳۸۵
 ۱۳۸۶
 ۱۳۸۷
 ۱۳۸۸
 ۱۳۸۹
 ۱۳۹۰
 ۱۳۹۱
 ۱۳۹۲
 ۱۳۹۳
 ۱۳۹۴
 ۱۳۹۵
 ۱۳۹۶
 ۱۳۹۷
 ۱۳۹۸
 ۱۳۹۹
 ۱۴۰۰
 ۱۴۰۱
 ۱۴۰۲
 ۱۴۰۳
 ۱۴۰۴
 ۱۴۰۵
 ۱۴۰۶
 ۱۴۰۷
 ۱۴۰۸
 ۱۴۰۹
 ۱۴۱۰
 ۱۴۱۱
 ۱۴۱۲
 ۱۴۱۳
 ۱۴۱۴
 ۱۴۱۵
 ۱۴۱۶
 ۱۴۱۷
 ۱۴۱۸
 ۱۴۱۹
 ۱۴۲۰
 ۱۴۲۱
 ۱۴۲۲
 ۱۴۲۳
 ۱۴۲۴
 ۱۴۲۵
 ۱۴۲۶
 ۱۴۲۷
 ۱۴۲۸
 ۱۴۲۹
 ۱۴۳۰
 ۱۴۳۱
 ۱۴۳۲
 ۱۴۳۳
 ۱۴۳۴
 ۱۴۳۵
 ۱۴۳۶
 ۱۴۳۷
 ۱۴۳۸
 ۱۴۳۹
 ۱۴۴۰
 ۱۴۴۱
 ۱۴۴۲
 ۱۴۴۳
 ۱۴۴۴
 ۱۴۴۵
 ۱۴۴۶
 ۱۴۴۷
 ۱۴۴۸
 ۱۴۴۹
 ۱۴۵۰
 ۱۴۵۱
 ۱۴۵۲
 ۱۴۵۳
 ۱۴۵۴
 ۱۴۵۵
 ۱۴۵۶
 ۱۴۵۷
 ۱۴۵۸
 ۱۴۵۹
 ۱۴۶۰
 ۱۴۶۱
 ۱۴۶۲
 ۱۴۶۳
 ۱۴۶۴
 ۱۴۶۵
 ۱۴۶۶
 ۱۴۶۷
 ۱۴۶۸
 ۱۴۶۹
 ۱۴۷۰
 ۱۴۷۱
 ۱۴۷۲
 ۱۴۷۳
 ۱۴۷۴
 ۱۴۷۵
 ۱۴۷۶
 ۱۴۷۷
 ۱۴۷۸
 ۱۴۷۹
 ۱۴۸۰
 ۱۴۸۱
 ۱۴۸۲
 ۱۴۸۳
 ۱۴۸۴
 ۱۴۸۵
 ۱۴۸۶
 ۱۴۸۷
 ۱۴۸۸
 ۱۴۸۹
 ۱۴۹۰
 ۱۴۹۱
 ۱۴۹۲
 ۱۴۹۳
 ۱۴۹۴
 ۱۴۹۵
 ۱۴۹۶
 ۱۴۹۷
 ۱۴۹۸
 ۱۴۹۹
 ۱۵۰۰
 ۱۵۰۱
 ۱۵۰۲
 ۱۵۰۳
 ۱۵۰۴
 ۱۵۰۵
 ۱۵۰۶
 ۱۵۰۷
 ۱۵۰۸
 ۱۵۰۹
 ۱۵۱۰
 ۱۵۱۱
 ۱۵۱۲
 ۱۵۱۳
 ۱۵۱۴
 ۱۵۱۵
 ۱۵۱۶
 ۱۵۱۷
 ۱۵۱۸
 ۱۵۱۹
 ۱۵۲۰
 ۱۵۲۱
 ۱۵۲۲
 ۱۵۲۳
 ۱۵۲۴
 ۱۵۲۵
 ۱۵۲۶
 ۱۵۲۷
 ۱۵۲۸
 ۱۵۲۹
 ۱۵۳۰
 ۱۵۳۱
 ۱۵۳۲
 ۱۵۳۳
 ۱۵۳۴
 ۱۵۳۵
 ۱۵۳۶
 ۱۵۳۷
 ۱۵۳۸
 ۱۵۳۹
 ۱۵۴۰
 ۱۵۴۱
 ۱۵۴۲
 ۱۵۴۳
 ۱۵۴۴
 ۱۵۴۵
 ۱۵۴۶
 ۱۵۴۷
 ۱۵۴۸
 ۱۵۴۹
 ۱۵۵۰
 ۱۵۵۱
 ۱۵۵۲
 ۱۵۵۳
 ۱۵۵۴
 ۱۵۵۵
 ۱۵۵۶
 ۱۵۵۷
 ۱۵۵۸
 ۱۵۵۹
 ۱۵۶۰
 ۱۵۶۱
 ۱۵۶۲
 ۱۵۶۳
 ۱۵۶۴
 ۱۵۶۵
 ۱۵۶۶
 ۱۵۶۷
 ۱۵۶۸
 ۱۵۶۹
 ۱۵۷۰
 ۱۵۷۱
 ۱۵۷۲
 ۱۵۷۳
 ۱۵۷۴
 ۱۵۷۵
 ۱۵۷۶
 ۱۵۷۷
 ۱۵۷۸
 ۱۵۷۹
 ۱۵۸۰
 ۱۵۸۱
 ۱۵۸۲
 ۱۵۸۳
 ۱۵۸۴
 ۱۵۸۵
 ۱۵۸۶
 ۱۵۸۷
 ۱۵۸۸
 ۱۵۸۹
 ۱۵۹۰
 ۱۵۹۱
 ۱۵۹۲
 ۱۵۹۳
 ۱۵۹۴
 ۱۵۹۵
 ۱

کتابخانه

شهر پاکندار خوش است
 لعلها ساغر خوش و دانه قطره کاش
 شود و مال به او شطرنج و مهر
 لبهاست و زنده حسن و بویاد و
 ز ما بخش یکد قطره اگر دوات
 رسد بوزن از و در نقش و نگار
 خورشید اگر حوت از این
 از و باغبان و استخوان سبز
 دستش و دینش اگر جیشار
 مباح است کلامه سحاب را
 ز ساغر کنندش چو تنویر دل
 و باست بر مین ازین سست و بال
 از ان در شربت اکثر شود جلوه گر
 ز نورش چو شعل و زور و ایاخ

[illegible]

15

47

و

روز بروزت می شود

شب از جلو شمع و شمع چنان
 از شمع شگفتان صحر پرده ساز
 جهان از تنگی لباس یبر
 چنان از شر شعله آتش فروز
 شر در زمین ^{نار} آتش کیم کار
 شود دیده روشن ز خورشید

[illegible][illegible]

[illegible]

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

[illegible][illegible]

(Faint handwritten Persian text at the bottom of the page)

(Handwritten notes in Urdu script)

اسکے علاوہ شمس الدین
دشمال اودیان کمن
مورخ و فاضل دانشان
اور مرثیہ نگار
بیاض کریمینست
چایجان سلسلت صوفت
اور اور مرثیہ گوشت
کی قدرت سرگ
علا ست ناما شکر کردگار
نیز ان ہم اور افغانوں
نویں اور مرثیہ نگار
چونکہ اس کے

بگفتش برین لشکر افکن نظم
 و گردن زبان تیغ کبر و بیان
 شکاش بیخ چین لب بشود
 که ماند بوم و نشان کس
 و آن تیر تیغ در گاه هم گداخت
 مشخص نم سیم سپه پیشار
 رخس غصبت آتشی بر فروخت
 زهر سوسه راه نظرت گزفت
 ز دایم عجز از حیب آن شعله سر
 با طغای آن شد چنین چاره ساز
 بدستش سکه نازنین باز بود
 بیگمال قهرش سر از تن بکند
 پس انگه ز لشکر سر باز خواست
 بیکدم سر باز چندان برید
 چو از حکم دار اسے کشور ز شکار
 بباد عدالت جو گل پر گنفت
 مگر بود مرغ قو خواجه جزا
 تبو بنیق آن مصلحت داد ساز
 برآورد کوس عدالت پیام
 بنار داگر ابر عدل مشعل
 شود ملک روشن بر دراز عدل

هجتم آیت آن ستمگر مگر
 نشانم گوی و خوش نشان
 که حاسب در آن رستم خرم بود
 بد از خم چنین و چنان کس
 که گد بزم اورا تو انم شناخت
 منم و ماند او رزق بد بر کار
 که بر چرخ لندین رایر بسوخت
 که در هر که معید در دست گزفت
 که سوزند بر یکدگر خشک و تر
 که آب بران ریزد از خوش باز
 که از سینه پیرایه ناز بود
 سوزارش از دست جدا نگند
 ز بی شاه عادل شمع باز خواست
 که آن عرصه را دایم بخشاک دید
 سر باز ز رفت و دل باز دار
 بآن زالی محمدی ز در داد و گفت
 که این مصیبت در کنارت نهاد
 سجد دهن او ند بخشاک و باز
 که زین کوس خیر و صدای و دایم
 گویا به زوید بیان جهان
 سعادت شکار است شهباز عدل

که در هر روز عسل خان
 و بیاضی و غمزه ای که
 دریاست و آن را که
 که در هر روز عسل خان
 و بیاضی و غمزه ای که
 دریاست و آن را که

لب و لعل از عشق جوئے نچوئے
 چو عشق تو تقسیم دولت نمود
 ز تجسم ان چنان دیدہ و دیدار شد
 نزدیکست تا گریست سوئے من
 چشم شبنم خواب نامد و روان
 کجا جانی خوابست این چشم تر
 بگریه چنین باشد مرا آشنا
 بنگار حاضر و رست بخت دیگر
 فرسے برد دیدہ ام اشکها
 چو در بندگی بندہ جان سپار
 من از طالع خویش در حیرت
 ز بخت است کارم سراسر خل
 چنانکہ پندوست شجرت لگون
 زینش جداے دل آزرده ام
 بجز شکوہ ام گر چه در ذکر نیست
 دلم در رے زینچ و تاب
 بود از منت آفتد رنگ و عار
 من لاساوه و این تنهای خویش
 چه جمست بر حال کن شکیب
 با فسون زمان در زمان آدم
 باین حال در شکوہ و غم نیست

لب خوشتر از شوق بوی خوشتر است
 چو شوق از تقسیم دولت نمود
 ز جبین آن چنان دیده عذیده شد
 ندیدست تاگزست موسی من
 چشم شیده خواب نامدرون
 کجا جانی خواب است این چشم
 بگریه چین باشد در آستانه
 نگردد از ضرورت بسته دگر
 فردی بر دیده ام اشکها
 چو در بندگی بنده جان سپار
 من از طالع خویش در حیرتم
 رنجست کارم سهر خلیل
 جهان که بند دست شجرت نکون
 زینش جدا بے دل آرزو ام
 بجز شکوه ام که چه در ذکر نیست
 دلم در سبے زینچ و تاب
 بود از منت آفتد رنگ و عار
 من لاساده و این تنای خویش
 چه جویست بر حال آن شکیب
 با نسوان زبان در زبان آدم
 باین حال در شکوه تحویل نیست

یک خنده نیست دیگی گریه نه
 زبان شخص دیده من رجو
 که از گریه اش خنده عذیده شد
 نغندید ببنده گریه بر لب من
 که ترکان پشت بکر دشمن بود
 فتادست صد گریه بر یکدگر
 نگردد سینده بار و اندر شنا
 بگریه بامیست سخته دگر
 نه تا خم بگریه خور و رشکها
 شو و گشت نوگردوش اعتبار
 که چون خدمت کمند شد حرم
 به بختی دگر کاش میشد بدل
 که سببش اثر مسدود و آگون
 که این زار انکس ز حد برده ام
 و لاشکوه ام کمتر از شک نیست
 که آب بلبیا چکاند شاداب
 که در بار عامه بخشنند بار
 که واکر ده ام در گوش جای خویش
 که بلبیا بدش خوردن از خود ریا
 ز دل درون دل همان آدم
 که از این حال در شکوه تحویل نیست

ساقی نایاب
 آن که در خانه
 شکر از بهر خوشی
 رنم از آن گران
 با هر که در
 اسرار دولت
 کمال یافته
 ای که در کمال
 کمال یافته

<p>کمانی براسی تقسیم لبس است که نذر و یک را با میدار و در گشت که گیر و بران مرگ همچون برات که کوه از کشیدن نثار و کسر غم شاد بخت است و گان حضور ز روی تو بیند اقبال خویش لب پر سخن دیده پر نگاه بدرم گمان گنای خویش سر را بگنایم لب از عذر رست دلی انتقام از گنایم کشش که بخشش گنایم بخشش که دشوار چشم من اسان شود عزیز است این دلیده تر عزیز فروغ جمالت برو تافت است بهار من است از تماشا نشانی تو ز منم تو بر خوشی شاد است چنین حرف و عادت را اجابت همه حرف و عادت را رود بر گران اگر ز بهر یادت شکسته شود نشین کند حاجت بشمار برین هر که نه سحران بر در بارگاه</p>	<p>مبن ساختن دل به نیم لبس است چرا این در ایام و گشتور گشت و بال است سده مایه آن حیات که آن نیست بار و زاق آنفت دل غایبان را این سر سد حضور که کوشند در من احوال خویش مین تا توان چند در رم نگاه فروخته روم گاه گاه به خویش بعینت از تو گوئی گنایم مست بجز خط خون بر گنایم کشش نگه دار این چشم از کار خویش مروت مگر میسر و دیوان شود که انت خواست بر سر یز ز خاک ز بهت سر نه یافت است پرست از جمال دل آراست تو بهر که تو بر یا من عاشقتم محبت نقیب با او نیست بهر جان بخش عشق پا در میان کس از حیرانسته و گسسته شود محبت هر سینه کا بد و درون محبت هر که رود و پدیدار خواه</p>
---	--

مادون از بهر خوشی
 شکر از بهر خوشی
 رنم از آن گران
 با هر که در
 اسرار دولت
 کمال یافته
 ای که در کمال
 کمال یافته

ساقی نایاب
 آن که در خانه
 شکر از بهر خوشی
 رنم از آن گران
 با هر که در
 اسرار دولت
 کمال یافته
 ای که در کمال
 کمال یافته

که بیان می شود که
 او را پدر و مادر نام
 و شش و ده سال
 نام پدرش نام
 مادرش شش و ده سال
 نام پدرش نام
 مادرش شش و ده سال
 نام پدرش نام
 مادرش شش و ده سال

مفتی محمد علی قاسمی صاحب دہلی
اولیٰ سیدنا ولی اللہ شاہ
عالمگیریہ دہلوی
کوہستان باغ و
شکر کے سودا
در اسٹ کدھنم
فقدان کے لئے
خود در میان میں
ایمانی طور پر
کے شکار کے
خانہ دار خاجا غلام
الاحسن

SECRET

100

100

سایه نامیده

سابقہ تاریخوں کے

12/12/19

الحمد لله رب العالمين

3367

مفتی محمد رفیع الرحمن صاحب مدظلہ العالی

طی ۱۳۸۸

شماره ۱۵

2025/01/20

لواء الامن العام

منہاجیہ

مجلس شورای اسلامی

که در این کتاب

10/10/1944

اس کے کشتہ

بدر کمال از

بسم الله الرحمن الرحيم

RE

100

19

10

15

10

10

100

100

10

10

100

100

1990

نیم آینه رخسار گشته ام
 گر آن گوهر بر رخسار گشته ام
 بی از لب یک بی صد بهاست
 با لطف با خود مزاج و سخن
 گهر در بهانه گریه بهند
 توئی مشرقی خود روشنی بجاست
 کی دور ازین عیش و شادی دور
 بزور زور اسلحه دله داده ام
 ز تن گاه بر کسیر با بستم
 که غور شید بر زده چپ و راست
 نسیان از نیم که در خود کم
 به بیگانه آشنا نیم داد
 که درت بروش در جان کشود
 که یک سخط بی از روی تو نیست
 جان دل که بسینه درو جوهر
 ز نظاره ات که شود بهر دور
 کند رد بجنبه چیدار آستان
 که از خاک بایت بردا نصیب
 کجا لاله زار و کجا شور زار
 که امر و هر کس که ایت نشد
 سرش بر بدن باد بارگران

زمین مجرده اصر آسمان گشت تمام
 فلک فطر تم گزین زمین گشت تمام
 بدلیها و کان قیمت من بجاست
 ز تو قیر این شمع یا وسیع بکن
 شناسد کان ز بر بزر مرید هست
 صوابست حرفم خوشی خطاست
 ز هر دست دسلی دارم و همه حصه
 بد بنال عشق تو افستاده ام
 بنجد بخت ز خود دستم ام
 زیست چه غم با امید بلند
 اگر قیل سره اقم قیل سره قیل غم
 ز هر کس خیالت جدا میم داو
 دل من مگر طالع غم که دود بود
 بران دل بعد چشیم باید گریست
 دلسی کشد از رویت سر
 فطر تا نیابد زیا کان فطر
 قیوسه دگر دارو این آستان
 سر از آسینه باید اندر سر
 دل مدرع رایه مهرت چکار
 رفا خود هر کس فدایت شد
 زمین در گداز آنکس که جوید آن

[illegible]

سید قاسم علی خان صاحب

از شمشیر این دریا می کند
 کسی نام ز صید از کشتی غنیمت خورد
 ۱۱۲۷
 پنجوش که اینجا پس سر آمد
 ۱۱۲۸
 کشند گردگوئی تو با باکووس
 ۱۱۲۹
 از ان تیر و رسته که خفاش کرد
 ۱۱۳۰
 ارم دارم از بوی گل در مشام
 ۱۱۳۱
 از ان گل به بیل ندارد نطفه
 ۱۱۳۲
 از ان مغرور دسایه این خاکمال
 ۱۱۳۳
 چو که و انگه پائے بدامن کشید
 ۱۱۳۴
 به بین سرور از نشات قدم
 ۱۱۳۵
 اگر قطعتی در دست نشکند
 ۱۱۳۶
 به شسته است اندوه به لنگران
 ۱۱۳۷
 بدشچی از بدان سنی کشد انتقام
 ۱۱۳۸
 یکبوشش نگر و دیگرش ناکسان
 ۱۱۳۹
 چنین شفا ندهان می شود
 ۱۱۴۰
 عدد از ورم نه بدن پروریت
 ۱۱۴۱
 دل زیر پرستان و در و چون از رست
 ۱۱۴۲
 محبت دران دل شود بیشتر
 ۱۱۴۳
 مقیمان کو سئ و من و دیگرانند
 ۱۱۴۴
 نه از طوقیان زرو و آتش
 ۱۱۴۵
 رنگ و ریشه گرد و جو زنجیر کس

[illegible][illegible]

چنین محبت از بہر خصال خوش ترست
 دل سادہ تا کہ خور دہا ز لیش
 بہ تبدیل محبت اشارت نماے
 ز آمد آؤ طالع بان عالمم
 از بیگانگان شرسای بلایست
 گر نفقہ سازم باین ہر دو حال
 محبت محبت زوم سالما +
 دل باغ طبعاں ز آرزو دگے
 بہانے متاعم اگر کا سدرست
 بسیلے گم سرخ ز خسار زرد +
 بنخاشک سے سازم افکار ہنہاں
 فروم خورم غصہ سینہ در +
 ز شیم سائیت بخون می طیس
 بدل گریدم گرمی کنم
 تہ بار محنت کمان کے شوم
 کہ کام و زبانی بقوا دہم
 ز غم آسنان در رہم
 بچشم جو بر خوشن یا بچشم خبر +
 وفا طوق گردید در گردنم +
 بازو سے دل زور غم سے دہم
 ولیکن محال ست وار ستم

باد و طبعش از نیشاد و زمان خوشترست
 کسے چند ساز و نیا ساز پیش
 که امید در دل بدل کرد دجاسے
 که از دشمن و دوست و خلیت هم
 و زمان صغیر خلیت آشناست
 چه سازم که دارم ز خوشی انفعال
 گفتند که افتم باین حال
 مینماید آسب پر مرد گ
 نمی آیت غم شادی حاصلست
 چه حاصل عیانست آثار درد
 علم زنده و دور آسمان
 که از پرده ناگفته هم بدر
 ز خصمان نهان در و دل فی لیم
 سجان آه حسرت ز ره می کشم
 ز بطلای قیام بران می شوم
 چه دیوانگان سر بسجود مہم
 که بایکدی بیدن ز غفل تو کام
 که از مرغ پرست ام سبتہ تر
 فرو چیدہ صد کہ در دامنم
 کہ زنجیر امید در سیم حرم
 کہ ہر مو کند ہی ست در گردنم

سابقہ تاریخ

شاه و شهباز

کے لئے

المجلس
الاستشاري

جاءه

مفتی محمد شفیع صاحب مدظلہ العالی

لا دنده پوستان

سید رحمت علی خان

بسم الله الرحمن الرحيم

10/10/1970

10/10/1944

100

RECEIVED

مجلس

مجلس

۱۰۰

بسم الله الرحمن الرحيم

10

11

10

۱۵۸۸
 تا اینجا نیست
 اینجا نیست
 که خوار نظر
 شاهان را در
 انوار
 که در کتب
 که در کتب
 که در کتب

زن گریه چندین نعلی خطاست
 ز باغم و سیر نچینیدن در سخن
 عطایت که راحت بجان می کشد
 سوا لطم از آن هر دم افزون شود
 و بد صد حدیثم ز روی تو رو س
 کجا میکند گوش این قصه گوش
 سخن سنج دار و دوشا هو
 باطن ز تو رخسار ظاهرت
 نبود ز تو رخسار گنهان
 نذر انداخته بر بستان خنجر
 کسان که راه درون میزنند
 وین بزم زهره ساعی کنند
 غنا نم اذان و از دسه در سخن
 غم غم را که جان به تن کرده
 بهنر کی این باغ بهر دول
 توان بود یک خط بار و س تلخ
 چه است تشنگان را جمال آورد
 بجان مست این استم میکند
 لکد کوب غم شد که آب و گل
 ز حرقت خریان بگردم ملول
 بهنم ساندوم لغزش پا اسیر

ولیکن درین جبر اتم عذر هست
شده از حوت رزمست مندر جرم
طلب را سخن بگو در دهان میکشد
که خوارم سخا بکنی تو بمنون بشود
ز این من طوطیست و گفتگو
که گویند اهل سخن را خموش
چه سازد که اینجا کنار و خوار
که لب این چنین بر سخن نادرست
سخن خود شده هر دوج در دهان
که هست این عتابا لتفاقی دگر
همه فلانها و از گون میزنند
که خون در دل شهید و شکاکند
که انتم در آید بهر گ سخن
با صلاح احوال سخن که دگر
و مصلحت گری خور و دل
ز شیرین نفع دار و س تلخ
بحکمت سنک و زلال آورند
و لم خویش را زود گم میکند
غمی نیست پسیده ام از دلم
و لم تا نگویید از م متبول
بناشد اگر بخششت و سنگبر

۲۱
 درین که چون چندین قصه و بی خطاست
 ز باغ و دلیس و اینچنین در سخن
 عطایت که راحت بجان میکشد
 سواطم از آن هر دم افزون شود
 و بدید صد حکیم ز روی تو رو
 کجا میکنند گوش این قصه گوشت
 سخن سنج دار و دیر شا هو
 بیاطن ز تو رهنمای ظاهر است
 بنود و ز تو رهنمای گریزان
 نذر اند نظار هر رستخیز
 کیست که راه درون میزند
 درین بر هم زهر کسایر کنند
 غنا نم از آن وار و دس در سخن
 غم نلسم را که جانم به تن کرده
 بهتری کی این باله بر دول
 توان بود یک خط بار و س تلخ
 چه است تشنگان را جمال آورند
 بجان سست این است که میکنند
 کله کوب غم شد که آب و گل
 ز حوت حریفان بگردم ملول
 بعضی ساد و مفرش با سیم

ولیکن درین جراتم عذر هست
 شد از حرف زبانت منم جرم من
 طلب را سخن تو روان میکشد
 که خواهم سخنانی تو نمون شود
 ز اینینه طوطیست و گفتگو
 که گویند اهل سخن را نموش
 چه سازد که اینجا کنار و خار
 که لب اینچنین بر سخن فاد است
 سخن خود دشت مهر و ج روان
 که هست این کتاب التفاتی در
 همه لغتها و از گون میزند
 که خون در دل شود و شکر کنند
 که انتم در آید بهر که سخن
 با صلاح احوال من کرده
 و مصیبت که خور و دل
 ز شیرین نفع دار و س تلخ
 بکمت حسرت در لال آورند
 دلم خویش را زود گم میکند
 غمی نیست پسیده ام از دلم
 دلم تا نگویید نذر م تبول
 نباشد اگر بخششت و شکر

[illegible]

هر جا که غنوت شود و خیر هم سگاه
ز ندم اسیر گشتن شیر پیغام
که از برگ کاه است کوه گناه
نترسم غلیم است غنوتیسم
ز لطافت جهان بادول بهره مند
کنان سپند گیرند از بابا بنده

۲۰

[illegible][illegible]

در کمال سنان هر چه بیدار
 بسیار ده بدو کار ده
 در کمال سنان هر چه بیدار
 بسیار ده بدو کار ده

حاشیه نازک خطی

حاشیه بزرگ خطی
حاشیه کوچک خطی
حاشیه بسیار کوچک خطی

مهر تو دل کرده کسب شرف
چکیده نه بهرست چسبایم چسبان
غریبت بهر چند جان اینچنین
درین حرف پیش تو تحقیق نیست
او که از آن زکوة ز ماسه بکین
باجب از مهر و وفا می کنم
کن ره تو که حفظان موس دل
بهر جا خیالت پی جا شناخت
شود با خیالت چو دل آشنا
کس گشته از غل جان بهر یاب
ز روی تو چشمی که افتاده دور
بهر سو که بسند غم اندوز باد
نباشد کس که تو در گفتگو
پرست از خیالت در و بام دل
ز تو که ده بر من جهان بوستان
همه مغرور پوست میکاشش
برای محبت دل من و لبت
شوم رشک نزار شمار غم دوست
چو غم ز تیغ جفا می چکد
چو شمع وفا می نسیم در لگن
پسند از صد بار در آتش

مهر تو دل کرده کسب شرف
چکیده نه بهرست چسبایم چسبان
غریبت بهر چند جان اینچنین
درین حرف پیش تو تحقیق نیست
او که از آن زکوة ز ماسه بکین
باجب از مهر و وفا می کنم
کن ره تو که حفظان موس دل
بهر جا خیالت پی جا شناخت
شود با خیالت چو دل آشنا
کس گشته از غل جان بهر یاب
ز روی تو چشمی که افتاده دور
بهر سو که بسند غم اندوز باد
نباشد کس که تو در گفتگو
پرست از خیالت در و بام دل
ز تو که ده بر من جهان بوستان
همه مغرور پوست میکاشش
برای محبت دل من و لبت
شوم رشک نزار شمار غم دوست
چو غم ز تیغ جفا می چکد
چو شمع وفا می نسیم در لگن
پسند از صد بار در آتش

حاشیه نازک خطی
حاشیه کوچک خطی
حاشیه بسیار کوچک خطی

حاشیه نازک خطی
حاشیه کوچک خطی
حاشیه بسیار کوچک خطی

نویسنده

حاشیه نازک خطی
حاشیه کوچک خطی
حاشیه بسیار کوچک خطی

۱۳۱۳
 خفته خاکی در دست بیاید
 اوست حققت
 هر روز پس نادگان
 شرق و غرب
 ۱۳۱۳
 خفته خاکی در دست بیاید
 اوست حققت
 هر روز پس نادگان
 شرق و غرب

گلستانه و ...
 کین اعدان تو رب
 صاحب نوح است
 ۱۲۸۵
 اسه آفتاب است
 خود را بهشت
 بیش از این است
 ۱۲۸۶
 اسه به اسم و
 زمین سراسر است
 ۱۲۸۷
 اسه به اسم و
 زمین سراسر است
 ۱۲۸۸
 اسه به اسم و
 زمین سراسر است
 ۱۲۸۹
 اسه به اسم و
 زمین سراسر است
 ۱۲۹۰
 اسه به اسم و
 زمین سراسر است
 ۱۲۹۱
 اسه به اسم و
 زمین سراسر است
 ۱۲۹۲
 اسه به اسم و
 زمین سراسر است
 ۱۲۹۳
 اسه به اسم و
 زمین سراسر است
 ۱۲۹۴
 اسه به اسم و
 زمین سراسر است
 ۱۲۹۵
 اسه به اسم و
 زمین سراسر است
 ۱۲۹۶
 اسه به اسم و
 زمین سراسر است
 ۱۲۹۷
 اسه به اسم و
 زمین سراسر است
 ۱۲۹۸
 اسه به اسم و
 زمین سراسر است
 ۱۲۹۹
 اسه به اسم و
 زمین سراسر است
 ۱۳۰۰
 اسه به اسم و
 زمین سراسر است

بر اطفال او نه پاسته روان
عدو زمین فلک ز بیم احکام نیست
برو فصب از هر طرف تو بهر
در قعر
سجود ششم به قولیت توب بزرگ
از پنج و در شعله ششم و کین
برائش غرور زمین خطا
مهرشش از دشمنان
قوی پنجم نصرت بیادوست او
نذارند شاهان ایوان ملک
از دلتش فتح درشتعال
سز دگر سرخوش گیر دلا
بدیون ز آتش اندامش
اگر مهرش بدیون باشند
چو گزین شود تفتد دل سالها
شود و در دل روزگار شعله بار
چو تاب هوا از دخالش کند
شود مغر حرج از غرورش بنا
شود در عداگ و دشمنش ساز او
سجود نهم از شعله نورست پیل
از آن ره که روش شعله ساز

[illegible]

الحمد لله الذي جعلنا من عباده
الذين هم خير من عباده

اسے اگر آن کر دے
میں خود اواز

آتش فشانده ای که از زنده
 آتش فشانده ای که از زنده
 آتش فشانده ای که از زنده
 آتش فشانده ای که از زنده
 آتش فشانده ای که از زنده
 آتش فشانده ای که از زنده
 آتش فشانده ای که از زنده
 آتش فشانده ای که از زنده

چنان با سر کرد ایام نیست کنون گشته قدرش ز فزون آنقدر بنبر علوی توان با تیر داد بنامت دل سکه رست از گشت چو خفت ترا پایا با یوان رسید بناد اسریر تر یانار نذارم گمان من که این سخن باین سرفرازه بنوده کلامه درین میر تم که جناب آید دور بخد مت که رسته جیت امان	که یا قوت و عاشق بر فزون که در حدش بسته جور است که در سایه اش عرش کسی نهاد برش چو نقشه در شیشه است شرفش ایوان بکعبه ان رسید که حق یافت بر مرکب خود قرار که تا گشته پیه ازین زمین بنا لید گاه آید چنین اسپه گاه چنان بود زین پیش رفعت مبدو که هر طور گویش که در دخیان
--	---

شعری از بقاع فکاک و نطها قدرت و قدرت خود کن

در اندیشه شعر بودم سم به بند که در وجه تصدیق سفت که ای شاعر شاه شاعر شناس که اندیشه در حق او کن ز خجالت نظر بر زمین و جیت از و رسته آرام و صبر و قرار ز انجسم که چندین عرق میکند قدش هر دم از غصه خم میخورد که گر در کار است اهل نصفاق بران و رطبه رطبه غفلت فنا	که شعر به نصفت در آمد زده ز رفعت نور من غرض شگفت ز لطفت فلک داد این اتماس بدش راه به تدریس نیکو کن ز لب خامی خویشین سوخت مناده است بر بقیر اسه مدار در معند رت در طبق میکند سخاک در شیشه مستم میخورد مرا یک دور وزی فتاد اتفاق که راعده و سته چو غفلت مباد
---	---

سینه بانه
 لمان در م
 بکرایم سخن باشد
 رفت
 جبار و در سنان
 دایه و در سنان
 بر وزن و با کسر کرده
 و آن سنان را در شیشه
 که بعد از چو در آید
 در آید چو در آید
 بر فلک نمایان شود
 رسته و در سینه
 خواننده و در سینه
 بر اسله آنکه از غرض

در اندیشه شعر بودم سم
 به بند که در وجه تصدیق سفت
 که ای شاعر شاه شاعر شناس
 که اندیشه در حق او کن
 ز خجالت نظر بر زمین و جیت
 از و رسته آرام و صبر و قرار
 ز انجسم که چندین عرق میکند
 قدش هر دم از غصه خم میخورد
 که گر در کار است اهل نصفاق
 بران و رطبه رطبه غفلت فنا

ماسته نام از کوه رسنه
 چنانکه از دهن بگریزد
 ۱۳۳
 بهنگام و بهنگام ساقین
 مقدار سبیل
 ۱۳۴
 در سبیل بهای بهرگز نرسد
 سکن از پیشش نرسد
 ۱۳۵
 لا سبب سبب
 هیچکس در از در سبب نرسد
 ۱۳۶
 که به باد سبب نرسد
 در حجاب سبب
 ۱۳۷
 آرد و در که کنایه سبب
 خزان و سبب سبب
 ۱۳۸
 زینهار که سبب سبب
 چو کوبه سبب سبب
 ۱۳۹
 ناپسندیدل شد در آغ
 آرد و در که سبب سبب
 ۱۴۰
 آرد و در که سبب سبب
 آرد و در که سبب سبب
 ۱۴۱
 آرد و در که سبب سبب
 آرد و در که سبب سبب
 ۱۴۲
 آرد و در که سبب سبب
 آرد و در که سبب سبب
 ۱۴۳
 آرد و در که سبب سبب
 آرد و در که سبب سبب
 ۱۴۴
 آرد و در که سبب سبب
 آرد و در که سبب سبب
 ۱۴۵
 آرد و در که سبب سبب
 آرد و در که سبب سبب
 ۱۴۶
 آرد و در که سبب سبب
 آرد و در که سبب سبب
 ۱۴۷
 آرد و در که سبب سبب
 آرد و در که سبب سبب
 ۱۴۸
 آرد و در که سبب سبب
 آرد و در که سبب سبب
 ۱۴۹
 آرد و در که سبب سبب
 آرد و در که سبب سبب
 ۱۵۰
 آرد و در که سبب سبب
 آرد و در که سبب سبب

[illegible]

۹۲
 بگوشه پهل شد مرا غ
 آرد از دگر بدینده و نفرت
 گشته و ز کس از این است
 دست گزین شود از
 بر آید از آن و از کارها
 هر که بپسندد که
 ست از باطل و ریاضی
 یک سران نقیض است
 دیگر سران نقیض است
 بپسند است
 نقیض است

که چاره دگر است
 بسبب فعل و موافقت
 تو از این آگاه گردید
 که این چاره دگر است
 شش و دگر است
 که با فتن و سر
 زین پسند از این
 از این نقیض است
 و سران نقیض است
 از سران نقیض است
 از سران نقیض است
 از سران نقیض است

۹۲
 بگوشه پهل شد مرا غ
 آرد از دگر بدینده و نفرت
 گشته و ز کس از این است
 دست گزین شود از
 بر آید از آن و از کارها
 هر که بپسندد که
 ست از باطل و ریاضی
 یک سران نقیض است
 دیگر سران نقیض است
 بپسند است
 نقیض است

که چاره دگر است
 بسبب فعل و موافقت
 تو از این آگاه گردید
 که این چاره دگر است
 شش و دگر است
 که با فتن و سر
 زین پسند از این
 از این نقیض است
 و سران نقیض است
 از سران نقیض است
 از سران نقیض است
 از سران نقیض است

۹۲
 بگوشه پهل شد مرا غ
 آرد از دگر بدینده و نفرت
 گشته و ز کس از این است
 دست گزین شود از
 بر آید از آن و از کارها
 هر که بپسندد که
 ست از باطل و ریاضی
 یک سران نقیض است
 دیگر سران نقیض است
 بپسند است
 نقیض است

که چاره دگر است
 بسبب فعل و موافقت
 تو از این آگاه گردید
 که این چاره دگر است
 شش و دگر است
 که با فتن و سر
 زین پسند از این
 از این نقیض است
 و سران نقیض است
 از سران نقیض است
 از سران نقیض است
 از سران نقیض است

[illegible]

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

بهر مقامی که بکشد در سینه ما
 در و کرد و ده افستد هر که دانا
 چنان بر میاد و ام با فکد کند
 تسبیح آن کند بر سر بغیران
 بد نهاد گذرگاه و تپین شوند
 زن و ک به به یوسف هر مهر کشته
 چو زنبور پیکان شود خانه ساز
 پی پاس جان تن دران دارو گیم
 ز ترکان همه تر گها تر گ تر گ
 چو در تر گنازی کنند آهنا هم
 بنجم افکنه بندگان کینه خواه
 که در زم چون مرد نک بید رنگ
 سخا شسته ز اوان کستم توان
 که نوک سنان شان ز بس وقت و نا
 کشند از بجان سبک اندر کمان
 کنند آن غنیمت افکنه خیل کرد
 شود چو پیکر آتش در میان
 جگر خستگان ناله را جان دهند
 ز نوک سنان یلان عرب
 یلان جگر اسان گوان عزت
 ز اقسام رزم آوری مهر دهند

ز ناک کن بخوشه کشت فنا
 شود خود پاکیشل انبار جان
 که گد و دوران طائر روح منب
 که قصاب با کشته خورشیدین
 جگر با غلات تبسیرین شوند
 کمان بر کشته هر زمان تر کشته
 شود و سفته در سینه در های راز
 سرا پا شود چشم از زخم تیر
 ز شمشیر شان جید با برگ برگ
 شود و تر کیه ترک گردن تمام
 مگو مهند یان شیر با سیاه
 در آیند در چشم شیر و پلنگ
 به بیگانه در گر محبوبه چنان
 کشد دانه جیب آفتاب
 بد و ز بند بر یکدگر جسم و جان
 که سام و ز شیان شناسند گرد
 جگر و فلک را نبی ز میان
 لب از خیل نغان با فغان دهند
 شود لاله گون جوی نیل سلب
 ز فیروز به لشکر اتفاق
 چشم شیر و خمر جگر زد کند

[illegible]

۹۷۹
 تاجیه طاهره و محسنه
 نشینان در ایشان در
 شان صفای بسیار
 شده اند و این شاه
 است چنان آتش خشم
 بر میان بجز و برینود
 که فلک را به طاقت
 کمر بگیرد و این شاه
 است که در ده افغانان
 شور و خفاں نماید
 شاه در بریان
 ج کوه

[illegible]

اینست خلیل و دوستی
 حال در این عالم
 در این عالم
 در این عالم

اینست خلیل و دوستی
 حال در این عالم
 در این عالم
 در این عالم

اینست خلیل و دوستی
 حال در این عالم
 در این عالم
 در این عالم

اینست خلیل و دوستی
 حال در این عالم
 در این عالم
 در این عالم

چنین نیل در عرصه گیر و دار
 نماید زمین بخت در ویش
 بیاد در در آید بخت ضلخاک
 زند سیلی از باز و بنال او
 ز گوش بست بر چرخ دامن نشان
 به شکل جهان را ز خوه که ده پر
 چو گوئی زمین پهلوی و کر
 تا و از زنجیر افلاک در
 فلک ز دست در ویش
 روان تر حکم قدر و تان
 ز شویش در سحر اندیشه شور
 تماشا به او سر بهش نظر
 لبان گلزار ز نقش و نگار
 مرصع سر از سرش بهر یاب
 گیه شمع است بهر ارم فلک
 ز زناش در ویش بیشتر
 جلاجل چو فرمایدش شمس یار
 شود طلسم چرخ زمین به تر
 چو آواز خانهاش افزوده ذوق
 سپهر و سر از زایش و حساب
 به پیشانی از سر بهر گیش نیل

نزد نیست شیطانی روزگار
 که چپیده خرطوم او در پیش
 بدر و زخم شهرت و خیال
 شود کوه را چون کشت نیل رو
 که از گرد و آتش نگر و گران
 با و از در ویش سفت و در
 وز ویش در ویش خوان پر
 چو کشت و از شعله جالاک تر
 سبق گیر شیار ای از پیشش
 جوان تر ز بخت کمن و دلتان
 تبر لب او طبع ساینل زور
 شب بیکر شس از زندان سحر
 به گلشن دیده فصل بهار
 فروزان ز برج شست و آفتاب
 در و که ده دانش زین حکم
 که شمشیرش آید بگر بیشتر
 کشته آسمان اختران و قطار
 بر اسب جکش گر شود آستر
 ز که وین بر آورده ناپید طوق
 ز چو خضد شش سایه بر آفتاب
 با و چشم خورشیدش از چند پیش

اینست خلیل و دوستی
 حال در این عالم
 در این عالم
 در این عالم

اینست خلیل و دوستی
 حال در این عالم
 در این عالم
 در این عالم

اینست خلیل و دوستی
 حال در این عالم
 در این عالم
 در این عالم

[illegible]

11

[illegible]

[illegible]

در عالم آینه در آینه
 گوشت که من عالم آینه
 رایت که من عالم آینه
 در آن که من عالم آینه
 اگر از دنیا که من عالم آینه
 در آن که من عالم آینه
 در آن که من عالم آینه
 در آن که من عالم آینه

شود و به توان مشتال به
 باین قدر و قیمت بیاخته
 کند گوشتها عرض برگوشتال
 کیت شهنشاه خورشید فر

در لغت اسپ

بنام زبانه خشن آگنده ران مو را عقاب زمین را غزال که گویند باد و که قطره آب می شود و می شود سر آب به پیشانی به لبست خاور ز تار و تش باد و درج و تاب چه گویم ز زیبا بک دانه ران چه دانسته که دارد و کوا کب خا دل آریست چون طلعت صبا نشیند بنگ عرض مرصع و گویم سبک و چو باد و بهار چو آورده تخمین از آن در طعن بکتاب معلم از و صفت چو آن ز هر استی آن زمین در کرنگ چنان چست و چاک نمده است پا کشیدست بر غنچه خورشید گوش گوشت ز زینش درین آرزو توان کرد زین زورش را قیاس	که زبانه شد از و صفت او داستان ننگ سجاد و بنگ جبال که آن چون دنگ و سبک چون شقایق و می شود سر آب و راه خور تبرکیت و گویند بنگ بر کس ز مشت شمش گرد و خاک کب گوید از آن لاله باغ ران پر و بال طاووسش آینه دار تواناست چون بهت را کیش شود و نشیند گوش تندر در د به چین نفیست داز و بهار چو بر سبده بر سایه خوشنیت که گوید به خدای طفلان بهوان زمین دور مرصع و صفت بنگ که غلش دید خا کمال بهوا ز کواکب سری سر زنگه فروش که گویند به صفت اسب که دوزخ خود در آن میخه براو که خورشید از دوزخ قطعا
---	---

در عالم آینه در آینه
 گوشت که من عالم آینه
 رایت که من عالم آینه
 در آن که من عالم آینه
 اگر از دنیا که من عالم آینه
 در آن که من عالم آینه
 در آن که من عالم آینه
 در آن که من عالم آینه

در عالم آینه در آینه
 گوشت که من عالم آینه
 رایت که من عالم آینه
 در آن که من عالم آینه
 اگر از دنیا که من عالم آینه
 در آن که من عالم آینه
 در آن که من عالم آینه
 در آن که من عالم آینه

در عالم آینه در آینه
 گوشت که من عالم آینه
 رایت که من عالم آینه
 در آن که من عالم آینه
 اگر از دنیا که من عالم آینه
 در آن که من عالم آینه
 در آن که من عالم آینه
 در آن که من عالم آینه

۱۲۳۴
 ۱۲۳۵
 ۱۲۳۶
 ۱۲۳۷
 ۱۲۳۸
 ۱۲۳۹
 ۱۲۴۰
 ۱۲۴۱
 ۱۲۴۲
 ۱۲۴۳
 ۱۲۴۴
 ۱۲۴۵
 ۱۲۴۶
 ۱۲۴۷
 ۱۲۴۸
 ۱۲۴۹
 ۱۲۵۰
 ۱۲۵۱
 ۱۲۵۲
 ۱۲۵۳
 ۱۲۵۴
 ۱۲۵۵
 ۱۲۵۶
 ۱۲۵۷
 ۱۲۵۸
 ۱۲۵۹
 ۱۲۶۰
 ۱۲۶۱
 ۱۲۶۲
 ۱۲۶۳
 ۱۲۶۴
 ۱۲۶۵
 ۱۲۶۶
 ۱۲۶۷
 ۱۲۶۸
 ۱۲۶۹
 ۱۲۷۰
 ۱۲۷۱
 ۱۲۷۲
 ۱۲۷۳
 ۱۲۷۴
 ۱۲۷۵
 ۱۲۷۶
 ۱۲۷۷
 ۱۲۷۸
 ۱۲۷۹
 ۱۲۸۰
 ۱۲۸۱
 ۱۲۸۲
 ۱۲۸۳
 ۱۲۸۴
 ۱۲۸۵
 ۱۲۸۶
 ۱۲۸۷
 ۱۲۸۸
 ۱۲۸۹
 ۱۲۹۰
 ۱۲۹۱
 ۱۲۹۲
 ۱۲۹۳
 ۱۲۹۴
 ۱۲۹۵
 ۱۲۹۶
 ۱۲۹۷
 ۱۲۹۸
 ۱۲۹۹
 ۱۳۰۰
 ۱۳۰۱
 ۱۳۰۲
 ۱۳۰۳
 ۱۳۰۴
 ۱۳۰۵
 ۱۳۰۶
 ۱۳۰۷
 ۱۳۰۸
 ۱۳۰۹
 ۱۳۱۰
 ۱۳۱۱
 ۱۳۱۲
 ۱۳۱۳
 ۱۳۱۴
 ۱۳۱۵
 ۱۳۱۶
 ۱۳۱۷
 ۱۳۱۸
 ۱۳۱۹
 ۱۳۲۰
 ۱۳۲۱
 ۱۳۲۲
 ۱۳۲۳
 ۱۳۲۴
 ۱۳۲۵
 ۱۳۲۶
 ۱۳۲۷
 ۱۳۲۸
 ۱۳۲۹
 ۱۳۳۰
 ۱۳۳۱
 ۱۳۳۲
 ۱۳۳۳
 ۱۳۳۴
 ۱۳۳۵
 ۱۳۳۶
 ۱۳۳۷
 ۱۳۳۸
 ۱۳۳۹
 ۱۳۴۰
 ۱۳۴۱
 ۱۳۴۲
 ۱۳۴۳
 ۱۳۴۴
 ۱۳۴۵
 ۱۳۴۶
 ۱۳۴۷
 ۱۳۴۸
 ۱۳۴۹
 ۱۳۵۰
 ۱۳۵۱
 ۱۳۵۲
 ۱۳۵۳
 ۱۳۵۴
 ۱۳۵۵
 ۱۳۵۶
 ۱۳۵۷
 ۱۳۵۸
 ۱۳۵۹
 ۱۳۶۰
 ۱۳۶۱
 ۱۳۶۲
 ۱۳۶۳
 ۱۳۶۴
 ۱۳۶۵
 ۱۳۶۶
 ۱۳۶۷
 ۱۳۶۸
 ۱۳۶۹
 ۱۳۷۰
 ۱۳۷۱
 ۱۳۷۲
 ۱۳۷۳
 ۱۳۷۴
 ۱۳۷۵
 ۱۳۷۶
 ۱۳۷۷
 ۱۳۷۸
 ۱۳۷۹
 ۱۳۸۰
 ۱۳۸۱
 ۱۳۸۲
 ۱۳۸۳
 ۱۳۸۴
 ۱۳۸۵
 ۱۳۸۶
 ۱۳۸۷
 ۱۳۸۸
 ۱۳۸۹
 ۱۳۹۰
 ۱۳۹۱
 ۱۳۹۲
 ۱۳۹۳
 ۱۳۹۴
 ۱۳۹۵
 ۱۳۹۶
 ۱۳۹۷
 ۱۳۹۸
 ۱۳۹۹
 ۱۴۰۰
 ۱۴۰۱
 ۱۴۰۲
 ۱۴۰۳
 ۱۴۰۴
 ۱۴۰۵
 ۱۴۰۶
 ۱۴۰۷
 ۱۴۰۸
 ۱۴۰۹
 ۱۴۱۰
 ۱۴۱۱
 ۱۴۱۲
 ۱۴۱۳
 ۱۴۱۴
 ۱۴۱۵
 ۱۴۱۶
 ۱۴۱۷
 ۱۴۱۸
 ۱۴۱۹
 ۱۴۲۰
 ۱۴۲۱
 ۱۴۲۲
 ۱۴۲۳
 ۱۴۲۴
 ۱۴۲۵
 ۱۴۲۶
 ۱۴۲۷
 ۱۴۲۸
 ۱۴۲۹
 ۱۴۳۰
 ۱۴۳۱
 ۱۴۳۲
 ۱۴۳۳
 ۱۴۳۴
 ۱۴۳۵
 ۱۴۳۶
 ۱۴۳۷
 ۱۴۳۸
 ۱۴۳۹
 ۱۴۴۰
 ۱۴۴۱
 ۱۴۴۲
 ۱۴۴۳
 ۱۴۴۴
 ۱۴۴۵
 ۱۴۴۶
 ۱۴۴۷
 ۱۴۴۸
 ۱۴۴۹
 ۱۴۵۰
 ۱۴۵۱
 ۱۴۵۲
 ۱۴۵۳
 ۱۴۵۴
 ۱۴۵۵
 ۱۴۵۶
 ۱۴۵۷
 ۱۴۵۸
 ۱۴۵۹
 ۱۴۶۰
 ۱۴۶۱
 ۱۴۶۲
 ۱۴۶۳
 ۱۴۶۴
 ۱۴۶۵
 ۱۴۶۶
 ۱۴۶۷
 ۱۴۶۸
 ۱۴۶۹
 ۱۴۷۰
 ۱۴۷۱
 ۱۴۷۲
 ۱۴۷۳
 ۱۴۷۴
 ۱۴۷۵
 ۱۴۷۶
 ۱۴۷۷
 ۱۴۷۸
 ۱۴۷۹
 ۱۴۸۰
 ۱۴۸۱
 ۱۴۸۲
 ۱۴۸۳
 ۱۴۸۴
 ۱۴۸۵
 ۱۴۸۶
 ۱۴۸۷
 ۱۴۸۸
 ۱۴۸۹
 ۱۴۹۰
 ۱۴۹۱
 ۱۴۹۲
 ۱۴۹۳
 ۱۴۹۴
 ۱۴۹۵
 ۱۴۹۶
 ۱۴۹۷
 ۱۴۹۸
 ۱۴۹۹
 ۱۵۰۰
 ۱۵۰۱
 ۱۵۰۲
 ۱۵۰۳
 ۱۵۰۴
 ۱۵۰۵
 ۱۵۰۶
 ۱۵۰۷
 ۱۵۰۸
 ۱۵۰۹
 ۱۵۱۰
 ۱۵۱۱
 ۱۵۱۲
 ۱۵۱۳
 ۱۵۱۴
 ۱۵۱۵
 ۱۵۱۶
 ۱۵۱۷
 ۱۵۱۸
 ۱۵۱۹
 ۱۵۲۰
 ۱۵۲۱
 ۱۵۲۲
 ۱۵۲۳
 ۱۵۲۴
 ۱۵۲۵
 ۱۵۲۶
 ۱۵۲۷
 ۱۵۲۸
 ۱۵۲۹
 ۱۵۳۰
 ۱۵۳۱
 ۱۵۳۲
 ۱۵۳۳
 ۱۵۳۴
 ۱۵۳۵
 ۱۵۳۶
 ۱۵۳۷
 ۱۵۳۸
 ۱۵۳۹
 ۱۵۴۰
 ۱۵۴۱
 ۱۵۴۲
 ۱۵۴۳
 ۱۵۴۴
 ۱۵۴۵
 ۱۵۴۶
 ۱۵۴۷
 ۱۵۴۸

[illegible]

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰

پراز لاله و سبز دمان شهر
 درین شهر فرخنده از فر شاه
 چنان آب و هفتان روان شد بجز
 شکر گشت با شاخ سبزه آشنا
 عدالت گیارا به سخته نشاند
 بکشتک پرور از شاهین رسید
 زبان در مانده به حکم سخا
 بدقتا نه جود آورده بار
 طمع در جواب سوالی کرم
 ز زر پر کوکب شب ساکان
 که ایان غریزان شهر و دیار
 قوی پایه ارکان الیوان شرح
 ز مسند نشینان دارالقضا
 سر از شرح پیچید اگر آفتاب
 ز موقت آرخان مفتیان برخدا
 که گشت می از شورش شتم
 معنی جویند در از که و پا
 شب و روز در کار و عید
 دهر که کس را غمی خاکمال
 چنان خلق آسوده از عدل شاه
 نزار و نسیم از اهل این شهر

بهر ارارم در گریبان شهر
 سر سدر که می نشاند گیاه
 که شد دانه در خاک تسبیح کوس
 شکر جوش ز دانه زنی بوریان
 سخا و ست که را به پیش رساند
 گشت در تر از و نشاهین رسید
 که گفتن ندانند بهباش لا
 مهال بهر میوه اعتبار
 در ابر و با سنا و رده نسیم
 که نگر طلب در کلب ساکان
 بز کمنه در دست نو کینه خوار
 سر عرفت بر خط فرمان شرح
 ادانے تدین مقنون از قضا
 کبیر دشمن کند ذره احتساب
 که خواهند کرد و لقب شان دگر
 ز و برده هر در گریبان نسیم
 که فی نفس پیچید در بکر و پا
 به و موقت پر روز و روز و عید
 برویش کشد آستین شال
 که محرم زنده و قوال راه
 طلسم است در دفع عمارت

۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰

۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰

[illegible]

چون که از دست خود از دست گشت و شکرش
طلب پاکشید دست از دست در
زبانه لنگر گشت روزگار
زجرم فتنه در که و پیر
درش چون در تو به پیوسته باز
دل خلق فارغ ز فکر معاش
همه بشیرا همی به طلبش
اگر پیوسته از آسمان سقفت او
کشتاد گشت مکرمت صفت خوان
مگوار چه بر نیک و بد شد بیل
مهاذ است این بقعه در آسمان
رنگا گو مکن خورشید پیکار زمین
خلافت چو مور و ملخ درش
ز خاکسترش فقر لبتر گردید
چنان تو دوده گردید خاکسترش
باین رتبه گردون نیلوفر
از و چون بکجاست آمد شمال
از و شام در شب و در این گشت
چنان جو گیان را و در گشت و شو
دل از حرف خاکسترش تابش

که آوازه شد فتح هر کشورش
بنودش بلی پیش ازین لنگر
که هر گوشه پر کرده گشته هزار
فلک را بکفت طرف رات بخور
در و پای کوتاه درستان دراز
برای کسان رزق خود در گش
همه گلها طعم و خوشن
و گر گوشت از سحر و کائن قف او
مسلمان و کافر را ن میمان
سجوان قصه گیر و خوان بیل
شود منقسم رزق ازل جهان
که دارد از دوش حق تعالی
مغان را بکفت نذر آتشش
ز سنجاب غارش به پلو خیزد
که بر چیده آخر فلک ز افکش
ز خاکسترش گشته خاکستر
کشد سر به دین چشم غزال
که آفتاب صبح روشن کند
که از آب حیوان بشوین بر و
نگر وقت قهرت که مایه شد

و تعریف که مایه

ساخته نام و ناموس
چون که از دست خود از دست گشت و شکرش
طلب پاکشید دست از دست در
زبانه لنگر گشت روزگار
زجرم فتنه در که و پیر
درش چون در تو به پیوسته باز
دل خلق فارغ ز فکر معاش
همه بشیرا همی به طلبش
اگر پیوسته از آسمان سقفت او
کشتاد گشت مکرمت صفت خوان
مگوار چه بر نیک و بد شد بیل
مهاذ است این بقعه در آسمان
رنگا گو مکن خورشید پیکار زمین
خلافت چو مور و ملخ درش
ز خاکسترش فقر لبتر گردید
چنان تو دوده گردید خاکسترش
باین رتبه گردون نیلوفر
از و چون بکجاست آمد شمال
از و شام در شب و در این گشت
چنان جو گیان را و در گشت و شو
دل از حرف خاکسترش تابش
که آوازه شد فتح هر کشورش
بنودش بلی پیش ازین لنگر
که هر گوشه پر کرده گشته هزار
فلک را بکفت طرف رات بخور
در و پای کوتاه درستان دراز
برای کسان رزق خود در گش
همه گلها طعم و خوشن
و گر گوشت از سحر و کائن قف او
مسلمان و کافر را ن میمان
سجوان قصه گیر و خوان بیل
شود منقسم رزق ازل جهان
که دارد از دوش حق تعالی
مغان را بکفت نذر آتشش
ز سنجاب غارش به پلو خیزد
که بر چیده آخر فلک ز افکش
ز خاکسترش گشته خاکستر
کشد سر به دین چشم غزال
که آفتاب صبح روشن کند
که از آب حیوان بشوین بر و
نگر وقت قهرت که مایه شد
ساخته نام و ناموس
چون که از دست خود از دست گشت و شکرش
طلب پاکشید دست از دست در
زبانه لنگر گشت روزگار
زجرم فتنه در که و پیر
درش چون در تو به پیوسته باز
دل خلق فارغ ز فکر معاش
همه بشیرا همی به طلبش
اگر پیوسته از آسمان سقفت او
کشتاد گشت مکرمت صفت خوان
مگوار چه بر نیک و بد شد بیل
مهاذ است این بقعه در آسمان
رنگا گو مکن خورشید پیکار زمین
خلافت چو مور و ملخ درش
ز خاکسترش فقر لبتر گردید
چنان تو دوده گردید خاکسترش
باین رتبه گردون نیلوفر
از و چون بکجاست آمد شمال
از و شام در شب و در این گشت
چنان جو گیان را و در گشت و شو
دل از حرف خاکسترش تابش

چون که از دست خود از دست گشت و شکرش
طلب پاکشید دست از دست در
زبانه لنگر گشت روزگار
زجرم فتنه در که و پیر
درش چون در تو به پیوسته باز
دل خلق فارغ ز فکر معاش
همه بشیرا همی به طلبش
اگر پیوسته از آسمان سقفت او
کشتاد گشت مکرمت صفت خوان
مگوار چه بر نیک و بد شد بیل
مهاذ است این بقعه در آسمان
رنگا گو مکن خورشید پیکار زمین
خلافت چو مور و ملخ درش
ز خاکسترش فقر لبتر گردید
چنان تو دوده گردید خاکسترش
باین رتبه گردون نیلوفر
از و چون بکجاست آمد شمال
از و شام در شب و در این گشت
چنان جو گیان را و در گشت و شو
دل از حرف خاکسترش تابش

11

شین
 خانقاہ
 ساس
 بدیم
 آفتہ
 خراسان
 تازو
 ہدان
 ۷

آب
بوستان
لندی
لاله زار
ازو
یده اند
ر از
سایت
نخن
هروان

خوشامسجی که سجود و نماز
نماز که اینجا توان کرد ادا
علاک در هر طرف است به
دشمن صفای سحر سخته
ز شمع معنی عظیم نور طور
چرخش ز پروین شهر از افکنش
چو دامن فافه سما بر زمین
چو شهر و زبور چهره نبوده است
ز بی فیض که ناله یک دعا
سجودش که قائم شناسد
باو بخت اجاب را هر بخت
خود و عکس اگر عظمه در این زلال
ادو پارسانی و صفو ساخته است
بحراب او مائل ابروی شاه
جبین سای قوس قزح در سجود
لبه لبه آن محقق و مبنای خشت
ز بس رفعتش تحت قوس فلک
زمین که دره برگینش تا نگاه
ز بنای عاقله مغربین حیان
ز رفعت زمین گنبد اخضرش
ز رفعتش سخن شده فلک و نگاه

۱- حضرت علی (ع) در روز غدیر خم فرمودند: «مَنْ شَرِبَ مِنْ عِلِّيٍّ شَرِبَ مِنْ عِلِّيٍّ»
 ۲- حضرت علی (ع) فرمودند: «مَنْ شَرِبَ مِنْ عِلِّيٍّ شَرِبَ مِنْ عِلِّيٍّ»
 ۳- حضرت علی (ع) فرمودند: «مَنْ شَرِبَ مِنْ عِلِّيٍّ شَرِبَ مِنْ عِلِّيٍّ»
 ۴- حضرت علی (ع) فرمودند: «مَنْ شَرِبَ مِنْ عِلِّيٍّ شَرِبَ مِنْ عِلِّيٍّ»
 ۵- حضرت علی (ع) فرمودند: «مَنْ شَرِبَ مِنْ عِلِّيٍّ شَرِبَ مِنْ عِلِّيٍّ»
 ۶- حضرت علی (ع) فرمودند: «مَنْ شَرِبَ مِنْ عِلِّيٍّ شَرِبَ مِنْ عِلِّيٍّ»
 ۷- حضرت علی (ع) فرمودند: «مَنْ شَرِبَ مِنْ عِلِّيٍّ شَرِبَ مِنْ عِلِّيٍّ»
 ۸- حضرت علی (ع) فرمودند: «مَنْ شَرِبَ مِنْ عِلِّيٍّ شَرِبَ مِنْ عِلِّيٍّ»
 ۹- حضرت علی (ع) فرمودند: «مَنْ شَرِبَ مِنْ عِلِّيٍّ شَرِبَ مِنْ عِلِّيٍّ»
 ۱۰- حضرت علی (ع) فرمودند: «مَنْ شَرِبَ مِنْ عِلِّيٍّ شَرِبَ مِنْ عِلِّيٍّ»

خزان تانباره بسپستان فراخ
 سپه خرقه شمل خود بنجیه باست
 ز لبس چنگی با برباب ورد
 باین طیاره ز غصه آن در چین
 ز عطش گر گشته در ناله توبه
 معطر خورشید من غنچه آن
 ز لذت چیدن بکام است از و
 نه بکمت چنین و لذت چنان
 برای یکیدن چو خزان می نهند
 ز لبس کرده در صفت خود گفتگوی
 با حباب از بیشه شوری چشاند
 تدرو از اسیران نگینش
 پیا از کام و زبان ره سپر
 رود که بجز وار کذت بکار
 چنین تازه شکر لعل که دید
 تر سنج فلک می که پرویز داشت
 ز لبس دارد این بوستان ساز و برگ
 بشوخی سخن دانی بزدست

نهادن این گز و دوش شاخ
 از آن حصه باز آن شیرین اداست
 و من نیستی ز دوزخ ساز زرد
 دریدند او خنده گلها و دهن
 ز سبب ذوق در صفای ده کوکب
 از دلب جیتی کام شیرین لیان
 بکومت فتن و شفا مست از و
 که این مشک غشته در عطران
 تباران بر زبان ورد و جان می نهند
 و بانیست تمش بر آخورده موی
 که در کام شان چاشنی شیرین اند
 شکر جاشنی گیر شیرین
 بیک جاشنی از شکر بیشتر
 ازین تنگ شکر تو آن کرد بار
 که گفت آنکه لذت جسم که دید
 کی این داستان شکر خیز داشت
 حکایت از و گشته بر شاخ و برگ
 گل سیربان از بر سر دوست

در تعریف بازار

چو گویم ز آیین بازار ما	نه بازار ما تازه گلزار ما
بطلول مقامات شهید اکیان	بعرص خیالات سوداکیان

سازمانه نامک
 ۱۲۱
 کیدان گنبد
 ۱۲
 ۱۳
 ۱۴
 ۱۵
 ۱۶
 ۱۷
 ۱۸
 ۱۹
 ۲۰
 ۲۱
 ۲۲
 ۲۳
 ۲۴
 ۲۵
 ۲۶
 ۲۷
 ۲۸
 ۲۹
 ۳۰
 ۳۱
 ۳۲
 ۳۳
 ۳۴
 ۳۵
 ۳۶
 ۳۷
 ۳۸
 ۳۹
 ۴۰
 ۴۱
 ۴۲
 ۴۳
 ۴۴
 ۴۵
 ۴۶
 ۴۷
 ۴۸
 ۴۹
 ۵۰
 ۵۱
 ۵۲
 ۵۳
 ۵۴
 ۵۵
 ۵۶
 ۵۷
 ۵۸
 ۵۹
 ۶۰
 ۶۱
 ۶۲
 ۶۳
 ۶۴
 ۶۵
 ۶۶
 ۶۷
 ۶۸
 ۶۹
 ۷۰
 ۷۱
 ۷۲
 ۷۳
 ۷۴
 ۷۵
 ۷۶
 ۷۷
 ۷۸
 ۷۹
 ۸۰
 ۸۱
 ۸۲
 ۸۳
 ۸۴
 ۸۵
 ۸۶
 ۸۷
 ۸۸
 ۸۹
 ۹۰
 ۹۱
 ۹۲
 ۹۳
 ۹۴
 ۹۵
 ۹۶
 ۹۷
 ۹۸
 ۹۹
 ۱۰۰

[illegible]

نگہ غیرت گلشن از حشر شان
 چشم ناسمائیست ^{از چشم ناسمائیست} ^{چشم ناسمائیست}
 فتد با سملانی از دوری
 نیمه زوین کفر کاری ^{نیمه زوین کفر کاری} ^{نیمه زوین کفر کاری} ^{نیمه زوین کفر کاری}
 خنادر در کفر صبر ^{خنادر در کفر صبر} ^{خنادر در کفر صبر} ^{خنادر در کفر صبر}
 در ایام شان ز کشتیای خنادر
 بر تقوی و دهر ^{بر تقوی و دهر} ^{بر تقوی و دهر} ^{بر تقوی و دهر}
 ره نایب داران آشیان ^{ره نایب داران آشیان} ^{ره نایب داران آشیان} ^{ره نایب داران آشیان}
 هرگز ^{هرگز} ^{هرگز} ^{هرگز}
 بر آورده در جاسو عشوه ^{بر آورده در جاسو عشوه} ^{بر آورده در جاسو عشوه} ^{بر آورده در جاسو عشوه}
 تها ^{تها} ^{تها} ^{تها}
 پرازنوشتن جابر کن جهان ^{پرازنوشتن جابر کن جهان} ^{پرازنوشتن جابر کن جهان} ^{پرازنوشتن جابر کن جهان}
 غلط جاسو بر ز با ختم گشت ^{غلط جاسو بر ز با ختم گشت} ^{غلط جاسو بر ز با ختم گشت} ^{غلط جاسو بر ز با ختم گشت}
 محبت ^{محبت} ^{محبت} ^{محبت}
 چه خورشید از و گشته روشن ^{چه خورشید از و گشته روشن} ^{چه خورشید از و گشته روشن} ^{چه خورشید از و گشته روشن}
 میان ^{میان} ^{میان} ^{میان}
 که دیدست مرکز با بن ^{که دیدست مرکز با بن} ^{که دیدست مرکز با بن} ^{که دیدست مرکز با بن}
 نیش است گر آسمان این زمین ^{نیش است گر آسمان این زمین} ^{نیش است گر آسمان این زمین} ^{نیش است گر آسمان این زمین}
 زده خلعت بر دور او ^{زده خلعت بر دور او} ^{زده خلعت بر دور او} ^{زده خلعت بر دور او}
^{لباس} ^{لباس} ^{لباس}
 پیر و سنی ^{پیر و سنی} ^{پیر و سنی} ^{پیر و سنی}

دلی نیست بی ریشه هوشیاران
 شمع سبزه زمارت بی آبرو
 کند غمزه منع خود را دکان
 به فن راسیت دوستی بفرست
 حذر از کمرهای زمارت
 چه دین پاک درین ایشان خاند
 از ایشان سر و مندل آلود کرد
 سحر و ارقه دل و جان زشت
 نگه داشت و لاشه اندر میان
 بگره داب صد گشته صبر و شوش
 ز تنگنا به بستن این چار سوز
 که بر باده از خار فصل زمان
 که ریش چو راه بهشت است
 و زان سر با خلق بر آب
 برو کو چپ خطای شمع
 که وار و کنارش میان در کنای
 که بر گلزار دروش نزار و نگاه
 بنیست از گشتن شمشیر
 شمع همان دروش در میان
 برین کرد و خوارش صلائے زود
 میان که به گشتن و وار و

[illegible]

[illegible]

که مبلغ کشد بار مستدرا او
طبع شست چشمی تنگ کرده است
که دارند از بین زرقاطون
ازین زرقاطون گل آینه
که آتش از دیرگی زرقاطون
که آمد عراق و خواسان بهند
هنرمند را طالع دیگر است
مقاصد در اندر ابواب علم
که علم را خان و مانع بنود
افاوت کلام دل خود است
چشم منکول عین مستقیم
هر علم صاحب کمالان علم
نویس بر شش عشرت شریف
جهان روشن از پر تو آفتاب
که شش آندة طوطیان
که چشمه زلال طاعت زحرف
دو آینه مدخون ارسلو بی
مرخص جهالت یاد و او
بخضر و مسیحا قدم بر قدم
مرض را بر برهنه داد و آشتند
نویسند بر جان اهل عرف

و آن فغان رفته است در کار او
زنده بگردان براساک کرده است
مزن است گوناوک چار پر
یابی نگاه عشرت کشد خوشه چین
ز صرافی خود زبان در شبکس
چنان جود شده داد فرمان بهند
و ابل هنر شهر در زویر است
خوشا عزت و قدر ارباب علم
رواج علوم از هر کس فرود
ز شکر دل جسته در شش عشرت
دو از خاطر ابل دانش بدر
و خوش شست شاه بهمن علم
بکف خامه فتاح باب
سجد فقیهان عدایه مناد
چنان منطفی داده داد بیان
نبوی ز کف سخن شسته زحرف
حکیمان خوش خلق بخند و بی
اشارت شان که شش عشرت
شفاف کف شش شش در قدم
حکمت علم چون برافروختند
که منسخه داد و ن بهت مرص

ماست ۱۰ در عجب
 که در دشت ۱۱
 که در دشت ۱۲
 که در دشت ۱۳
 که در دشت ۱۴
 که در دشت ۱۵
 که در دشت ۱۶
 که در دشت ۱۷
 که در دشت ۱۸
 که در دشت ۱۹
 که در دشت ۲۰

که مردم تر از کوه بنفشه تر است
 از آن که میوه گل را بار آورند
 برویند یک از دودون گهند
 شب فکشان داد پر دواز روز
 به صاحب فطرت انور
 بیان بنشین و او ادلین
 خرد را هر یک جدا نیش

چو انسان بطن از همه بهتر است
 اگر بر زبان حرف فار آورند
 که ایند اما گداسه اند
 ز رختنایه سینه و منبر
 ز مدرسه عشق سنبل
 همه خورده و مانده و همه گداسه
 از ایشان در ایل و کانا نیش

در معرفت ملک شاهی

که از شور او قطره در قلعه است
 سکون دل از او پیش ملک او
 طبعش کمالات انور
 ملک عنده توج پر دواز
 چشمت بلی حبه را باغبان
 که آب و گلش رفته بر باد و دست
 که در مغر و غر و گریافتست
 که بر گشته دیده که ده است باز
 که هم رنگ بود دید و هم بوی رنگ
 سحر باز بشکوه او بے سیر
 بر دین کرده از دست خود جیب خود
 بته جیبش حکم لالیت
 گل طلیعت خویش بر هم زد دست

سر حمله عرفان طراز قی است
 ملک نام و ملک سخن ملک او
 دانش کعبه را از راه بود
 ملک سخن او ج انداز
 مصفا دلش از غبار نقار
 جهان خاطرش محو در یاد و دست
 جهان گوشت پوست و بشاکست
 دلش آنچنان روشن از نور راز
 جهان بجه زانینه دیده رنگ
 پر از سود و سودا و شیب کسفر
 ز فطرت شماره نهر عیب خود
 موی بوی سجام دل شب زند
 و عیب کای فدا دم زد دست

ماست ۱۰ در عجب
 که در دشت ۱۱
 که در دشت ۱۲
 که در دشت ۱۳
 که در دشت ۱۴
 که در دشت ۱۵
 که در دشت ۱۶
 که در دشت ۱۷
 که در دشت ۱۸
 که در دشت ۱۹
 که در دشت ۲۰
 که در دشت ۲۱
 که در دشت ۲۲
 که در دشت ۲۳
 که در دشت ۲۴
 که در دشت ۲۵
 که در دشت ۲۶
 که در دشت ۲۷
 که در دشت ۲۸
 که در دشت ۲۹
 که در دشت ۳۰
 که در دشت ۳۱
 که در دشت ۳۲
 که در دشت ۳۳
 که در دشت ۳۴
 که در دشت ۳۵
 که در دشت ۳۶
 که در دشت ۳۷
 که در دشت ۳۸
 که در دشت ۳۹
 که در دشت ۴۰
 که در دشت ۴۱
 که در دشت ۴۲
 که در دشت ۴۳
 که در دشت ۴۴
 که در دشت ۴۵
 که در دشت ۴۶
 که در دشت ۴۷
 که در دشت ۴۸
 که در دشت ۴۹
 که در دشت ۵۰
 که در دشت ۵۱
 که در دشت ۵۲
 که در دشت ۵۳
 که در دشت ۵۴
 که در دشت ۵۵
 که در دشت ۵۶
 که در دشت ۵۷
 که در دشت ۵۸
 که در دشت ۵۹
 که در دشت ۶۰
 که در دشت ۶۱
 که در دشت ۶۲
 که در دشت ۶۳
 که در دشت ۶۴
 که در دشت ۶۵
 که در دشت ۶۶
 که در دشت ۶۷
 که در دشت ۶۸
 که در دشت ۶۹
 که در دشت ۷۰
 که در دشت ۷۱
 که در دشت ۷۲
 که در دشت ۷۳
 که در دشت ۷۴
 که در دشت ۷۵
 که در دشت ۷۶
 که در دشت ۷۷
 که در دشت ۷۸
 که در دشت ۷۹
 که در دشت ۸۰
 که در دشت ۸۱
 که در دشت ۸۲
 که در دشت ۸۳
 که در دشت ۸۴
 که در دشت ۸۵
 که در دشت ۸۶
 که در دشت ۸۷
 که در دشت ۸۸
 که در دشت ۸۹
 که در دشت ۹۰
 که در دشت ۹۱
 که در دشت ۹۲
 که در دشت ۹۳
 که در دشت ۹۴
 که در دشت ۹۵
 که در دشت ۹۶
 که در دشت ۹۷
 که در دشت ۹۸
 که در دشت ۹۹
 که در دشت ۱۰۰

علی بن ابی طالب
سید الشهدا
تاج الملک
گروه اول
مدرسه علمیه
کربلا
کربلا ۱۲۰۸

[illegible]

ساسانه نامشور
 جانست بهر شاز
 بارشاه و وزیر
 طلب و فراموش
 گفت و شنود
 است که در پیش
 دلا میکند و زبان
 در سر دل کند و در
 دل آید چنان که
 شده است که در زبان
 می خواند که سواد
 کن و دل آید که
 گفت و شنود
 از وزیر بامد و
 خود برادر عالم
 ۱۳۳۳

سحر و امداد وجود شاه جهان
 چنان برده فی شهر گه سر عجیب
 طلب و زبانه مغل شده است
 باقیم آید و آورده روی
 بی فاقه که در سر و در و زدن
 ضرورت بر افتاده از رود کار
 زبان بهر زبان این تقاضا کند
 چنان در پیش چرخ ابرام کرد
 بهر دوا می طبع و درش از زربار
 مذاخم چه خواهم همه چیز است
 گوشت از دوسه کار و بارم روغن
 شد آن ده مقرر به تشریف کن
 به خطیم او ز زره زافوزند
 بدان شاه ده دارم از ملط شاه
 ششم از سلیمانیت جا بجا
 از دوسه که به چرخ است
 گوشت هم از دوسه عمل اعتبار
 و بیستین تنه طفل فکرم بنار
 خدا که تو بهر خطه صد جان پاک
 ز نقد آن که در کشا و من است
 سمند صبا مانند از در گفت

کند و گشت به طلب گیه جهان
 که ساکن بدامن کند در عجیب
 اگر فتن بدادن متبدل شده است
 همان گان خراب است و خفت عذر
 کسین فکسان بر نور نور زدن
 همین جاضر در دست بهر شاز
 که دل بهر چشبه خوار بدینا کند
 که می با هم صد طبع و ام کرد
 که حجت و کن که افتاد کار
 نگردد اگر با بدینم سپند است
 که در زند شهر کن این اختیار
 که در خوش قاضیت رشک بین
 که در نفع شهر بر نپلو زدن
 که یا دارم از شهر خود هیچگاه
 سر بر سینه کسین بر دوسه
 که در دوازه کشور و دولت است
 که کشته است در دست و زکار
 که در پاسبان در حد زین و دار
 که در دوازه افتاد گان از خاک
 که صلب طرب در مزا و من است
 از آن طرفه تو سن که خواهم گرفت

خواجه

نور

سحر و امداد وجود شاه جهان
 چنان برده فی شهر گه سر عجیب
 طلب و زبانه مغل شده است
 باقیم آید و آورده روی
 بی فاقه که در سر و در و زدن
 ضرورت بر افتاده از رود کار
 زبان بهر زبان این تقاضا کند
 چنان در پیش چرخ ابرام کرد
 بهر دوا می طبع و درش از زربار
 مذاخم چه خواهم همه چیز است
 گوشت از دوسه کار و بارم روغن
 شد آن ده مقرر به تشریف کن
 به خطیم او ز زره زافوزند
 بدان شاه ده دارم از ملط شاه
 ششم از سلیمانیت جا بجا
 از دوسه که به چرخ است
 گوشت هم از دوسه عمل اعتبار
 و بیستین تنه طفل فکرم بنار
 خدا که تو بهر خطه صد جان پاک
 ز نقد آن که در کشا و من است
 سمند صبا مانند از در گفت

که در دست شاعر باین برگ و ساز
 نگردد هم ز رزق آب خود جان
 تر اگر در خانه باشد باید شمر
 نه تحصیل باقی است مقصود من
 ز آب حوض خود پیش برون کرده آ
 لعمری که ده پشت از چهر بر هر طلب
 اگر از بر آسای دعا طلبم
 نذر دین گر چه کار آستیا ج
 بیا که در حیات و تا کاستن
 بدر یوزده بر خویش منت ختم
 بر آسای قفا خرد آسای گنم
 تو مکدر دلم ندر شمع میر
 که آسای باین باین زانکه که دید
 که آسای در اهل سخا جسته با ج
 هر در دست خاکسب نیست
 ز هر کس که دست از گاه تراشیدن
 تب خرس تاب تلاشم نبرد
 بر آسای زانکس که دار و نگاه
 نیا خیم بنگار اعتماد و همست
 بر حمت بدل گشته رخسار تمام
 سخا هم هر گشت که تم طلب

ز بس که در بیعت مرا سب دنیا را
 سنین سه گنم ز اصطلاح گن
 مرانامه می باید آورد ببرد
 به تفریب مذکور شد این سخن
 بهست طبع را از یون کرده ام
 چو زود داده زو گشت در طلب
 و سچون تو خواسته چو طلبم
 بطلعت تو دارم بزار آستیا ج
 نه و زدم گنجی در حیات
 برود و شمع از تو غلعت دهم
 که آسای شمع خود ستای گنم
 خیم خا شمع خوا شمع میر
 خیم باین تر گن زانکه که دید
 که عمتا ج که دید آستیا ج
 زبانی درین عالم نیست
 ز هر کس که دست از گاه تراشیدن
 تب خرس تاب تلاشم نبرد
 بر آسای زانکس که دار و نگاه
 نیا خیم بنگار اعتماد و همست
 بر حمت بدل گشته رخسار تمام
 سخا هم هر گشت که تم طلب

برای آن مقام عالی و بزرگوار که
بسیار محبت و ملاحظه فرماید
اینجانب را به این مقام رساند

سابقہ نامہ بطور سے
کہ ان کو دیکھ کر ان
نیز طبعاً ان کو

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

20

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

مجلس شورای اسلامی
روزنامه دیوار روز
نقشای او حاصل شد
لغت معانی
بهمین صورت خود
بیان شد
در فرادین
کبریا لام استخوانی است ۱۶
فخر لام کلمه نامی است
از این نظر غرضی نیست
لام فخر لام است
الف فخر اول و دوم
حرف در بیان

[illegible]

[illegible]

سانس نامتوس
 دجنگل شکست کار
 ۱۲ بیان
 سانس نامتوس
 دجنگل شکست کار
 ۱۲ بیان
 سانس نامتوس
 دجنگل شکست کار
 ۱۲ بیان

که بر دوش خود دیدار و شسته میسر از که دما سے پنهان او که آنکس که انیش وفاق دوست بعد تیغ از و چون تو اعم برید مسته بار تکلیف بر گردم مرا ناگر فتن بجایطه نهاد ز عذر رم مرغ این کرم هم کن تناسه بانخ و سراسر بنود جواب شوالست چنان رخ بنود عثمان گیریش نیست حد زبان که هست از تو نگیه گفتگار اگر مکن که گویم سخن در سخن	خوش از و کار و سخن گشته افطام چنان است احسان او کنون دلاوری از تو بگذر از است غم فرشتش چون تو اعم کشید کشید با رخسار تو جان در تنم مناد آنکه داون ترا در نهاد چو که دس که مژد بخور اندم سخن مر از ان طلب در عا که بنود بشو نه سخن بر رخ از رخ بنود سخن را بچو لان چو جنبه عنان بیاساتی لے گلبن رنگ و بو از ان بے که بر دوش سخن بر سخن
--	--

سانس نامتوس
 دجنگل شکست کار
 ۱۲ بیان
 سانس نامتوس
 دجنگل شکست کار
 ۱۲ بیان
 سانس نامتوس
 دجنگل شکست کار
 ۱۲ بیان
 سانس نامتوس
 دجنگل شکست کار
 ۱۲ بیان

به شیر زه بندی ختم تعریف سخن تارهای غیب و در چهره کشای صورت و معانی بر زبان تو بے هم سخن که و موشاران کشید بشلم ز غنچه اوست این مای و پو دمان خوشه پر از گفتگو است میسر و لبر میا سخن میکند از و رفقه افقاس عیسے بگرد طیب سخن گیر خوش بخش جان اویم زبان یافت این آب و رنگ	سخن بیت سرچش این غنچه هم جهان نیست مستانه از گفتگو زبان از سخن یا چنین تازه روست سخن عشق جان را پتن نیکن سخن که در و در زل هر چه کرد مسیح کشید و که شود نا توان سبیل سخن یافت بر و م و رنگ
---	--

سانس نامتوس
 دجنگل شکست کار
 ۱۲ بیان
 سانس نامتوس
 دجنگل شکست کار
 ۱۲ بیان
 سانس نامتوس
 دجنگل شکست کار
 ۱۲ بیان
 سانس نامتوس
 دجنگل شکست کار
 ۱۲ بیان

سانس نامتوس
 دجنگل شکست کار
 ۱۲ بیان
 سانس نامتوس
 دجنگل شکست کار
 ۱۲ بیان
 سانس نامتوس
 دجنگل شکست کار
 ۱۲ بیان
 سانس نامتوس
 دجنگل شکست کار
 ۱۲ بیان

این شمس خاست سخن کرد چو در
 ز نو نش می تو خور و گوشت مال
 منبر منزل جان پخته زد قدم
 بنام آید و از شوکت و جاه او
 خطش این از آفت شست و شو
 چو پیران کند و حویلی زیر کس
 از ویاد گیر و زبان هر زمان
 که بداشت برقع زرخ را ز را
 سواد است در دل سواد آید او
 از و شنبیل جو بار و رستم
 بعد رنگ بیزنگ و پیا لیس او
 همه فنمه حرفت این داستان
 تمش که بر با و بیانش عقیق
 به بنای افش و پیر جادوم
 چنان در عرب زود و در او رس
 زاد و نه واسطی چو را اند سخن
 سیاهان نمرغان تان قدر و شان
 که حدیث هر و خط چندان شود
 با فضا سها که دهد آب و تاب
 کنایش بهر جادو رس بر کشید
 بچه حذر و غیب بر و رستم
 به نزد بدو نیک می بود و بود
 نقاشش بخوبان و پندش خال
 بتعلیم او دل دل گشت خم
 نقاشی است جادو ب درگاه او
 همه سینا تخته مشق او
 بگوار که کام در کوه و کس
 نقاشی کند ظاهر از بی نشان
 که گشت برب ز دوا و از را
 نهان دو عالم هویدا او
 وز و سهر شاه و رستم
 همه طو که صفت بهنای او
 وزین جادو نه فلک یک و کان
 بساط جواهر که خیمه این طریق
 ز یک گل بنا کرد و در و حلقه
 که آو و در ایمان با و کافری
 بقارون و عیسای رسا سخن
 به تعلیم او یاد گیر و بیان
 که و شیشه تو به شیشه دان شود
 در خشد در و منی آفتاب
 کلیدش بهین قفل و سوس بود
 بهیچ بنان زشت و دو کوشم

[illegible]

[illegible]

صدقه بر پوئال طائوس صده
دل ساده را سخنة نقش او
از دو گوشه کار کے از دیده اند
کشد تا نقش افشاش و گوگان
شود بز ماع صده کارزار
برگسے در اید فلک منمست
فرز ز قوت دست و بر تر ز قوت
که شیرین و تلخ است و نرم و درشت
بدر و بد و زرد و چه چایک فن است
ز تخیش صد پوست افکند ز شهر
جهان از جواسے گلستان شود
ز یک خم کشته سنج و زرد و کبود
برکش توان مرهم انداسے کرد
اگر پیش اولاف خبرت ز ند
که اندیشه را که در پلین نقطه
که انگشت در چشم خود زد و نگاه
تواند ز هر مرقع دست کند
شود خود نقاشی و گوید جواب
چه چشم و چه ابرو و زبان است از دو
خود است لیک از زمان کاشفات
تصیرت که داند جز او در مزاج

۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱
 ۴۷۲
 ۴۷۳
 ۴۷۴
 ۴۷۵
 ۴۷۶
 ۴۷۷
 ۴۷۸
 ۴۷۹
 ۴۸۰
 ۴۸۱
 ۴۸۲
 ۴۸۳
 ۴۸۴
 ۴۸۵
 ۴۸۶
 ۴۸۷
 ۴۸۸
 ۴۸۹
 ۴۹۰
 ۴۹۱
 ۴۹۲
 ۴۹۳
 ۴۹۴
 ۴۹۵
 ۴۹۶
 ۴۹۷
 ۴۹۸
 ۴۹۹
 ۵۰۰
 ۵۰۱
 ۵۰۲

[illegible]

اس کے بالوں سے زبان
 تان سے خاندان
 مولا کو مولا
 بالوں سے زبان
 میرا مولا
 اس کے بالوں سے زبان
 تان سے خاندان
 مولا کو مولا
 بالوں سے زبان
 میرا مولا

تبارش را نشیند بر زبان
تبارش خود کشد پرده پیش
از سودا ^{ایست} او عقل ^{است} دیوانه است
خود زود بدید ^{است} او سنگ ^{است} شمشیر
ندان ^{است} یوسف است این ^{است} کز او افتاب
در آمد چو شیر ^{است} آتش ^{است} او شوره
چو در ^{است} آب ^{است} و آب ^{است} و آب ^{است} و آب
چو بگشتن ^{است} ناز ^{است} و گل ^{است} گشت
و بد ^{است} ناز ^{است} و ناز ^{است} و ناز
کنند ^{است} و ناز ^{است} و ناز ^{است} و ناز
بشیر ^{است} و ناز ^{است} و ناز ^{است} و ناز
ز مغان ^{است} و ناز ^{است} و ناز ^{است} و ناز
نهند ^{است} و ناز ^{است} و ناز ^{است} و ناز
چو از چشم ^{است} و ناز ^{است} و ناز ^{است} و ناز
ز فرد ^{است} و ناز ^{است} و ناز ^{است} و ناز
ز کج لب ^{است} و ناز ^{است} و ناز ^{است} و ناز
ندارد ^{است} و ناز ^{است} و ناز ^{است} و ناز
ولی ^{است} و ناز ^{است} و ناز ^{است} و ناز
سیر ^{است} و ناز ^{است} و ناز ^{است} و ناز
سودا ^{است} و ناز ^{است} و ناز ^{است} و ناز
کجا ^{است} و ناز ^{است} و ناز ^{است} و ناز

۱۲۲
 استقلال کہ در استقامت و
 سے ساز و دارشیدن
 سخن چندی سے آریو ۱۲
 آکہ از خون یا غصہ ک
 ایچہ گزشتن است
 رنجی تر چشہ کو چرخ
 در لالہ میدان سے گرد
 بہ اصلاح ریاض غرضی
 ست مہر مہر کہ یک سر
 آن بہ تطبیق شفا سے و
 یک سر آن بہ تطبیق
 غیاث انوار
 ۱۲

۱۲۲
 استقلال کہ در استقامت و
 سے ساز و دارشیدن
 سخن چندی سے آریو ۱۲
 آکہ از خون یا غصہ ک
 ایچہ گزشتن است
 رنجی تر چشہ کو چرخ
 در لالہ میدان سے گرد
 بہ اصلاح ریاض غرضی
 ست مہر مہر کہ یک سر
 آن بہ تطبیق شفا سے و
 یک سر آن بہ تطبیق
 غیاث انوار
 ۱۲

۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱
 ۴۷۲
 ۴۷۳
 ۴۷۴
 ۴۷۵
 ۴۷۶
 ۴۷۷
 ۴۷۸
 ۴۷۹
 ۴۸۰
 ۴۸۱
 ۴۸۲
 ۴۸۳
 ۴۸۴
 ۴۸۵
 ۴۸۶
 ۴۸۷
 ۴۸۸
 ۴۸۹
 ۴۹۰
 ۴۹۱
 ۴۹۲
 ۴۹۳
 ۴۹۴
 ۴۹۵
 ۴۹۶
 ۴۹۷

ساقی نامی که در این عالم
 زان بیکند و زان بیکند
 شکر از آنم که بسیار است
 گدازد از آنم که بسیار است
 ساقی نامی که در این عالم
 زان بیکند و زان بیکند
 شکر از آنم که بسیار است
 گدازد از آنم که بسیار است

شبستان شمع و چراغ من است
 میباشد که خود در یاد من برد
 با شمع تر و در و دیوار از گلم
 خورم غوطه در کج محبت زهر
 که گیر و سر ایا به در شکم
 باین چاشنی زهر شمع که هست
 ز شاد و بیایم که می خواهم
 زرد کرده آتش زده تا به قبول
 خوش افتاد و یا شاعران بش
 که خبر ما بوز و سنی آن رسد
 که فکر و فکر و میم به نثار
 کند جلوه موزون تر از شبیه
 همه باده در جام و شکم بجام
 برائے غذا گو چاشنی در
 خوش آغاجان که یافیت و بوی او
 خوشش آن که گوشت و تخم
 با فسانه اش خواب و خواب کن
 که خواش ز میدار که آمد بیداد
 بر او عاشق و عاشق دار باش
 از و سیم سال از و سیم کاه
 که هست این ملک را جا و خوار

گلستان و صحرائی و باغ من است
 چنانکه چو خورشید هم در دم برد
 غم که در آید بغیر و دلم
 اگر گاه از گاه شمع و زهر
 در آید شبیه نی از و درم
 نباشد چنین که چو شمع که هست
 ز عزمش خود که چو کایم
 نه که در و از محبت من کمول
 بشعشیت در وقت شمعش
 از و جلوه یافیت که بنان رسد
 بنفکند یکبار بر ما گذر
 چو از خاک شمعش آید بیدار
 از و که چو دارند اهل کلام
 بمن باشد شمع التفات و در
 خوش آندل که جایافت و کوی او
 خوشش آن که دارند در و سخن
 شمعش با و خوش نیست خواب کن
 از و دیده داد نظاره داد
 چو دست خود کرد و پیشا رباش
 چو او امید بد در در است نخواه
 مزه رست و عشق او زار سینه

ساقی نامی که در این عالم
 زان بیکند و زان بیکند
 شکر از آنم که بسیار است
 گدازد از آنم که بسیار است
 ساقی نامی که در این عالم
 زان بیکند و زان بیکند
 شکر از آنم که بسیار است
 گدازد از آنم که بسیار است

ساقی نامی که در این عالم
 زان بیکند و زان بیکند
 شکر از آنم که بسیار است
 گدازد از آنم که بسیار است

[illegible]

بیان
سنة ۱۰۸۵ هـ
میکوید و دولت خان
شاه کیست که در این
استاد مبارک دور
چراغی است که در
نورانی که در
آن است که در
که در آن است که
خود را در
که در آن است که
که در آن است که
که در آن است که

بد بسیار بخاندان مران آن نفس
 اگر راه بخت بود آن رواج
 حکیمان بود و در خرد آن از میان
 که چشم که شرفست رشک لال
 شکوه در جلالت جهان و گلشست
 نبوده باید آن چیست و چه
 شنیدن اگر حلقه در گوش نیست
 هندو که آب بسیار باب
 چه نفرین که خدایان کند بر زبان
 چه غم زین عمر و حس سخن را بر
 حسین زوید زبان ناز گوش
 که از تر حرفان متاع
 است بلند نام را و همه را
 هر سست روانه نظر کان مبالغ
 این نریم شیان جوت و نعمت
 حفا و دید بویسته فضل از فضل
 که منت است مدد طاعت این طریقه
 بخت که ز ازل تحمل جفاست
 پریشانی ز حال از تاب حال
 جهان کاتب و گل را نمی لازمست
 هنر گریه در آستین آمده است
 ز املیت است این چنین دل خمین

گو گویش تو گویش بگویش تو کس
 که خبر شو خندان بنامش عیال
 مباد او شود محتلم میمان
 خرقه است در گردن و لیل مقال
 چو چرخ فزونی زندانش است
 که نگذار دست در زبان گفتگو
 و بی عیب بخواند که خاموش است
 بنود و در تیت او کم است
 چو با خشک همان شوی تر زبان
 که بر کور و قاف بنود جلوه گر
 زبان بیان گو سحر اذن مکوش
 گفته است خوش نیست گفتگو
 نفس شعله شد در حرقان بهبان
 نیاید که از لفت شعله سخت
 نگردد دیده بر دلمین از دانه قبول
 ز پیغام کتبش آواز از داغ
 شکایت بجا نیست که هر چه است
 مدارد از هم گزینش منال
 من رفیکان را غمی لازم است
 وین پاک خسته کن چنین انداخت
 بیانی نهاد از انداز فکس این

[illegible]

لا اله الا الله محمد رسول الله
 اللهم صل على محمد و آل محمد
 و عجل فرجنا و اجمع
 بيننا و بين آل محمد
 و اجمعين

(Handwritten notes at the bottom of page 67)

از خود دل اگر ناسخه داشته
 رود چون آب باز از سوداگر
 از زمبس بتر آتش لاشه است
 سبک گشته خلق ز تمکین او
 جهان بهرام اندازدانه اش
 بدو بارگشته چشم عرض
 تبار از و فرق اهل کمال
 نیاید به سیمیا دوا
 کنند سن اگر حر باز و سه دل
 و لیکن چنانش ست خود مساز
 در و در قفایش گذر ایست این
 نرسید بر دروایت افخار
 بران حصیش کجوش این همه
 با سبب فانی تو نگه مباش
 منته کنج در سینه از مهر زار
 از ان گشته بر ز عجزی سبیل
 بار باب حاجت حسابی بنه
 جفشار در کوی اخلاص پا
 به شکامه افغام غم نیست
 بے مایه دار بے نمایان بشود
 مکن ظاهر افغام و احسان خویش

تبار پوس عقد هکذا
کنند و نیز از و سود و اصل پسر
از و پیش نقضاندارا شده است
سبانی یک و بد مرده بردن او
همه ششها گشت به تبار پیش
نقضا طوطی جو پیش را عرض
به آواز خفا مال در خاک مال
صداع پوس بطلان کله طلا
نه بیند و گر چشم غم روے دل
که برگردد از قبله روے نماز
بششش کنش از دها نیست این
بر و این نقضان بجان و اگذا
به تمجیل کفنه جو شش اینمه
خوشا خدا سبک بنده در پیش
که از از دها نفس گرد و تبر
که گرد سبیل غریب و ذکیست
هر دانگ کعبه تو آب بنه
در خیرستان از دست ریا
گوایان چه حاجت اگر دهم نیست
که بید از احسان بنهان شود
نجیل شش از ان بکل نهان بخش

۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱
 ۴۷۲
 ۴۷۳
 ۴۷۴
 ۴۷۵
 ۴۷۶
 ۴۷۷
 ۴۷۸
 ۴۷۹
 ۴۸۰
 ۴۸۱
 ۴۸۲
 ۴۸۳
 ۴۸۴
 ۴۸۵
 ۴۸۶
 ۴۸۷
 ۴۸۸
 ۴۸۹
 ۴۹۰
 ۴۹۱
 ۴۹۲
 ۴۹۳
 ۴۹۴
 ۴۹۵
 ۴۹۶
 ۴۹۷
 ۴۹۸
 ۴۹۹
 ۵۰۰
 ۵۰۱
 ۵۰۲
 ۵۰۳
 ۵۰۴
 ۵۰۵
 ۵۰۶
 ۵۰۷
 ۵۰۸
 ۵۰۹
 ۵۱۰
 ۵۱۱
 ۵۱۲
 ۵۱۳
 ۵۱۴
 ۵۱۵
 ۵۱۶
 ۵۱۷
 ۵۱۸
 ۵۱۹
 ۵۲۰
 ۵۲۱
 ۵۲۲
 ۵۲۳
 ۵۲۴
 ۵۲۵
 ۵۲۶

۹. هم از آنکه در این کتاب

۱۲۰۰
 ۱۲۰۱
 ۱۲۰۲
 ۱۲۰۳
 ۱۲۰۴
 ۱۲۰۵
 ۱۲۰۶
 ۱۲۰۷
 ۱۲۰۸
 ۱۲۰۹
 ۱۲۱۰
 ۱۲۱۱
 ۱۲۱۲
 ۱۲۱۳
 ۱۲۱۴
 ۱۲۱۵
 ۱۲۱۶
 ۱۲۱۷
 ۱۲۱۸
 ۱۲۱۹
 ۱۲۲۰
 ۱۲۲۱
 ۱۲۲۲
 ۱۲۲۳
 ۱۲۲۴
 ۱۲۲۵
 ۱۲۲۶
 ۱۲۲۷
 ۱۲۲۸
 ۱۲۲۹
 ۱۲۳۰
 ۱۲۳۱
 ۱۲۳۲
 ۱۲۳۳
 ۱۲۳۴
 ۱۲۳۵
 ۱۲۳۶
 ۱۲۳۷
 ۱۲۳۸
 ۱۲۳۹
 ۱۲۴۰
 ۱۲۴۱
 ۱۲۴۲
 ۱۲۴۳
 ۱۲۴۴
 ۱۲۴۵
 ۱۲۴۶
 ۱۲۴۷
 ۱۲۴۸
 ۱۲۴۹
 ۱۲۵۰
 ۱۲۵۱
 ۱۲۵۲
 ۱۲۵۳
 ۱۲۵۴
 ۱۲۵۵
 ۱۲۵۶
 ۱۲۵۷
 ۱۲۵۸
 ۱۲۵۹
 ۱۲۶۰
 ۱۲۶۱
 ۱۲۶۲
 ۱۲۶۳
 ۱۲۶۴
 ۱۲۶۵
 ۱۲۶۶
 ۱۲۶۷
 ۱۲۶۸
 ۱۲۶۹
 ۱۲۷۰
 ۱۲۷۱
 ۱۲۷۲
 ۱۲۷۳
 ۱۲۷۴
 ۱۲۷۵
 ۱۲۷۶
 ۱۲۷۷
 ۱۲۷۸
 ۱۲۷۹
 ۱۲۸۰
 ۱۲۸۱
 ۱۲۸۲
 ۱۲۸۳
 ۱۲۸۴
 ۱۲۸۵
 ۱۲۸۶
 ۱۲۸۷
 ۱۲۸۸
 ۱۲۸۹
 ۱۲۹۰
 ۱۲۹۱
 ۱۲۹۲
 ۱۲۹۳
 ۱۲۹۴
 ۱۲۹۵
 ۱۲۹۶
 ۱۲۹۷
 ۱۲۹۸
 ۱۲۹۹
 ۱۳۰۰

چه زنا و خود در میان بد که ناله دار تو و دوست به تنبیه من چون سخن داد که می باید ازین را بیای که مستش بود و خط میو شیار که عاشا اطمنا شود در زبان	ز جریک با حیب و دامان بد مشد آخنان بر ز قتل به تعلیم خود و دشتم گفتگو کنم ابتدا و استانی دیگر بیایان آن قتل پر و ریار بد و نادر هم بد خود آخنان
--	--

خطب سخن را بر حسب کام و زبان و بیان
 و بهر گشت و غنای غنایت از گوش و گوش کشین

بگو راسته راسته گوش کن چه اندیشه دارم خیال تو نیست و گر تو به کن یا ضا شنی بد زبات مسلمان دلت کانت و در وقت نشد روے گردان تو درین بحث عصیان دلیل تو صیت فرو کو ب کو بی باغی گری گدا بر دو ب کیشاد سب چرا زبانی تو شنی ز امر تو امر چه باقیست با خود حساب کن گم صحت بی بی با حیا ترس ای ز خود صحت ترس گم یاد کن از خجالت روز عرض	طوری با کینه بر پیش کن در جهان خود کو بهال کو گیت ز قصه خود را اما سنی بد و حانایک با طنت ظاهر است مشخص نشد کفر و ایمان تو به خوش ایمان و کیل تو گیت زو ما بهر گشت از خود بر چرا این همه خود مراد بر زبانی زبانی زبانی زبانی گم خود زبانی زبانی زبانی عزیزی نیست روز جزا ز سوای زبانی زبانی زبانی کم از بیج و گنایان باین طول و عرض
---	---

۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰

۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰

سلسلہ تہذیبیہ
 دکان زمانہ پیدائش
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

<p>۱۵۸ ۱۵۹ ۱۶۰ ۱۶۱ ۱۶۲ ۱۶۳ ۱۶۴ ۱۶۵ ۱۶۶ ۱۶۷ ۱۶۸ ۱۶۹ ۱۷۰ ۱۷۱ ۱۷۲ ۱۷۳ ۱۷۴ ۱۷۵ ۱۷۶ ۱۷۷ ۱۷۸ ۱۷۹ ۱۸۰ ۱۸۱ ۱۸۲ ۱۸۳ ۱۸۴ ۱۸۵ ۱۸۶ ۱۸۷ ۱۸۸ ۱۸۹ ۱۹۰ ۱۹۱ ۱۹۲ ۱۹۳ ۱۹۴ ۱۹۵ ۱۹۶ ۱۹۷ ۱۹۸ ۱۹۹ ۲۰۰</p>	<p>۱۵۸ ۱۵۹ ۱۶۰ ۱۶۱ ۱۶۲ ۱۶۳ ۱۶۴ ۱۶۵ ۱۶۶ ۱۶۷ ۱۶۸ ۱۶۹ ۱۷۰ ۱۷۱ ۱۷۲ ۱۷۳ ۱۷۴ ۱۷۵ ۱۷۶ ۱۷۷ ۱۷۸ ۱۷۹ ۱۸۰ ۱۸۱ ۱۸۲ ۱۸۳ ۱۸۴ ۱۸۵ ۱۸۶ ۱۸۷ ۱۸۸ ۱۸۹ ۱۹۰ ۱۹۱ ۱۹۲ ۱۹۳ ۱۹۴ ۱۹۵ ۱۹۶ ۱۹۷ ۱۹۸ ۱۹۹ ۲۰۰</p>
--	--

حکایت

<p>۱۵۸ ۱۵۹ ۱۶۰ ۱۶۱ ۱۶۲ ۱۶۳ ۱۶۴ ۱۶۵ ۱۶۶ ۱۶۷ ۱۶۸ ۱۶۹ ۱۷۰ ۱۷۱ ۱۷۲ ۱۷۳ ۱۷۴ ۱۷۵ ۱۷۶ ۱۷۷ ۱۷۸ ۱۷۹ ۱۸۰ ۱۸۱ ۱۸۲ ۱۸۳ ۱۸۴ ۱۸۵ ۱۸۶ ۱۸۷ ۱۸۸ ۱۸۹ ۱۹۰ ۱۹۱ ۱۹۲ ۱۹۳ ۱۹۴ ۱۹۵ ۱۹۶ ۱۹۷ ۱۹۸ ۱۹۹ ۲۰۰</p>	<p>۱۵۸ ۱۵۹ ۱۶۰ ۱۶۱ ۱۶۲ ۱۶۳ ۱۶۴ ۱۶۵ ۱۶۶ ۱۶۷ ۱۶۸ ۱۶۹ ۱۷۰ ۱۷۱ ۱۷۲ ۱۷۳ ۱۷۴ ۱۷۵ ۱۷۶ ۱۷۷ ۱۷۸ ۱۷۹ ۱۸۰ ۱۸۱ ۱۸۲ ۱۸۳ ۱۸۴ ۱۸۵ ۱۸۶ ۱۸۷ ۱۸۸ ۱۸۹ ۱۹۰ ۱۹۱ ۱۹۲ ۱۹۳ ۱۹۴ ۱۹۵ ۱۹۶ ۱۹۷ ۱۹۸ ۱۹۹ ۲۰۰</p>
--	--

۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

۱۵۸

۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

درختان فراوان بطرف چمن +
 بکشت جگر گونگان گریه مند
 کشیدان شبنم ز آسب داغ
 طور می ز خویش نشانیست نیست
 دل از غم چرا نیست خون در برت
 بر آغوش غم نشسته ریش خور
 غم سود کن می توانی هوز
 بفضالش رجوع کن ای بوم فیل
 بشیر بر آن آس از روبرو
 ملک طینت دوزخ است شوب
 دم از خود زده خود خست نیست
 پی سیر ز خویش دوری کن
 طلب کن ز خود هر چه می باید
 مذاکره عقل و دوازات
 دست و پیش از نظر نیست
 کس از تو بر آه قدم پیش نیست
 نصیحت از خود که دشمن حرام
 ز خصلت خود می باگر آن محمل
 سبک برید آن سبک کار جان
 بجز خود تو از خود سخن می کنی
 مجذوب تر از جان لوان کسین

خرد و دین زخم هر استن
 علامان جبار کو هر زخم
 دل لاشکان است زین غم فراغ
 بنزد آن تن بوستانیست نیست
 که بگذر استند اینچنین خود دست
 بر رگ شو و غوطه در نیش خور
 نه آفت بر پا زبانیست هوز
 هنوزت بقصد غیب دار و قبول
 بلند دست فطرت کن که ت
 توان نیک شد بر چانه شو
 بدان که هر دو نفس نفیس
 بیک در خود و در غور است کن
 برین تنه داد و ده که می باید
 در کولی بن یا در خانه است
 لب یار و عیار در حق نیست
 قدم پیش نه بقیه قدم پیش نیست
 دو عالم برادر تر نیم گام
 سبک بگذر از خود که در منزلت
 کشیدند و شس از تر بار جان
 که حاکم ز خویش تن می کنی
 نقش در تار و دخیال تن

[illegible]

اسرار و اسرار
مستورات

سازگار انسان
در باطن کی کار میر

کینست است
دم از خود دست

شاه
خودون در قیامت

لک
نور است سر خود

است
است

ازین که در این کتاب است
از این که در این کتاب است
از این که در این کتاب است
از این که در این کتاب است
از این که در این کتاب است

۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱
 ۴۷۲
 ۴۷۳
 ۴۷۴
 ۴۷۵
 ۴۷۶
 ۴۷۷
 ۴۷۸
 ۴۷۹
 ۴۸۰
 ۴۸۱
 ۴۸۲
 ۴۸۳
 ۴۸۴
 ۴۸۵
 ۴۸۶
 ۴۸۷
 ۴۸۸
 ۴۸۹
 ۴۹۰
 ۴۹۱
 ۴۹۲
 ۴۹۳
 ۴۹۴
 ۴۹۵
 ۴۹۶
 ۴۹۷
 ۴۹۸
 ۴۹۹
 ۵۰۰
 ۵۰۱
 ۵۰۲
 ۵۰۳
 ۵۰۴
 ۵۰۵
 ۵۰۶
 ۵۰۷
 ۵۰۸
 ۵۰۹
 ۵۱۰
 ۵۱۱
 ۵۱۲
 ۵۱۳
 ۵۱۴
 ۵۱۵
 ۵۱۶
 ۵۱۷
 ۵۱۸
 ۵۱۹
 ۵۲۰
 ۵۲۱
 ۵۲۲
 ۵۲۳
 ۵۲۴
 ۵۲۵
 ۵۲۶
 ۵۲۷
 ۵۲۸
 ۵۲۹
 ۵۳۰
 ۵۳۱
 ۵۳۲
 ۵۳۳

۱۰۰ تومان اسفند
 ۱۰۱ اسفند
 ۱۰۲ اسفند
 ۱۰۳ اسفند
 ۱۰۴ اسفند
 ۱۰۵ اسفند
 ۱۰۶ اسفند
 ۱۰۷ اسفند
 ۱۰۸ اسفند
 ۱۰۹ اسفند
 ۱۱۰ اسفند
 ۱۱۱ اسفند
 ۱۱۲ اسفند
 ۱۱۳ اسفند
 ۱۱۴ اسفند
 ۱۱۵ اسفند
 ۱۱۶ اسفند
 ۱۱۷ اسفند
 ۱۱۸ اسفند
 ۱۱۹ اسفند
 ۱۲۰ اسفند

[illegible][illegible]

ساقی نامی که در ساقی
 خورشید نامی که در خورشید
 که گریه کار خورشید است
 ساقی نامی که در ساقی
 خورشید نامی که در خورشید
 که گریه کار خورشید است
 ساقی نامی که در ساقی
 خورشید نامی که در خورشید
 که گریه کار خورشید است

<p> زلفه به تنگ خوشش لبه پس کن بیاد لبه فشد طا طرت میمان که مغوشش کند که شکسته نفس ناله که انتخابی نکرده بکند از جگر گریه جگر کلاه مشو خسته خسته خرد نکات نکرده میت صایه از جگر نیست فشد خنک آب هوادر گریه بوسه نفس نافه نه می نکرده شیشه شیشه در سه بهتاب اشک براسه لبه خنده نگر میست ناله و لایه راد حله کار می نکرده نزاره ازین خنک تر میست نیل وقت این چشم ترگر دکن نیل عاریت کن تبرگان سپار در آفرین حسیط که می را نشو که خوشش شود آب یک گریه واد نزاره و در اشک شفا فست ازین گریه به شک شرم واد بهان خنده گریه بی جگر است نیل گریه گریه با بوسه خنک </p>	<p> لبه به خوش لبه پس کن به تنگ لبه برین پس خزان نکرده با ندوه و خمر و تو گشته ز دانه جگر شکسته تا به نکرده نفیت و لب در پی ناله پریشانی فک حالت نکرده درت درت خلوت فشیه نیست نکرده و دکن و دکن و دکن بوسه ز زبان از جگر نکرده سخا بهت فشد شعله از تاب اشک لبش و دل زنده نگر میست نفس از لبه شعله خوار می نکرده نشد و دید با با ناله تیفه صدف این سیند سر دکن خورشید در دکن بر افغان نگار بخیله چو در زلفه باین شک نشو جگر لبه آفتاب و اگزار درون کشش بغیر جگر صاف ز شوهر نکرده جگر افکار براسه نشانی و دگر است چو بوسه ز زبان اشک ازین سپند </p>
--	---

ساقی نامی که در ساقی
 خورشید نامی که در خورشید
 که گریه کار خورشید است
 ساقی نامی که در ساقی
 خورشید نامی که در خورشید
 که گریه کار خورشید است
 ساقی نامی که در ساقی
 خورشید نامی که در خورشید
 که گریه کار خورشید است
 ساقی نامی که در ساقی
 خورشید نامی که در خورشید
 که گریه کار خورشید است
 ساقی نامی که در ساقی
 خورشید نامی که در خورشید
 که گریه کار خورشید است

ساقی نامی که در ساقی
 خورشید نامی که در خورشید
 که گریه کار خورشید است
 ساقی نامی که در ساقی
 خورشید نامی که در خورشید
 که گریه کار خورشید است
 ساقی نامی که در ساقی
 خورشید نامی که در خورشید
 که گریه کار خورشید است

[illegible]

[illegible]

[illegible]

سلسلہ اول
 سلسلہ دوم
 سلسلہ سوم
 سلسلہ چہارم
 سلسلہ پنجم
 سلسلہ ششم
 سلسلہ ہفتم
 سلسلہ ہشتم
 سلسلہ نهم
 سلسلہ دهم
 سلسلہ یازدهم
 سلسلہ چهاردهم
 سلسلہ پانزدهم
 سلسلہ شانزدهم
 سلسلہ ہجدهم
 سلسلہ نوزدهم
 سلسلہ بیستم

پس این مایه عیش جاویدین کز امید و رسیدن دارم بهشت که عفت ز بخت عطا باشد زبان بر طلب رسیدن پر آرزوست سنی که درم از خوشی نشیند همه خوشم آمار غایت است	معیان کے کاہد اسد من بدویش خزانم از دست و دست و جد اسد ز خفت عاشق من نماز عشت روس و ہنوز آبروست ز آسب و حکم نے دینا امید ز دروم چہ پروا و غالب است
--	---

حکایت

کہ این فکریم فکست در شش برائے کہ حق آفرید این بهشت کہ از فکر دیگر منم در گذار چہ بودش غرض از وجود منم بیجا بخی کنان ز منادی سرور ملی آخرین قول قبول ماست بدے را بچشمک بیزان است ظهور در امید واری فرا گنگے کہ تو اپنے شدن غار او کہ آئیم غفرت است را بکار نذر عم دردی دوران شدہ است نہ غلیم بر شعله روزگار کہ دار و جان سائے کو فرت کہ کرد و از ان فست سود زبان چو بیل ز غم غفلت منت	و صاحبہ نے گفت صاحبہ کہ از مانیاید بجز فعل زشت و گریخت جو بایش چنین داد بار کہ با اینہ جو و غفلت عیش چو ز در آفتاب فرشتان سید جوش کہ بہت آن نخستین سخن کہ چہ راست بکے غفلت اچا کہ دیوان ہست گنہ خواہد از جوشش رونما ہے چو ز در و دنیا جوشش در کار او باین خرم و عصیان زہی اعتبار اگر منکے بود آسان شدہ است بسر سایہ شافع روز جوش سنو زعم لب گشتہ در جوش بیاسائے آن بادہ بے زبان بدہ تا بچشم گل مو بہت
--	---

سلسلہ اول
 سلسلہ دوم
 سلسلہ سوم
 سلسلہ چہارم
 سلسلہ پنجم
 سلسلہ ششم
 سلسلہ ہفتم
 سلسلہ ہشتم
 سلسلہ نهم
 سلسلہ دهم
 سلسلہ یازدهم
 سلسلہ چهاردهم
 سلسلہ پانزدهم
 سلسلہ شانزدهم
 سلسلہ ہجدهم
 سلسلہ نوزدهم
 سلسلہ بیستم

سلسلہ اول
 سلسلہ دوم
 سلسلہ سوم
 سلسلہ چہارم
 سلسلہ پنجم
 سلسلہ ششم
 سلسلہ ہفتم
 سلسلہ ہشتم
 سلسلہ نهم
 سلسلہ دهم
 سلسلہ یازدهم
 سلسلہ چهاردهم
 سلسلہ پانزدهم
 سلسلہ شانزدهم
 سلسلہ ہجدهم
 سلسلہ نوزدهم
 سلسلہ بیستم

۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

بود ختم مشعل فتوت بر او
 ایستاد ^{از هر چه ستادت و جوانی} _{از هر چه ستادت و جوانی}
 پذیرفت سامان قوام احم
 بد لیوان آفرینش کردگار
 کجا این دمسبب سلیمان کجا
 بنبرش که اشارت عالم نشست
 غمی نیست پیش اند اگر دیگران
 پس از جلوه برگ برکت ^{چند}
 نه بیه که آخند و بد جوهر
 دوار پیشش که از فقط اند
 گل اند اینیا حله او رنگ و بو
 سیاحت در جگر شکرش
 ز رویش فلش آتش برفت
 شنا کرد در جوهرش ^{از هر چه ستادت و جوانی} _{از هر چه ستادت و جوانی} کلیم
 سلیمان بان شوکت و اقتدار
 وطن کرده خوا بهسا انگیش
 برافروخت یوسف رخ افروفتش
 بلاغت از و وضاحت از و
 خدا لے بنوے اگر کار او
 از و جبر کا فرے بے دست
 علم وے ابن عسم بنے
 خرد که و چون عین ناش حساب

کلمہ بر بخت بر بخت بر بخت
 از کلمہ بر بخت بر بخت بر بخت
 ہنوا دند خن بخت بر بخت ہم
 پہلے ایسے اقبائے دیگہ بخت بر بخت
 ز تو قیر این مہر شد مہر دار
 از دوا سر مہر گشتہ فرما زوا
 مویں در اندھنم گشت
 بہ پیشہ گشت بست بردیکان
 چو شب خست بند و مہر مید
 در قیے جلوہ برشتہ
 کہ آغا ز دا سخا ہم ہم نقطہ اند
 زبان اندا انسان و او گنگو
 رقم کہ دہم سوم بر دوش
 کہ در نار فرودا سبب سوخت
 کہ آو در آب بیرون گیم
 ز مہانے نور او ریزہ خوار
 دروئے باز خست و گشت
 بر آو رو سے دم و گشت
 ملاحت از نو و صباحت از نو
 غامدے چین کہ مہر بار او
 کہ صائب کو ایش تہ صفرت
 کہ جبرل شان نے نو در آفت
 وہان گشت اول ہفتاد آب

[illegible]

بخت هم شل نوبت بر او
 استیست ۱۲۱ که در حق سحارت و در روزی ۱۲
 پذیرفت سامان تمام اعم
 بدیوان آفرینش کردگار
 کجا این و صبر بایمان کجا
 بنبرست که اشرف عالم است
 نمیست پیش اند اگر دیگران
 پس از جلوه برگ برآید
 نه بیه که آخه و بد جوهر
 در اندر پیش کشم از نقطه اند
 گل اند انبیا حله اورنگ و جوهر
 سیاحت در جگر کشکش
 ز رویش پیش کشی بر فوخت
 تشنگا و در بحر شش گیم
 سلیمان بان شوکت و اقتدار
 وطن کرده خوا بهما انگیش
 برافروخت یسعت رخ از بختش
 بلاغت از و وضاحت از و
 خدا که بنوے اگر کار او
 از و جبر کافر بے دست
 طعنه و ابن عسک بنه
 خرد که وجون عین ناش حساب

۱۲۱
 بخت هم شل نوبت بر او
 استیست ۱۲۱ که در حق سحارت و در روزی ۱۲
 پذیرفت سامان تمام اعم
 بدیوان آفرینش کردگار
 کجا این و صبر بایمان کجا
 بنبرست که اشرف عالم است
 نمیست پیش اند اگر دیگران
 پس از جلوه برگ برآید
 نه بیه که آخه و بد جوهر
 در اندر پیش کشم از نقطه اند
 گل اند انبیا حله اورنگ و جوهر
 سیاحت در جگر کشکش
 ز رویش پیش کشی بر فوخت
 تشنگا و در بحر شش گیم
 سلیمان بان شوکت و اقتدار
 وطن کرده خوا بهما انگیش
 برافروخت یسعت رخ از بختش
 بلاغت از و وضاحت از و
 خدا که بنوے اگر کار او
 از و جبر کافر بے دست
 طعنه و ابن عسک بنه
 خرد که وجون عین ناش حساب

[illegible]

ز سوز دروغم جگر شعله خوار
 متاعی بدندان سرنگشت من
 غزالان بهشت و دراز من ز آنگ
 سفاک نهان حرف من شد تمام
 سنگ فلک من کشید گیسوم
 گرد سر شیدای نفس چون
 کز دل همغان بپوش نیستم
 به دیم جفا از دلاست رسید
 گداز راه میان زخم دشت گرد
 بعل دل سینه کا دهنده ام
 آردم چه کم از جفا سر زده ام
 ز تاب پیاپی خست شستم پاک سوخته ام
 ز کاه سپید خم صندل کوه پانی
 چاهای من نیست آن آستان
 چاه راه فراش آن راه نیست
 نقشه شت دل خود در محبت
 نشدین وقت قیامت جا کما من
 زخم نقش پاشی گمانت نیست
 سر زانوم سود از بار سر
 طرد و بیک تقصیر خود قناعت
 خلاصم کن از ظلمت آباد من
 تو وقت نه این جا بجا که دوام

نه نشسته رگم نشسته آید ار
 به پیش آفتاب ^{سینه} نشسته من
 در مشک چراگاه ^{در پیشگاه} مشک دار
 عذرا بخت من ^{در پیشگاه} ز غمت انتقام
 عزیزست ^{از دست} دلان ^{از دست} که منم
 چه بود ^{از راه} از راه رفتم ^{برون}
 یغم ^{از راه} از راه رفتم ^{برون}
 بفریادم ^{از راه} از راه رفتم ^{برون}
 مسخر شد ^{از راه} از راه رفتم ^{برون}
 شدم صاف ^{از راه} از راه رفتم ^{برون}
 در آن ^{از راه} از راه رفتم ^{برون}
 به پست ^{از راه} از راه رفتم ^{برون}
 چرا پای من ^{از راه} از راه رفتم ^{برون}
 چرا دیده ^{از راه} از راه رفتم ^{برون}
 به جادوب ^{از راه} از راه رفتم ^{برون}
 که قندیل ^{از راه} از راه رفتم ^{برون}
 ز پیش ^{از راه} از راه رفتم ^{برون}
 نشسته ^{از راه} از راه رفتم ^{برون}
 جواری ^{از راه} از راه رفتم ^{برون}
 که تر ^{از راه} از راه رفتم ^{برون}
 ترسم ^{از راه} از راه رفتم ^{برون}

[illegible][illegible]

این نسخه از کتاب **تاریخ جهانگشای** است که در **کتابخانه** **موزه** **تاریخ** **و** **ادبیات** **ایران** **موجود** است.
 این نسخه از کتاب **تاریخ جهانگشای** است که در **کتابخانه** **موزه** **تاریخ** **و** **ادبیات** **ایران** **موجود** است.
 این نسخه از کتاب **تاریخ جهانگشای** است که در **کتابخانه** **موزه** **تاریخ** **و** **ادبیات** **ایران** **موجود** است.

بدزدی زنده خواب بر پاسبان شهنشاه باید که تا و کان دهد نه خنده من شکوه شهریار خور و آب هر خیره عدل شاه زنده سنگ بر سینه از میوه شاخ کند خانه منشوشتن ناف خزال شود پیر ز خون اندرون صدف بیالده با نذر از جو دشت شو خشم قدید در زیر بار که قانون شود تا قیام قیام با فسون عهد تو خواهم درست چو کردی بکن عهد تا می توان بگیرد بکفت طره پر شکست که دانگست سبکتر نماید ز گنج سخاوت اگر گشت بود کار می دگر که ملک سنگ شود ملک بوم کند بره با نرس بد بپال گرگ شود در زبان من ز گوشت گل شود در روزی از فوت آرزو به باش باب محیط تفقه نشو قریه حیرت باش با بیعت	شایسته چو سیدار شاه جهان نفع گشت بگرگ انچه چوپان دهد شود و اند چون تشنه در کشت زار درین باغ از سدرین تا گیاه دلی تنگ باغ ارسار می فراخ و گر بوسه قلقت نگر شمال و راز در فضا می کنی منع کف زرد سیم در کان خورشید و ماه بجز قیاسینه را وقت شهریار باین رسم باید نمودن قیام شکست انچه بپیدا عهد شکست مکن با کسی عهد تا می توان و به چون سپه بستن عهد دست چنان شو بجا و وفای در سنج ره نذر و پیمان به پایان چنان کن سلیمانینه مرز و بوم بهم خوش بر آیند خرد و بزرگ چو شوریده بلیل زنده جوش گل براحت رسان می افشرد به باش غبار غم افتادگان را زردی بچشم ترسم نگر ضعیف
---	--

این نسخه از کتاب **تاریخ جهانگشای** است که در **کتابخانه** **موزه** **تاریخ** **و** **ادبیات** **ایران** **موجود** است.
 این نسخه از کتاب **تاریخ جهانگشای** است که در **کتابخانه** **موزه** **تاریخ** **و** **ادبیات** **ایران** **موجود** است.
 این نسخه از کتاب **تاریخ جهانگشای** است که در **کتابخانه** **موزه** **تاریخ** **و** **ادبیات** **ایران** **موجود** است.

این نسخه از کتاب **تاریخ جهانگشای** است که در **کتابخانه** **موزه** **تاریخ** **و** **ادبیات** **ایران** **موجود** است.
 این نسخه از کتاب **تاریخ جهانگشای** است که در **کتابخانه** **موزه** **تاریخ** **و** **ادبیات** **ایران** **موجود** است.
 این نسخه از کتاب **تاریخ جهانگشای** است که در **کتابخانه** **موزه** **تاریخ** **و** **ادبیات** **ایران** **موجود** است.

ساخته نازک و نازک
 است که بیکدو حقیقت
 در آن بنگینان که در
 تا از مقلان که در
 یکنه در جگر مقلان
 است شاکل که در
 براسه آنکس نیست
 که بر کس نه باشد
 نکرده است
 از خاک اران یکنه
 در و نشان اران یکنه
 بخواه چه که در
 نخواهد که در
 بخت خدایا که در

<p>ز آن دو گشت خوش خوشنا کند گرم خوشیت از مقلان ز آن دو دانه جاسف که در گشت ز خاک که منادان بجه پیچ چو ارباب بنیش هنرین و بس معبر من ارباب محنت مبر</p>	<p>ز آن دو گشت خوش خوشنا کند گرم خوشیت از مقلان ز آن دو دانه جاسف که در گشت ز خاک که منادان بجه پیچ چو ارباب بنیش هنرین و بس معبر من ارباب محنت مبر</p>
--	--

حکایت

<p>نخو است از کشور خوشیش زن همه خست و خزان و خزان اند غم نام و ناموس خلق از قید نباشد اگر عصمت شه حصار رود خاک کشور سب و فساد بستر پاک زلوده اندیشگان چهار زاده آم آفتاب است چها بیست و هوشیاری خوش است بچیز که از آن محفل واکل شود کند و دورا حور در کار کس چو سیکه که بر جبهه بوس از حیار از و برق در خرمن ست ز دیوانه دست گردید خوا فشا لش در خوش نقش حرام</p>	<p>شنیدم شمع از شمعان زن که اینها امان پروان زن اند چه زیباست از داور دگر چه بفارست رود عرض اهل دیار نذر اگر گشت صلاح و سداد علم شو به سرور و پیشگان بسم گوهر دل فست از بها بجاست می ترسکاری خوش است نذا غم که چون گشت مال شود چو رگوش شود جنبس با در کس چو خونه که بر خاک از و خوش نذر و فاش از و حبیب تا دامن ست سخن با چنان عزت و اعتبار کشتن زهر مینا خوش خون جام</p>
--	--

۱۹۰

مکرم و با امان و در تنه که در
 در آن بنگینان که در
 یکنه در جگر مقلان
 است شاکل که در
 براسه آنکس نیست
 که بر کس نه باشد
 نکرده است
 از خاک اران یکنه
 در و نشان اران یکنه
 بخواه چه که در
 نخواهد که در
 بخت خدایا که در

این کتاب در بیان فضیلت توبه و عفو الهی و آثار آن و در بیان عفو الهی و آثار آن و در بیان عفو الهی و آثار آن

<p>بهرگز گشته تلخ این چنین بنوش تو دیه حق در توبه زدن پے شروه تا کبان سبے نیار</p>	<p>نباشد سخن توبه بر نیکی این از دوست شو سحر توبه بر زن تیشیل گشت این چنین قصد ساز</p>
--	--

حکایت

<p>که اندر بیابان یک سینه پریش ز نذر آفت ز قطره در جست و خیز ز تاب عطش آخر نیت سحاک رود پیش بیرون ز غرش بچویش کند طوبه که گزیده اشش در نظر که از سایه اش نیست در افتاب چنان خوش شود خوش سوده آنچنان خوش آنکس که جوید رضائی خدا بکامل عیار سس غم گداخت رود بدل از تیر مصیان فرجه شود پاک در لب بختهای کس خلاصه در سیلاب اندوه نیست که بر توبه بکشاید دست شکست بپس توبه از شیشه ناز کمرست دل نمازک و توبه هم گوهراند تبارش خود جو خیزد گناه بسر بر بکایت توبه استوار</p>	<p>اگر گم کند ناله زانو خویش که رگهایش را غم نماند جوید نهند نامیدانه دل بر بلاک پس از خطه ناکه که آید بهوش که استاده نزدیک او افتد و زو میگذرد ز لب خشکش آب کند گیسو توبه از عاصیان کند رحم بر خود برائے خدا که در توبه توبه در رحم گداخت نیارد اگر توبه اش در زره اگر توبه آلودگر در نفس اگر توبه سنگین تر از کوه نیست که بر دل از ان خشکستن نیست چو شکست در بهت پر از شکرست که در پاس شان عالمی مضطرند و بد ز بد در و دیده داد نگاه ز قیمت نقد پنهان بند و دار</p>
--	---

۱۹۱
 استاد معلوم شود
 در شایع آفتاب سایه
 آن ناله نیست
 بر توبه دست شکست
 بکشاید از ان بدل
 در دست نیست
 دل ناکه در توبه هر دو
 اتم اصل اندر سه
 برابر ۱۲ رشت
 که بر گناه توبه کش

این کتاب در بیان فضیلت توبه و عفو الهی و آثار آن و در بیان عفو الهی و آثار آن و در بیان عفو الهی و آثار آن

بیند اداک نجیب خیزد
 چو بی عیب غیر از حد نیست کس
 ز گنجشیش خورشید آفرین بد
 پیشش ز آرزو مندر درم
 چو گشتند در سینا میل ز
 بت ملک شکل در آید بدست
 دلیران بهایت سران و میند
 کیست که زین زرش نیست زمین
 چو بیکان ناک شود زرش نشان
 چو دارند از پر دلاان زرد ریخ
 پشته خون بختخواه نیست
 عیار ز سلطنت کامل است
 منده گوشش بر مسکان بادش
 بکن خانه یک ستمگر زمین
 چو حامل کند صرفه خاطر نشان
 کند صرفه بدین رتبه شاه پست
 با تو فی یک دانگ از میر زال
 دران خیمه آتش زده آفتاب
 مجوزست که غرضش بر و بار دار
 سخن دار فرمانروا بست تنگ
 بی چاه کن در تر چاه کن

در گنج قتل و سیرت
 ترا عیب اسرارش نداد او بس
 اگر قطره خواهم چو بد
 بگردد از این بدتر در کم
 سپهر کن بر اسب و کبک میل ز
 نه شد اگر شاه لشکر پرست
 بهر شاهان اگر دل سپردن و میند
 کند ز این چنین ستم سر خیمه بدین
 خرد از دل دشمنان بر نشان
 دارند ایشان چرا سرور ریخ
 که سیراب از زینش شاه نیست
 شهنشاه که عادل و عادل است
 مشونان طایمان عا و سیم
 مهر که چه سید و شاه و کن
 برایش درین مهر و خورشید و ان
 نه میباید اگر صرفه زمین نیست
 مندر بهر فردا کفر و باطل
 که نیست ز آلان پنهان طناب
 تا به کند شاه بهار آن شکار
 چو در کاروان درو بکشا و تنگ
 سر راه زان بر سر راه زان

این اگر ملاطفت شود
 در نظر شاه و خواجه
 است که در شاه و خواجه
 روت سازد و ۱۶
 زیاده که در آن
 است پیران آلان
 از راه غنیمت و
 پانصد و پنجاه
 کتاب او را
 در هم انداخته
 است

این کتاب را در کتابخانه
 این کتاب را در کتابخانه
 این کتاب را در کتابخانه

این کتاب را در کتابخانه
 این کتاب را در کتابخانه
 این کتاب را در کتابخانه

Handwritten signature: *W. E. B. DuBois*

بیجا شود از نطفه
 و تو کار کن اسه
 بواسطه تحقیق است
 اول مندرجه آینه
 یعنی نطفه که زنده
 و زین در زیر است
 و قتل رحمان است
 اسه اگر
 غایب هیچ رودمان از
 کج نشان کنستد ۱۲
 که در آن غایت

6492

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

[illegible]

[illegible]

رستم روز حشر از ملائے حساب
 شب و روز و اتم در اندیشه باش
 بخیر شد بخت اگر رهنما سے
 و گرد این افتاده کارت بکوش
 مفا و نذ میسران لیل و نهار
 به شکست و بدخود تو خود باز
 تا تم تو صد شعله و شکر حشند
 شکستند از او تا شکست تو
 بسیار باطن به از عاشرت
 بجز بان ز تو عشق مطلوب نیست
 بر آستین کسان عشوه و لبران
 نباشد سپیده دیدگاه و روز
 ز آتش رخاں و ز دل آلوده
 بالا از آن تشویر خراب
 کند تا گشتند تو دشمن اسیر
 تشویر در آستین جان شکست
 به پیش از شکار خنده گیر و کنار
 گل باغ عشقیت بر سرست
 بجان میکشد و به نازت ناز
 همه عاشق اند از تو بر بندگی
 تو شایسته کار شایسته کن

چو ہر شب نشین ہوا کے حساب
کہ چرخِ خود بہ با خلق روزگارش
بشک اندہ در مسجد تارکِ مہر
و گر خاستگشتہ دلِ چرخ
است نادانے ۱۲
کہ در آتش بر او قاتلِ صفی
و کالت نے آید اینجا ز کس
علاوت بکام تو کے در کشند
کہ مبینہ گلشنِ نابالاشت
کہ وانا سے در دنیا کو دنا طر
دلِ شہر رعیت شود و سب رعیت
بناید مہمان تو دلِ بران
زبانِ نگاہان بلفلان
رنگِ جان خوشتر کان
کہ رخِ گلشن کن کو ستر
خمن زلفت و کاکلی بگردن
اگر نقشِ بابا در رویان
رو و از تو گزیرے
جہان جزو از ملکِ عاشق
نیاز تو بہ خاص یا سبب
بقدر بہان کو شش در بندگی
نماز حرم در حق تعالیٰ کن

شب و روز و احوال و اندیشه باش
 پیغمبر شد بخت اگر رهنما سے
 و گردا پس افتاده کارت بکوش
 نهاد و مذمیس نران لیل و نهار
 به شکست و بدخود تو خود باند س
 بنام تو صد شمع و شکر حشند
 شکستند از درو تا شکست تو
 بیارای باطن به از ظاهر
 بخور جان ز تو عشق مطلوب نیست
 برائے کسان محسوسه و لبر این
 نباشد سپندیده و دیده و زار
 ز آتش رخسار و دل آلوده
 ببالا در آستان مشق و تیر جنگ
 کند تا گشت تو دشمن اسیر
 شکست در آینه جان شکست
 به پیش از شکست خنده گیر و کنار
 گل باغ مشوقیت بر سرست
 بهمان میکشد و به نازت نواز
 همه عاشق اند از تو به بندگی
 تو شایسته همه کارشایان کن

چو بر شب نشین برائے حساب
 که چون خود به با خلق روزگشت مشاب
 بشکند در مسجد تارک مباح
 و اگر خاست گشت در حق چو شش
 که در آتش بر او قاست سخن عدا
 و کالت سنے آمیز اینجا ز کس
 حلاوت بکام تو کے در کشند
 که مبیند گلشن زبالا شے تو
 که دانا سے و دنیا بود و نا طر
 دل شمر رعیت شود و خوب نیست
 بناید نهادن ترا دل بران
 زبانغ نگاربان بلفلان
 رنگ جان نثر گران بشنود
 که رحمت کن بر ستم روز جنگ
 ختم زلفت و کاکلی بگردن بگیر
 اگر نقش با ساد و رویان نشسته
 رو و از تو که ز سر چشمت بکار
 جهان جز تو از ملک عاشق ترست
 نیاز تو به خاص یا کبے نیاز
 بقدر بهمان کوشش در بندگی
 نماز حرم و در خطا کن

است که خوش انداز
 است که خوش انداز
 است که خوش انداز
 است که خوش انداز
 است که خوش انداز
 است که خوش انداز
 است که خوش انداز
 است که خوش انداز

<p>خجرا پرست از هر چه در عالم است ز مردم نژادان اثر ماند و بس ز جمله منشویش صد دعا است خورشیدان کشند آه و ز یاد خویش بنگه دید کسی در وفا و وفا ز کس که بوی وفا یافته ز اهل زبان راسته کن طلب که آید چنین سخت جان به دست کس در میان آور از اهل کار اگر با تیرت کرد و گفتی نصرت و ز پیوسته در اشغال و نیاز و ز پیوسته که باشد ز بسبب نیکی خواه</p>	<p>خجرا پرست از هر چه در عالم است ز مردم نژادان اثر ماند و بس ز جمله منشویش صد دعا است خورشیدان کشند آه و ز یاد خویش بنگه دید کسی در وفا و وفا ز کس که بوی وفا یافته ز اهل زبان راسته کن طلب که آید چنین سخت جان به دست کس در میان آور از اهل کار اگر با تیرت کرد و گفتی نصرت و ز پیوسته در اشغال و نیاز و ز پیوسته که باشد ز بسبب نیکی خواه</p>
---	---

خجرا پرست از هر چه در عالم است
 ز مردم نژادان اثر ماند و بس
 ز جمله منشویش صد دعا است
 خورشیدان کشند آه و ز یاد خویش
 بنگه دید کسی در وفا و وفا
 ز کس که بوی وفا یافته
 ز اهل زبان راسته کن طلب
 که آید چنین سخت جان به دست
 کس در میان آور از اهل کار
 اگر با تیرت کرد و گفتی نصرت
 و ز پیوسته در اشغال و نیاز
 و ز پیوسته که باشد ز بسبب نیکی خواه

در معرفت این جهان و

<p>وزیر پیوسته از این جهان و در ستور او وین و کس و کس نمی گشت در جی حسابش زبان که جاسی پذیر بود و جاسی کس چون گلبین شدند از وحله دار بدایع پنهان در لب میوین گله داشت سرگشته کش در آب ز با نهاست پرورده نام او</p>	<p>وزارت مزار و بدو یوان داد غم گشته تا در دیر پیوسته علم گیسو هر آن خانه که در جهان پنهان بود با پرور و ناب بنور خدا اطفال شهر دیار پس از آن پرازد و خسته بهار پی کلبه هر خراب هنوز از اثر پاسته انعام او</p>
---	---

وزارت مزار و بدو یوان داد
 غم گشته تا در دیر پیوسته علم
 گیسو هر آن خانه که در جهان
 پنهان بود با پرور و ناب
 بنور خدا اطفال شهر دیار
 پس از آن پرازد و خسته
 بهار پی کلبه هر خراب
 هنوز از اثر پاسته انعام او

وزیر پیوسته از این جهان و
 در ستور او وین و کس و کس
 نمی گشت در جی حسابش زبان
 که جاسی پذیر بود و جاسی کس
 چون گلبین شدند از وحله دار
 بدایع پنهان در لب میوین
 گله داشت سرگشته کش در آب
 ز با نهاست پرورده نام او

شب روزش این بود و در آن روز
از وجود و شش زمین و زمین
که از پر تو عدل شایسته است
نباشد اگر نیست شایسته
صحیبت شایسته و من صحاب
در امتحان چو عجم ز تکیه شایسته
مدام از شایسته این گفتگو داشته
چو بنگام آن شایسته گزین کو چکا
وزارت بدوران دیگر گزین
ز شاه اتها سس عبادت نژود
بر آورد چون سیر پاراست
زبان بر کشاد آنکه از روی صدق
که تا غایت نژود و گشت شهریار
و کیلین ز نام شایسته واقع است
غشم اینک عمره عابر ز رفته ام
رگ و ریش ز شایسته و ریش و تاب
ز اضااف آفاق پر گشته است
ز شکوه تو کباده که سالیست
چنین کرده ام که چه خاطر نشان
ولی جلد را این گمان ریزن است
باین درود و جابجا و در اندر جان

سلسله نامی که در این کتاب
 لازم کن شاعران
 بخت و شانسند از آن
 سلسله است از زبان
 مرغان بلبل و گنجینه
 بهجتان از شاعران
 سلسله است از زبان
 براسه چهره شادمان
 است براسه سوره
 نیست ۱۲ سلسله
 است از زبان انسان
 سبب گویند از
 جوانان برتر سلسله
 دانست که مردم
 ۲۰۰

خواهم میان که با قضا و سببست
 خدا و خداوند به پند و این
 این حرف گوید چون در زبان
 که در این حدیث چنان شاد و باد
 باین پایه اخلاص از جواهران
 مکن ملازم حجت در شاعرست
 در مرغان در و دشت غنایست
 نجوم آسمان آسمان جلوه ساز
 نگردد درین بزم چنان شش
 سخن که در این نظام کلام
 جوانان به نطق از بهر ترست
 جو در سخن مجاز ظاهر کنند
 شود تازه تر معنی آبروش
 زلفاس شان بر جهان مست
 نیاید زبانی بعد حجت و جو
 نگشته اگر کلک ایشان علم
 از این نام هر کس بکلام بیان
 که چون آب خواهند بهر دوات
 بجای که در انگشت بر در نشاند
 انگشت بر در زبان است بهر که
 در بحر برایشان شود در شاعر
 فو اقل کسان محبت در رواند

مراد در حدیث و شاعران
 که دریم کند عینم بر پر زبان
 ز دل بر کشید این و جابر زبان
 که نار و کس از این قضا دیا
 نیا به پیش پای تو شاعران
 بشعره رسانش اگر شاعرست
 و س از هر آتش سبب بلبلست
 ز چند نیست خفاشته و اعتبار
 سنا ز م بر ندان چنان شش
 پسین کمال شش در نظام
 که مردم بر آنکو سخن ترست
 حواله با قضا و شاعر کنند
 زلف کس شاعران زه گوشت
 زبان شان کلید در محبت
 که حقه از ایشان نباشد بر
 بنود کس کتاب جهان را رقم
 فو شقت و شد زنده بهاد و ان
 چکان در ان خضر آب حیات
 ببالند اگر قد سیدان بر نشاند
 که رگیش شود ز بهر را گوشت
 ز شبگیران سحر بر توانند

سلسله نامی که در این کتاب
 لازم کن شاعران
 بخت و شانسند از آن
 سلسله است از زبان
 مرغان بلبل و گنجینه
 بهجتان از شاعران
 سلسله است از زبان
 براسه چهره شادمان
 است براسه سوره
 نیست ۱۲ سلسله
 است از زبان انسان
 سبب گویند از
 جوانان برتر سلسله
 دانست که مردم
 ۲۰۰

سلسله نامی که در این کتاب
 لازم کن شاعران
 بخت و شانسند از آن
 سلسله است از زبان
 مرغان بلبل و گنجینه
 بهجتان از شاعران
 سلسله است از زبان
 براسه چهره شادمان
 است براسه سوره
 نیست ۱۲ سلسله
 است از زبان انسان
 سبب گویند از
 جوانان برتر سلسله
 دانست که مردم
 ۲۰۰

نذریم گمان بس باکفصان خویش
 که کس را در حال انقباض و انقباض نیست
 که در دست نذر است ترا و دلم
 سپهرم باقبال افتاد و گه
 بپوشد شرابم خرابم خواب
 ز پشته چو عده سستیم که ده زور
 گشته که بنود است و زینب
 چو در باغ ذوق سخن نشانی
 ز برگ گلستانه خفته گشته
 نذر است عاجز گشته تیغ من
 ز نهر کم بجای رسیده است
 قلم بر خطایب نیست و ده ام
 و رین که با بزم خاکساری که گشت
 چه گشته شیر گلیستیم چنین
 کجا شیر آید آن حال پیش
 چه نیا آن غم بود بار آن چنان
 بهنو ز آفتد زینستم و وفای
 شوم سوده الماس بر پیش کس
 اسیر خودم دان گر آرد
 سلامم کن و سجده از من طلب
 در ارجح است اول گشت
 که گشته زینب و زینب و زینب
 محمل جدا و تنال خدا است

بنادرم با کینه صامت خویش
 صفای ترا و در آب و گلم
 چو آئینه نقش شدم از سادگی
 ز تاب شراب که کباب
 با نذر کم در من افتاد و شور
 بخور رشید بشین داد و طعم جلا
 ز یک پیکره گل حدیثی شکسته
 به تفسیرش کلامت نبی گشتم
 ترس خشک که دیده در من
 لبم خوراکم از بیج نشود ام
 من دوی می به هر صیبت
 نترسم که شدم چو غم که بین
 که زینب با شوم آید بچکال پیش
 که هر دو سبک را نذر گران
 که بنیا و یار من شوم بفاق
 خود در گریخته تم نیش کس
 نب بر سرم پا که افتاد
 شکسته پیش من آرد و کاشف طلب
 بر عمتل خطا نذر گشت
 کس که گشته اشتباه خطاست

۱۰
 ۱۱
 ۱۲
 ۱۳
 ۱۴
 ۱۵
 ۱۶
 ۱۷
 ۱۸
 ۱۹
 ۲۰
 ۲۱
 ۲۲
 ۲۳
 ۲۴
 ۲۵
 ۲۶
 ۲۷
 ۲۸
 ۲۹
 ۳۰
 ۳۱
 ۳۲
 ۳۳
 ۳۴
 ۳۵
 ۳۶
 ۳۷
 ۳۸
 ۳۹
 ۴۰
 ۴۱
 ۴۲
 ۴۳
 ۴۴
 ۴۵
 ۴۶
 ۴۷
 ۴۸
 ۴۹
 ۵۰
 ۵۱
 ۵۲
 ۵۳
 ۵۴
 ۵۵
 ۵۶
 ۵۷
 ۵۸
 ۵۹
 ۶۰
 ۶۱
 ۶۲
 ۶۳
 ۶۴
 ۶۵
 ۶۶
 ۶۷
 ۶۸
 ۶۹
 ۷۰
 ۷۱
 ۷۲
 ۷۳
 ۷۴
 ۷۵
 ۷۶
 ۷۷
 ۷۸
 ۷۹
 ۸۰
 ۸۱
 ۸۲
 ۸۳
 ۸۴
 ۸۵
 ۸۶
 ۸۷
 ۸۸
 ۸۹
 ۹۰
 ۹۱
 ۹۲
 ۹۳
 ۹۴
 ۹۵
 ۹۶
 ۹۷
 ۹۸
 ۹۹
 ۱۰۰

سب اشیا میں یہی گم افراط ہے
 بزرگانِ برعداوت زانب و ملکیت
 اگر فتنہ عداوت رسا نہ چین
 اگر دستِ رازِ ہر درِ ساغرِ ست
 دل از پر تو مسد آئینہ است
 لبِ دریا سے ز جنتِ نگون +
 بہر خندہ و الشان خوش خویش
 کشا و سببِ بار و سببِ ناسازدہ
 زب کبر سے کہ اگر سببِ است
 یکے از بلند گان با این گیر نیست
 چہ طرح و دست در تصور فائد
 و مانعے بیلاشبستِ بردہ
 عبتِ بال گوئی برے کئے
 نثار کس این خود پسند پسند
 وہاں شک کوثر کن از دستِ رشو
 نشاید ہر جا نہ مانعے شدن
 خیالاتِ اربابِ فنی نادر کست
 سخنا سے عریانِ الباسی خوش
 کرت معنی نیست و عوے مکن
 کہی کہ تو باشد فزون اند کے
 مگر فرق کم راجہ مایہ تم ست

مجزو زندہ جانے بدل مردے کے
کہ راحت و آید بفر دلت
نماید خاکست گردماند سن
بکام محبت حشر شکرست
زنگش مرہ زنگش آن کہ نیست
کہ نگرفتہ دوستدارے سگون
ہم از عفرانی بنا گوش خویش
بد بنال ثقت رب گرہ بازو
در عقد سنگ ترازو نیست
کے از دستان باین در نیست
کہ تصدیق را در نفس نگند
چو جوئے دغدو اینجا پیرده
عبارے بکے دون چو سرے کشے
کم از کاہے از زخم کویت چند
چو خواہے ز ناکان کنے گفتگو
بہر نظم عنوان فطائے شدن
مدر بر دہ خود سخن ناکوست
اگر خویش را نمی شناسی خوشست
بکے بکے رگ گردن اشک فہ مکن
صدیق دان در گزینا شے فیکے
کہ بسیار در غیرت این کمست

[illegible]

۱. کلاس اول
 ۲. کلاس دوم
 ۳. کلاس سوم
 ۴. کلاس چهارم
 ۵. کلاس پنجم
 ۶. کلاس ششم
 ۷. کلاس هفتم
 ۸. کلاس هشتم
 ۹. کلاس نهم
 ۱۰. کلاس دهم
 ۱۱. کلاس یازدهم
 ۱۲. کلاس سیزدهم
 ۱۳. کلاس چهاردهم
 ۱۴. کلاس پانزدهم
 ۱۵. کلاس شانزدهم
 ۱۶. کلاس هجدهم
 ۱۷. کلاس نوزدهم
 ۱۸. کلاس بیستم

سانه که نظر
 نیک که در وقت
 عدل و داد را که
 پس از آن که
 از آنکه بنا بر دوست
 اگر یک است
 در صفات صفات
 آن یک است
 از آنکه بنا بر دوست
 اگر یک است
 در صفات صفات
 آن یک است

که گنج ز دانه خور و نقیصه
 نه از یک کم است و ده از صد زیاد
 بیست کام صد ساله برده اند
 صد انصاف مردی است که بیست
 نیاید بسوی حرف انصاف را
 ز تعریف خشک تر بی ظاهر است
 به تحسین سخن ریز یک گنج و ار
 اگر سر خوشی قطره ساخت
 نثاره اگر این نفس دامن کن
 بشود شعله کبیا رست بگوین
 به تحسین خبلیست فی سفسه است
 فتمد در زبان ذوق خداوند ز جوش
 و یک کن تحسین اهل قیصر
 جادیت است ای که مکن تست
 سبب نیک بهر که اینها بدست
 که بسند بخیر مرگ در گستر
 خور و شهید لذت بد و دزد کام
 که شکر و خنجر خورست تلخ تر
 که من بر کرامت سخن در میان
 که قصا و بد بند گوشت بر نیک
 بر هر چه سونش دارست بنال

خود زلفی که سر رسد در بها
 تفاوت بهر جا که ده نه وقت
 بترند آن که نه شمشیر برده اند
 زانکار بگذر جز این کار نیست
 زبان تو که دست از آن بایستگاه
 زبانست در از سخن قاصر است
 اگر مصرعه گاهی آید بکار
 اگر شاعر است نشود دفتر نیست
 به تعریف و تحسین بی رام کن
 در اثبات بی دوستی خود مگویش
 زیانت که در غمت شعله است
 تحسین نباشد اگر گرم کوش
 به تحسین شود گفتی کس غریز
 سخن ساز بزار تحسین تست
 قبول جهان به بهجت ر دست
 لبو با دشتی بر گل فطرت
 دست به مروت که بخوان کام
 ترا اگر بنا هست کام و گر
 بزم و دامن سخن بر میان
 بزمی نشد گفت ام شوخ و شنگ
 ز شکست زخم تو کاره بنال

این که در وقت
 عدل و داد را که
 پس از آن که
 از آنکه بنا بر دوست
 اگر یک است
 در صفات صفات
 آن یک است
 از آنکه بنا بر دوست
 اگر یک است
 در صفات صفات
 آن یک است

چو شد که بدون نیست عرق خون
 دل آگه از هر چه هست گشت
 ز دیدن چو سست بادت سوختن
 چو میسای سست قفل مباحث
 قبوسه نزاره زرت هست زور
 ز بار جو ابرو کلمات نسود
 میوش افکس و خنک است در
 ز شک که چو سانس لبالب دهن
 بهوش کی توان بخت زین جوش خام
 بکاک و دود است چو قازند
 در اندیشه چون تازگه کم نشن
 ز شرف بدو بیج و تاب رستم
 ز کاکت دل صفوحه که دید ریش
 رستم پا چال و یردن کش
 سیاه به بخت رستم بر گیر
 بهر مجلس از بحث بجای تو
 مخوان آخنین که م آن شعر سرد
 ز نیست است چون گفته است هر مند
 روان نیست شرف عیانش بکیش
 که این گفته است بود از دیگر
 دو مصرع بیک وزن بر هم نه

خلیدت در پیش نیش از درون
 ز تیر بخت گیر گشت گشت
 به از خیر گشت چشم بردوختن
 چه درانی که گل حبیب بلبل مباحث
 خوش تلمخ افغان از شیرین و شور
 کلام تو جو هر نزارد چه نسود
 به شعر خواهد قماست و کز
 باین کی توان گشت شمرن سخن
 که هست این منوهای خاص تو عام
 که تیر شمس به تار یک افکنده
 چه حاصل که کوراق در هم نه
 که گیرید بر احوال کاغذ مسلم
 معانی در الفاظ از خود نیش
 بگفتن محمد بشتیدن کن
 ز جیش مرکب مسلم بر گیر
 عرق ریز خلق را بالاس تو
 که رفت از برودت حرارت بگرد
 بکشدش چو خواسته نگردد و بلند
 مگو از جلالت و پاست و پیش
 بهت ز تو نه بود بدگوهر
 بهوز و نیش به عالم نه

چو شد که بدون نیست عرق خون
 دل آگه از هر چه هست گشت
 ز دیدن چو سست بادت سوختن
 چو میسای سست قفل مباحث
 قبوسه نزاره زرت هست زور
 ز بار جو ابرو کلمات نسود
 میوش افکس و خنک است در
 ز شک که چو سانس لبالب دهن
 بهوش کی توان بخت زین جوش خام
 بکاک و دود است چو قازند
 در اندیشه چون تازگه کم نشن
 ز شرف بدو بیج و تاب رستم
 ز کاکت دل صفوحه که دید ریش
 رستم پا چال و یردن کش
 سیاه به بخت رستم بر گیر
 بهر مجلس از بحث بجای تو
 مخوان آخنین که م آن شعر سرد
 ز نیست است چون گفته است هر مند
 روان نیست شرف عیانش بکیش
 که این گفته است بود از دیگر
 دو مصرع بیک وزن بر هم نه

از رنگ سرخ و زرد
 از رنگ سرخ و زرد
 از رنگ سرخ و زرد
 از رنگ سرخ و زرد

از رنگ سرخ و زرد
 از رنگ سرخ و زرد
 از رنگ سرخ و زرد
 از رنگ سرخ و زرد

کتابخانه شخصی حضرت آیت الله العظمیٰ خراسانی
تألیف و تصنیف حضرت آیت الله العظمیٰ خراسانی

اساتید کرامت
حضرت مولانا محمد شفیع صاحب دہلی
مولانا مفتاح الرحمن صاحب دہلی
مولانا عبدالحق صاحب دہلی
مولانا عبدالمجیب صاحب دہلی
مولانا عبدالمطلب صاحب دہلی
مولانا عبدالمعین صاحب دہلی
مولانا عبدالمجید صاحب دہلی
مولانا عبدالمجید صاحب دہلی

سابقہ تاریخوں کے مطابق
اول اگست ۱۹۴۷ء

در خاتمہ کتاب

نہند سا ادا غصہ بر اوئے ہسم
 کہ چون از گفت و تاب و شست و شوی
 کند کو خریبے از کفت خضر خوش
 کہ چون آرد لب تیر بار جان
 تیر شخص سیر رسد بغض او
 کہ چون چہشتے نیم تو فرزند گنج
 شد آخوند سائے و ساغر تم
 سراپاے این لشکر دیدم تمام
 محیط پر از گوہر شاہیوار
 سیر اور تاج بلبند انحران
 اگر آن قیثے و سبک چہرے
 دبست تنابر کس از مہنار
 بدینچ شہان سرچہ بان
 بنام کسے بزیادہ صدا
 وے طبع شہر دار و از یا ورسے
 سخن باز کاظم و زبان و اگر گفت
 سرے بر نکر داز شکاف قلم
 ہم لفظ و معنی نہایتند
 نشد و ستہ این کل تبارفس

بسانک خاطر که در کج عشم
که ناگه بر پیش دره واشو و
خورشایان شاداب آن تشناب
فتد مغرور استخوانش بچش
توان رنگ دارد بران ناتوان
علی سبک چپ زندک قبض آفر
تبشیل حال خود نمک سنج
بچند شه ازین پیش کاگز قلم
نگاه ز حاسدگر منم بوم
میان گشته درد دیدار اعتبار
همه لکن اندر سروران
از و کی بپژدازد هر شتر
زدم قرعه کاین گوهرش بهوار
درین آرزو آشکار و نهان
بگوشت سخن شد دوال آشنا
سجده بود دل در زنگ ترے
بدست چو دل راه افتا گرفت
شدم ناله از انتظار رقم
زخم حرق و ترکیب بگرختند
زور بحیث برگ پھار بوس

[illegible]

①

۱۰
 ۱۱
 ۱۲
 ۱۳
 ۱۴
 ۱۵
 ۱۶
 ۱۷
 ۱۸
 ۱۹
 ۲۰
 ۲۱
 ۲۲
 ۲۳
 ۲۴
 ۲۵
 ۲۶
 ۲۷
 ۲۸
 ۲۹
 ۳۰
 ۳۱
 ۳۲
 ۳۳
 ۳۴
 ۳۵
 ۳۶
 ۳۷
 ۳۸
 ۳۹
 ۴۰
 ۴۱
 ۴۲
 ۴۳
 ۴۴
 ۴۵
 ۴۶
 ۴۷
 ۴۸
 ۴۹
 ۵۰
 ۵۱
 ۵۲
 ۵۳
 ۵۴
 ۵۵
 ۵۶
 ۵۷
 ۵۸
 ۵۹
 ۶۰
 ۶۱
 ۶۲
 ۶۳
 ۶۴
 ۶۵
 ۶۶
 ۶۷
 ۶۸
 ۶۹
 ۷۰
 ۷۱
 ۷۲
 ۷۳
 ۷۴
 ۷۵
 ۷۶
 ۷۷
 ۷۸
 ۷۹
 ۸۰
 ۸۱
 ۸۲
 ۸۳
 ۸۴
 ۸۵
 ۸۶
 ۸۷
 ۸۸
 ۸۹
 ۹۰
 ۹۱
 ۹۲
 ۹۳
 ۹۴
 ۹۵
 ۹۶
 ۹۷
 ۹۸
 ۹۹
 ۱۰۰

شمشیر بر سر دم در گریان کشید
 که این در که تا بید بر شترے
 بکارے که بے او حرام است لریت
 درین عالم آمد بگوش این مقال
 ز رخشناسینے اختر سجت او
 سیمتیت کا فنادہ در سچ قباب
 شود تخت ^{خبر} مجلس سرورے
 ولے دار داین کار صبرے بکار
 چو از غیب شد گوش زو این نوید
 دل از محنت و غم کن ری گرفت
 ولے حبیبے ملاقت نیشد رفر
 زده سال افزون برین سرگزشت
 ز شہا شے ول در آمد بشور
 بہ شے سر شک یازے یکید
 علم شد بنورے دگر آفتاب
 در سبب ^{از} نیک ^{از} نیک ^{از} نیک ^{از} نیک
 دران پای و ^{از} شمع ^{از} شمع ^{از} شمع ^{از} شمع
 شمشیر ازین نام چون یانت کام
 غموشے ز دل خست بیرون نشانند
 در ضیق شد باز باز و طبع
 بنان در شناسے شد غم حشم

۱۲
 ۱۱
 ۱۰
 ۹
 ۸
 ۷
 ۶
 ۵
 ۴
 ۳
 ۲
 ۱

در گریزم از جو و خوشش رستم
 تو لیسیم چه لغوی باز و سبب
 بان حریف عشق آورم در میان
 اگر که ده ام عرض حالی نیاز
 بهمان نیست این نامه که انداز
 سوادش بنا هست و صدش بدام
 در احوال من و شش طمها رکار
 ز رویه تیان لاکه کاشش
 در نشان پلایش بان آب و تاب
 شمعانست ز بد اسبچه شهر بار
 چه دریا شهر بر طرف صد شعله
 ز بسبب لفظ پنهانستان خطان
 کند معنی غار شش از پا و دان
 آبش عذار طراوت شمع
 گذارسته کیمیا و دست شو
 سوزی کنی آلمان بکست
 در و سبب جو و میر کار نیست
 ز سبب جهان لفظ پر که ده طرف
 حریفی که باشد نه قلوش
 چنان خط معینش خوانان فتاد
 وین سادگی نقش یاد او رنگ

ترا و سبب جو و کان اوست
 ز ندیجه باشوق نیز و سبب
 تماشا کنان حسن جو شید بران
 لب زخم در که یه جیبیه ناز
 در و هر طرف صنع سخن آشکار
 شش لبش بجام است و نقاش حکام
 لمیدان روشش ظفر با سواد
 ز حزنش شد و مد و اند خوش
 که ناسخن ز نند در دل آفتاب
 برخشا نیست استهوار
 بر آرد و اگر موت آب است
 با قلم معنی روان کرده شط
 نند لفظ گل در کنارشش نیاز
 گل و با همون دست بند و بوی
 گنجهت کیمیا است و از دست شو
 بچ می روی آسمان محبت
 نخ سبب و تار زنا نیست
 که تر سبب خور و شنی سر ایا به حرف
 شود دست هر چه شنی تمشش
 که میر کو رفعت روشن سواد
 معانی فراخ سبب الفاظ تنگ

۲۱۹
 ۱۲
 ۱۱
 ۱۰
 ۹
 ۸
 ۷
 ۶
 ۵
 ۴
 ۳
 ۲
 ۱

۱۲
 ۱۱
 ۱۰
 ۹
 ۸
 ۷
 ۶
 ۵
 ۴
 ۳
 ۲
 ۱

و سے یک نظر از تو می بایست
 به میندشمنده بجا خواست
 نقاب شود شست آفتاب
 کن و نسخ بر داشت روئے نگار
 مهر صفحہ صحرای چشمک زان است
 که فدا بود خست گشت رفت
 چرخ منور بر کرد تو گشت گشت
 سر عرش بر تخت گشت نایاب
 بر آغوش زند حکم دور با پیش
 چون هم گاه طغیان می مست جوش
 هرگز کن عالم صفت آرا بر
 شمارت سهارت و درخش چهل
 بان کشته از تند بے روزگار
 که هر مصرع امید مصرع مذ است
 که کشته بفرمان والا نشان
 موخر نشستی چهل زمین چهار
 تبقریب افزود با مضربان
 سخن در البقدرشان داده ام
 نشانم به تخت زبان شومان
 بار من حرم من فرستادش
 تا ویزم از در گشایدار
 ز تو بر خود صدم منست که نیست

و دلا عالم کجا در فتنه آیدش
 که از مهر و مهر و مهر و مهر
 بشهر که که در دار از رخ نقاب
 اسیران باین شهر دراز کار
 اگر عشق باز از اهل فن است
 از و شور در شه و شکر فتد
 نه که است فردوس در سایه اش
 چراغ است که جلوه نور باین
 و کیفیتش سینه اهل هوش
 و کیفیتش در فضا به شمار
 بیزان و نشت که گشایان دل
 ازین پیش کلک معانی نگار
 بر اعم که صفوحه نگاشت
 کنون گشته طبع برمان آینه ان
 فردوس به مجلس ختیار
 چهار لاله اول قلم دادشان
 معانی در الفاظشان داده ام
 بر اعم که نام ترا در جهان
 بنابرش اگر عرض میدادش
 چه با فرق و دیگر آفتاب و کار
 زوریت سخن را چه زینت که نیست

و یک نظر از قوی بایک شش
 به بید شومند به جا خواست
 نقاب به شو و شهرت آفتاب
 که در فتنه بر داشت روئے نگار
 که فو با و نشت که گشت فتد
 چراغ است که جلوه نور باین
 بر اعم که صفوحه نگاشت
 کنون گشته طبع برمان آینه ان
 فردوس به مجلس ختیار
 چهار لاله اول قلم دادشان
 معانی در الفاظشان داده ام
 بر اعم که نام ترا در جهان
 بنابرش اگر عرض میدادش
 چه با فرق و دیگر آفتاب و کار
 زوریت سخن را چه زینت که نیست

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين والصلاة والسلام على سيدنا محمد وآله الطيبين الطاهرين أجمعين

خاتمه الطبع

بعد حمد و سپاس ایزد بی همتا و درود بر رسول مجتبی مژده نیا و کورین آوان
فرحت تو امان که عالمیان با سنگین چهرهای قدر نظم و تنور کف و خناری جبل
ایمن معنی کیسر بطون ست کتاب عدیم احوال ساسانی نامه اول و دوم
ظهور می را که الخ و غد و بیت مضامین لذت آمیز طبع صافی
و اقبال غره علم و هنر را بسان حقیق مختوم فرد و میان سیرت انگیز است
و حلاوت و لطافت الفاظ رنگینش بشا به که از زمین و دولت و اجزای
شمار بر لب زبان بفضاحت سبجانی بفریفتند که از ان ظهور

۲۲۵

جلوه می دهد همانا ظریف سارابی گفتش میسر کار پر و ازان
مطبع نامه صاحب جود می که از کاسه یی فیض آن برآمده را
مدام در رخاشرت و بهائیت غلط گفت بل عالمی بهیاسن
بذل افضل خوش کامروائی والا هم ذوالخشم صفات
فتوت و قدر و انی ادبیا نکه دانی مشرق افان سکت
و اشهر اسم سائش پیش جمهور
مشهوریت بطبع قول کشور
کاپور کمال تصحیح و تحشی
بماه جولائی ۱۳۰۴ مع لیا فخره
ختمام پوشانیدند بنده و کسبه

بقلم عمر رقم عباد الحقیر
باتمی لال منتخلص بن توقیر شیرین

متنوی زلالی سہی بر آواز محمود محضی ہے
 قصائد عرفی - محضی مشہور کتاب درسی ہے
 ساقی نامہ ظہوری مشہور کتاب تصنیف علامہ سہی
 قرآن السعدین یہ کتاب غزالدین شاہ بادشاہ
 کی تلمذ و صفت میں حضرت امیر خسرو دہلوی کی تصنیف
 ہے۔
 قصائد بدیع جلیح مشہور کتاب ہے۔
 شرح قصائد بدیع جلیح معروف تفسیر غزالی
 شارح اسکے مولوی محمد عثمان خان شہید ملالہما قرآن
 ہیں اس شرح کو ضمن میں عمدہ رسالہ ہر علم فن کہیں
 خصوصاً رسالہ جات رموز طلسم قابل دید ہیں۔
 متنوی ولی رام عرف چشمہ عرفان تصنیف
 ولی رام۔
 دیوان حافظ محضی مشہور دیوان حافظ شیرازی
 الیچیا محضی مطبوعہ مجددیہ تہذیبیہ طبع ہوا ہے
 کلیات خزین - یہ ایک مجموعہ غرائب و نوکات
 تہذیبیہ سخن آفرین شیخ محمد علی خزینہ کی تالیف
 مقبول خواص ہر شخص ثابت رہے کما صانع کمال
 تھا اور لطافت استغنائی و غیور سی میں شہرہ آفاق
 نہایت جہد و جدوجہد سے کلیات بہم پہنچا اس مجموعہ
 میں کتب میل شامل ہیں مواتح عمری حضرت
 مصنف تواتر سلاطین فصائد لغتہ الملہما
 دیوان و مثنویات مصنف دل و دہن سخن و
 متنوی خرابات فرنگ نامہ تذکرۃ العاشقین
 وغیرہ۔

کلیات مرزا مبدل اس کلیات میں چار
 ہیں کتابت مبدل - قطعات مبدل دیوان مبدل
 عناصر مبدل اگرچہ اوکی تالیفات لائے ہیں
 مگر لب لباب کلیات کو ہی چار حصے ہیں۔
 دیوان مبدل اسکے عاشق و محبت مبدل
 ہوا اصل نسخہ قلمی بہت عمدہ بہم پہنچا تھا و اس طبع
 شایعین کے طبع ہوا۔
 کلیات سعدی شیرازی حاوی رسائل
 مفصلہ ذیل و بیاض کلیات کریم گلستان ہستا
 قصائد عربیہ قصائد فارسیہ مرآتی و مہجرات طبع
 بدائع خواتیم غزالیات قدیم صاحبہ مفردات
 قطعات رباعیات مثنویات مقطعات مطالبات
 ہزلیات غائد۔
 دیوان محضی تصنیف محضی رشتی - یہ استاد
 اہل زبان تھا شہرت نام مقام کا پیر و لایست فاریا
 میں جو نوا وقت اسکو کلام زیب النساء کہتے ہیں
 غلط ہے تذکرہ سلفا ہے۔
 دیوان خواجہ معین الدین چشتی ایک
 بہا صفت یہ تصنیف محض عنایت ازبانی سے
 اس طبع کو ملی تہذیب طبع ہوئی۔
 دیوان حضرت غوث الاعظم رضوی
 کلیاتی مشہور پیران پیر۔
 کلیات نظم غالب فارسی عالیجناب
 مرزا اسد اللہ خان بہادر دہلوی کا کلیات نظم
 جو ہر کام حیات مرزا صاحب مجددیہ شیخ

۴۴

۴۵

۴۶

۴۷

۴۸

۴۹

۵۰

طبع ہوا تھا اب بارہ وسم قدرہ انان کو تھوڑا سا
دیوان موزون و من تلک خیالات عالیہ باب
رایہ رام نرائن صاحب معقولہ تلمیذ علی خرن
مشہور دیوان ہے۔
دیوان صاحب مشہور دیوان ہے۔
دیوان ناصر علی عتیقی و شاعر بادگار زمانہ
متاخرین ہے۔
دیوان غنی مصنفہ علامہ مظاہر مخلص بغنی
قصائد مدحیہ نظام صمدی عمدہ عمدہ قصائد فارسی
دارد وہیں۔
دیوان تفتہ نشی ہر کو بال صاحب مخلص تفتہ
تلمیذ غالب ہوی۔
جوہر معظم دیوان مرزا گل محمد خان بطلانی
کمرانی اوراد و سکر ساتھ نشی ہوا ہر سنگہ جوہر مخلص
کلام فارسی شامل ہے جو نگہ نشی صاحب صوف
اسے کو شاعر و مرزا صاحب خیال کرنا میں اسے
او کے استاد کا کلام شامل ہو کر چھپا۔
کلیات صاحب کامل از نتائج طبع مرزا علی
صائب نیریزی۔ مشاہیر شعرا کے تھے۔
دیوان کشفی مولوی سلامت اللہ العفو
کانبوری کے تصنیف سے ہے ہر ایک شعر میں
ایک لطف درویشانہ پایا جاتا ہے۔
دیوان ہلالی مشہور استاد اہل زبان
مطہر نظامی۔

۱۱
۱۲
۱۳
۱۴
۱۵
۱۶
۱۷
۱۸
۱۹
۲۰
۲۱
۲۲
۲۳
۲۴
۲۵

خیال مجھو دمی نہایت عمدہ مذاق کی کتاب
تصنیفات نشی نیل سنگہ صاحب مرحوم بنارس
مخلص یادگار ہے۔
کلیات امیر خسرو دہلوی مجموعہ
چار دیوان دیوان تفتہ الصغر۔ جو کلام بہترین
میں فرمایا۔ دیوان و سطر الجوہ۔ کلام جوانی
دیوان غزتہ اکمال جو کمال عمر کے چالیس برس
میں فرمایا۔ دیوان بقیہ نقیہ جو کہ پیری میں
تصنیف فرمایا۔
قند پارسی مجموعہ منتخبات کلام شعرا و نامی
مولفہ مولوی عبدالغفور خان صاحب بہادر
مخلص بہ نساخ۔
کلیات نظیری نیشاپوری سے شرح
طبع ہوا ہے۔
شاہنامہ فردوسی طوسی مشہور کتاب
جسکی شان عظمت محتاج بیان نہیں چند نسخ
صحیح سے مطابق کر کے خوشخط با تصویر
کاغذ نفیس تقطیع کلاں حسن اہتمام طبع ہوا۔
ایضاً۔ کاغذ رنگین و عمدہ۔
شاہنامہ قاسم گنا بادی مولف ہکا
بہت کامل اہل زبان مشہور شخص ہے تتبع
شاہنامہ فردوسی روز طبع دکھا با ہے
حالات جنگ شاہان فارسی عمدہ طرز
سے لکھ۔

۱
۲
۳
۴
۵
۶
۷
۸
۹
۱۰
۱۱
۱۲
۱۳
۱۴
۱۵
۱۶
۱۷
۱۸
۱۹
۲۰
۲۱
۲۲
۲۳
۲۴
۲۵

۵۳۳
۲۰

۸۹۱۵۵۱۴۵

This book is due on the date
last stamped. A fine of 1 anna
will be charged for each day the
book is kept over time.

۲۲۸

